

VÄINÖ LEHTONEN

*ONGELMIEN
SEURASSA*

IV

ONGELMIEN SEURASSA

IV

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1963 painoksesta.

Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut jäädä alkuperäisestä poikkeavia kohtia.

Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu.

(Ks. J. R. Hannula, *Kristosofian Polulla II*, s. 304.)

Lahdessa lokakuussa 2015

Jaakko Kesävuori

*ONGELMIEN
SEURASSA*

IV

Kirjoittanut

VÄINÖ LEHTONEN

Tampereella 1963 — Tekijän kustantama

TAMPEREELLA 1963
TAMMER-PAINO Oy

Tämä kirjanen liittyy "Ongelmien seurassa"-sarjaan neljäntenä niteenä.

Erääksi kristosofisen työn muodoksi tuli kysymys-tilaisuuksien järjestäminen. Yleisö laati kirjoitettuja kysymyksiä, joihin allekirjoittanut vastasi. Näitä tilaisuuksia on järjestetty useissa kaupungeissa ja vastaukset ovat joko kirjoitettu muistiin tai otettu magnetofoninauhalle. Muistiinkirjoittajat ovat hyväntahtoisesti luovuttaneet vastaukset käyttööni ja olen ne korjaten uudelleen kirjoittanut. Toivon, että tämäkin kirjanen puutteellisuuksistaan huolimatta palvelee Mestareitten sanomaa.

Tampereella syyskuussa 1963

V ä i n ö L e h t o n e n

Kysymys: Miten Suomi voisi olla Euroopan omanatuntona?

Vastaus: Suomi, oltuaan kauan vieraan vallan holtavana, tuli itsenäiseksi kansaksi. Itsenäistymistä oli jo kauan valmisteltu ja siihen tähtäsi myös täällä suoritettu teosofinen työ. Jumalat odottivat, että tämä kansa ottaisi vastaan suuremmassa mitassa kristosofisen elämänymmärryksen. Sen vaikutuksesta Suomesta olisi tullut valtio ilman sotalaitosta ja sen vaikutus olisi heijastunut ainakin Eurooppaan. Euroopan kansat olisivat voineet ottaa esimerkkiä täältä Suomesta. Oli sellainen mahdollisuus. Se perustui siihen, että joukko ihmisieluja oli luvannut ennen Suomeen syntymistään osallistua siihen henkiinseen työhön, joka Pekka Ervastian toimesta pantiin täällä alulle. Se oli teosofista valistustyötä, johon liittyi P. E:n omat opetukset. Jos nuo sielut, jotka liittyivät teosofiseen liikkeeseen, olisivat pysyneet uskollisena sen veljeysaatteelle, jonka he olivat julkisesti tunnustaneet, niin silloin tuo liike olisi muodostanut tämän kansan keskuudessa sen vanhurskaitten eli oikeamielisten joukon, joka olisi ollut valona ja maan suolana. Silloin olisi muodostunut valtio ilman armei-

jaa. Mutta Suomen teosofinen liike epäonnistui tässä tehtävässään. Muodostui kaksi virtausta. Toiset ajattelivat kuten Pekka Ervast ja pitivät kiinni H. P. B:n opetuksista ja Jeesus Kristuksen moraalista. Opettihan H. P. Blavatsky: teosofi on se, joka tekee teosofiaa, ja: jos tahdotte olla kristittyjä, niin seuratkaa Vuorisaarnaa. — Toinen ryhmä omaksui eräänlaisen sosialistis-poliittisen hengen ja ymmärsi veljeyden olevan saarnattavaa aatetta. Täten meni teosofinen liike kahtia. Ei se pysynyt alkupe-
 räisessä syvyydessä. Toisen osan luottamus P. E:hen horjui ja tuki hänen takanaan heikkeni. P. E. huomautti jo v. 1916 Viipurin vuosikokouksessa, että niinkuin te nyt menettelette minun suhteeni, niin käy sitten Suomen kansan. Ja niin myöskin kävi. Suomen kansakin meni kahtia. Tuli kansalaissota ja P. E. huomautti silloin: Nyt työmme epäonnistui. Suomesta ei tullut Euroopan omaatuntoa suoralta kädeltä. Tätä kansaa on nyt ryhdyttävä kasvattamaan sisästä päin kristosofiseen elämänymmärrykseen. On tulevaisuuden asia, osaako Suomen kansa tulla Euroopan omaksitunnoksi joskus. Sen elämäntehtävä on vielä edessäpäin. — Erään ilahduttavan esimerkin näemme aivan näiltä päiviltä. Oli esitys, että Suomeen perustettaisiin naisten asevelvollisuus. Kansaneduskunta hylkäsi esityksen. Vaikuttivatpa tuon teon mitkä syyt tahansa, niin eduskunta tuli tehneeksi sellaisen päätöksen. Tällainen teko, joka on heijastuma henkisestä työstä Suomessa on ulospäin näkyvä esimerkki. Toiset kansat voivat ihmetellä: miten tuo kansa osasi noin menetellä. Onhan naisten

asevelvollisuus joissakin valtioissa käytännössä. Tällä tavalla Suomi voi pieneltä osaltaan näyttää maailmalle esimerkkiä. On kuin omatunto hieman kolkuttaisi.

2

Kysymys: Miten suhtautuvat toisiinsa henkisen työn vapaaehtoisuus ja vastuuntunto työstä? J. R. H. sanoo, että elämän salaisuus on välttämättömyys.

Vastaus: Olemme mm. sellaisen välttämättömyyden alaisia, että meidän täytyy elää täällä näkyväisessä maailmassa. Tästä välttämättömyydestä emme pääse irti. Olemme sidotut jälleensyntymisen pyörrään niin, ettei meitä irroita siitä omatahtoinen kuolemakaan. Tänne täytyy syntyä uudelleen. Tällaisen välttämättömyyden alaisina meidän on opittava vastaamaan toiminnoistamme, ensin pakosta, koska yhteiskuntien lait siihen velvoittavat ja lopulta opimme vastaamaan niistä vapaaehtoisesti.

Viisaat opettavat, ettei mikään kansa voi elää, ellei sen keskellä ole henkinen valiojoukko. Jos Sodoma ja Gomorrassa olisi ollut viisikymmentä oikeamielistä, niin nuo kansat olisivat pelastuneet. Sama sääntö pitää aina paikkansa. On sellainen välttämättömyys, että henkisen elämän pitää vaikuttaa kansassa. Totuudenetsijät muodostavat, kuten P. E. opettaa, kansan hengityselimen. Kristosofisen elämänymmärryksen puolesta työskentely on meille välttämättömyys ja aikanaan jokaiselle käy yhä selvemmäksi, että tämä työ on uhrin luontoista. Se on

vapaaehtoista uhrautumista, josta seuraa vapaus, sisäinen tyytyväisyys. Velvollisuuden täyttämisestä aiheutuva hyvänolon tunne ja tyytyväisyys opettaa, että henkinen työ on vastuunalaista. Lisäksi ulkoiset kokemukset opettavat henkisen elämän ja kansan eheyden olevan herkässä suhteessa toisiinsa. Kansamme historia näyttää siitä esimerkkejä. Olemme vastuussa siitä, että kansa tarvitsee henkistä valiojoukkoa, joka puhdistaa jatkuvasti kansan verta, kuten hengitys puhdistaa vertamme ja ruumistamme.

3

Kysymys: Ruusu-Risti-seura perustettiin tukemaan Pekka Ervastian työtä siveellisesti ja taloudellisesti. Miten tämä seikka käytännöllistyy kristofisessa työssä, jossa ei ole ulkonaista seuraa?

Vastaus: Ruusu-Risti-Järjestö perustettiin tukemaan Pekka Ervastian työtä siveellisesti ja taloudellisesti. Siveellinen tuki merkitsi, että järjestö syvenyy P. E:n sanomaan, pitäen sitä arvokkaana. Taloudellinen tuki merkitsi sitä, että Pekka Ervastian työ olisi mahdollista. Niinpä esitelmätyö vaatii huoneen, jonka vuokra vaatii rahaa. Esitelmäilmoitukset maksavat ja kirjojen kustantaminen on kallista. Henkinenkin työ vaatii rahaa ja koska se vielä toistaiseksi on taloudellisesti kannattamatonta, niin se käy mahdolliseksi asianharrastajain vapaaehtoisella tuella. — Tätä P. E:n työtä tukemaan perustettiin Ruusu-Risti-Järjestö ja ajateltiin, että ehkä saadaan rahoja

kokoon niin paljon, että P. E:n kirjat voidaan julkaista. Julkaistiinhan niitä, mutta suuri määrä pika-kirjoitettuja esitelmiä jäi julkaisematta.

Tämä kristosofinen työemme toimii ilman järjestöä. Tämä on vapaa yritys, mutta samat lait pitävät tässäkin paikkansa. Ellei ole esitelmähuonetta missä puhutaan, niin ei voida esitelmöidä jne. Tämä työemme on kuitenkin järjestynyt siten, että eri paikkakunnille on muodostunut työn elimiä, pieniä ryhmiä, jotka ovat ottaneet huolehtiakseen sekä esitelmähuoneista että sanomalehti-ilmoituksista, joten esitelmöitsijöiden ei tarvitse niistä huolehtia. He tekevät työtä elääkseen, mutta uhraavat vapaa-aikansa esitelmätyöhön. He voivat tulla lauantaina tai pyhäaamuna, sanoa sanottavansa ja lähteä takaisin. On mahdollista tuollainen pikakäynti, koska liikennevälineet ovat kehittyneet. — Kaikki tällainen vaatii kustannuksia, mutta hyvällä yhteistyöllä ne ovat tulleet korvatuiksi.

J. R. Hannula sanoi, että jokainen on juriidinen henkilö. Tämä merkitsee, että jokainen on vastuunalainen sanoistaan ja teoistaan ja jokainen on oikeutettu — niinkuin jokainen Suomen kansalainen — julkaisemaan ja myymään kirjoittamansa kirjat. Näin teki sekä Pekka Ervast että J. R. Hannula.

4

Kysymys: Mistä johtuu, että yöllä herätessään tajuaa henkisiä asioita paremmin kuin päivällä niitä miettiessään?

Vastaus: Tulee tilanteita, jolloin joku pulma selviää välähdyksen omaisesti. Selvyys tulee kuin salama kirkkaalta taivaalta, ratkaisu pulmaan jota on paljon miettinyt. Kun jatkuvasti harrastaa henkisiä asioita, niin joutuu enemmän tai vähemmän kiinteään mietiskelytilaan. Tajunta kiertää jatkuvasti samojen asioiden ympärillä. Se tila jatkuu nukkuesakin, joten unitajunnassaankin pohtii samoja kysymyksiä. Unielämä kirkastuu. Alkaa muodostua uusi käyttöväline, joka osaa järkevästi ajatella unimaailmassakin. Vaikka silta unitajunnan ja päivätajunnan välillä ei vielä olekaan ehjä, niin joskus tulee hetkiä, jolloin aivankuin ohut lanka tulisi toisesta tajunnan tilasta tähän päivätajuntaan. Sitä lankaa pitkin tulee kaivattu tieto ja se osoittaa, että asia on pohdittu valmiiksi. Heti herättyä ovat eri tajunantilat lähempänä toisiaan.

5

Kysymys: Voiko totuudenetsijä saada sydämeensä oikean rauhan asemasta kuolemanrauhan?

Vastaus: Kyllä voi, samoin kuin kansakin ja henkinen liike. Kirkkojen ja henkisten liikkeitten historiassa näemme tapauksia, jolloin niiden piirissä on esiintynyt henkilö, joka on selvästi nähnyt, että nyt liike on ajautunut matalikolle. Hän yrittää liikettä tai kirkkoa pelastaa puhuen alkuperäisestä henkisestä sanomasta. Tällainen puhe herättää usein vihaa

ja katkeruutta. Me ihmiset olemme vielä sellaisia, ettemme siedä hyvän tekijöitämme. ”Te olette tappa-
neet kaikki profeettanne”, sanoi Stefanuskin. Henki-
sistä liikkeistä on tavallisesti heitetty ulos ne ihmi-
set, jotka ovat yrittäneet niitä palauttaa alkuperäi-
sille raiteilleen. Silloin on tullut rauha, mutta se on
kuolemanrauha. Henkinen järjestö tai kirkko muut-
tuu vähitellen eräänlaiseksi pinnalliseksi ”kulttuuri-
laitokseksi”, josta se aikanaan kokonaan rappeutuu
ja sammuu. Auttajia karkoittamalla ei muodostu sel-
laista rauhaa, jolloin veljellisesti ratkotaan elämän
pulsia ja työryhmä olisi kuin temppeli, jossa Juma-
lan ääni yksin kuuluu. Sen sijaan muodostuu haupa-
holvi, ja henkinen ryhmäkunta luisuu yhä kauem-
maksi alkuperäisestä päämäärästään. Se luisuu ma-
talikolle mätänemään, niinkuin J. R. Hannulalla oli
tapana sanoa. — Etsijäsielulle voi käydä samalla ta-
valla. Jos hän loukkaantuneena ryhtyy ”teilaamaan”
veljiään ja Mestaria ja heittää henkisen elämän-
katsomuksensa menemään, niin hän saavuttaa kyllä
sellaisen rauhan, mikä siitä seuraa, samantapaisen
kuin on lehmällä hyvällä laiumella, joka syö ja mä-
rehtii. Mutta se on kuolemanrauha, josta ei tule kos-
kaan mitään. Sellaiset tapaukset ovat onneksi har-
vinaisia, sillä elämä on ankara koulu. Ennemmin tai
myöhemmin se ottaa laiskottelijaa niskasta kiinni,
vetäen hänet uudelleen kokemusten pyörteeseen.
Siinä hän joutuu usein niin ahtaalle, että hänen täy-
tyy nöyrytyä, tunnustaa oma tilansa ja Mestareitten
suuruus.

Kysymys: J. R. H. sanoi kerran, että voimme ottaa kiinni Uranus-voimista Vuorisaarnan neljännen käskyn avulla. Saisiko asiaan lisää valaistusta?

Vastaus: Uranusvoimista puhuessamme tulemme koskettaneeksi vihkimysjärjestelmää. Vanhan kaa-
van mukaan se alkaa Merkuriuksesta. Merkurius on kosmillisen totuuden peili ja ensimmäinen totuus on ihmisten veljeys ja heidän ykseytensä Jumalassa. ”Muodostakaa yleisen veljeyden ydin”, kehoittaa teosofia. — Merkurius, Venus, Maa muodostaa sarjan, Pyhän Hengen sarjan. Mars, Jupiter, Saturnus muodostaa Pojan vihkimyssarjan —. Mars on sotijain koulu, se opettaa ratkaisemaan miekan salaisuutta: älä tapa. Mars’ia sanotaankin sodan planeetaksi. Mars’illa ja Merkuriuksella on jotakin yhteistä. Johan veljeydelläkin ymmärretään, että ihmisten keskinäinen yhteiselämä on jotakin muuta kuin tappamista ja taistelua. Se on sopusointua. Mutta Mars’in inspiratio on vielä selvempi, sillä se suoraan kieltää: älä tapa, opi ratkaisemaan miekan salaisuus. Mars’in vaikutus syventää veljeyskäsitettä.

Uranus, Neptunus ja Kuu muodostavat kolmannen ryhmän. Uranuksen henki ja elämänymmärrys sanoo: älä vastusta sitä joka on paha. Pahan vastustamattomuus on suhteessa sekä veljeyteen että tappamattomuuteen, sillä pahan vastustamista on sekä sota että epäveljeys. Mutta Uranus vie nämä syvem-

mälle ja opettaa: voita paha hyvällä, ei taistellen vaan voittaen. Tässä on lopullinen ratkaisu.

Pekka Ervast opettaa, että nyt on kolme tietä avattu ihmiskunnalle. Vanhan liiton tie alkaa veljeydestä, uuden liiton tie Jeesus Kristuksen elämänymmärryksestä, siitä, ettei saa tappaa, vaan tulee rakastaa. Nyt on tullut kolmaskin tie, Isän tie: älä vastusta sitä, joka on paha. Nämä kaikki on avattu elämässä kuljettaviksi ja meidän ihmisten on mahdollisuus lähteä niistä jokaiselle. On mahdollista kulkea vanhaa tietä, mutta on myös mahdollisuus lähteä Jeesus Kristuksen esittämälle Pojan tielle, mutta Pojan tielle tullaan aseettomuuden kautta. On myös mahdollisuus lähteä Isän tielle, joka alkaa pahan vastustamattomuudesta, Uranus-vihkimyksestä. Olemme nyt merkkillisessä asemassa. Saatamme aivan tällaisina tavallisina ihmisinä ymmärtää sitä elämänkäsitystä, että pahaa ei pidä pahalla vastustaa. Kun sitä elämänymmärrystä pyrimme toteuttamaan, niin astumme Isän tielle. Se ei merkitse, että taaksejääneet Pyhän Hengen ja Pojan vihkimyssarjat olisivat tulleet läpikäydyiksi, vaan se merkitsee, että lähtiesämme pahan vastustamattomuudesta: älä taistele pahaa vastaan eikä hyvän puolesta, vaan voita paha hyvällä, henkisellä työllä, niin taaksejääneet vihkimykset tulevat koettaviksi kaikenlaisina järkytyksinä. Monelle on tullut mm. sellainen vakava kokemus, että kun on yrittänyt kulkea pahan vastustamattomuuden tiellä, niin Pojan vihkimyssarjan Mars-vihkimys tulee hänelle vakavana järkytyksenä. Yhteiskunta pakottaa hänet sotaan. Nyt hänen täytyy

ratkaista aivan käytännössä sotakysymys. Sellainen kokemus on järkyttävän todellinen. Se on aivan toista kuin jos menisi metsään pois ihmisten ulottuvilta ja miettisi yksinään ja olisi ratkaisevinaan sotakysymystä. On eri asia pohtia ja miettiä älyllisesti, tai joutua käytännössä saman asian eteen ja elävässä elämässä tekemään totta ihanteestaan ja uskostaan.

7

Kysymys: Minkälaiseen olotilaan joutuu itsemurhaaja kuoleman jälkeen ja minkälainen kohtalo häntä odottaa tulevassa jälleensyntymässä?

Vastaus: Tietäjät kertovat, että itsemurhan karmallinen seuraus on väkivaltainen kuolema. — Itsemurhaajan kuolemanjälkeistä tilaa on kuvattu mm. siten, että kun kemiallis-fyysillinen ruumis riistetään ennen karman määräämää kuoleman aikaa, niin eetteris-fyysillinen ruumis jää täyteen voimaansa. Se elää luonnonmääräämään kuolinaikaan asti. Vainajan tajunta ei pääse siitä irti, vaan hänestä tulee parhaimmassa tapauksessa onneton kummittelija. Mutta tavallisinta on, että vainajasta tulee mielikuvituksen orja, joka käy yhä uudelleen läpi itsemurhansa kaikki vaiheet. Hän on kuin oravanpyörässä. Sitä kestää, kunnes eetteriruumiin voima kuluu loppuun. Onneksi on näkymättömässä maailmassa myös auttajia, sillä teosofinen liike on saanut niin paljon aikaan.

Kysymys: Maailma on täynnä vihaa ja riitaa. Mitä meidän olisi tästä oppiminen toinen toistemme ja ryhmätyömme kannalta?

Vastaus: Tämä kristosofinen elämänymmärrys on annettu sitä varten, että edes muutamat ihmiset oppisivat elämään riitelemättä. H. P. Blavatskyn alkuperäinen tarkoitus oli etsiä kourallinen ihmisiä, jotka muodostaisivat veljeyden ytimen. Hän toivoi tuon pienen joukon pääsevän selville H. P. B:n henkisestä ja okkultisesta asemasta, jotta se luottaisi häneen ja yhdessä hänen kanssaan muodostaisi alkuytimen, josta veljeys olisi säteillyt maailmaan. Tämä unelma ei toteutunut, vaan Seura poikkesi raiteiltaan. Siksi hän perusti esoteerisen osaston muutamia vakavia oppilaitaan varten. Mutta hekin alkoivat epäillä. Ja niin tämä työ on yhä edessä. Meidänkin pitäisi muodostaa veljeyden ydin, joka kestäisi niin kauan kuin maapallo on olemassa. P. E. on antanut siihen toiveita, siihen kannustaa uusi voimavuodatus. Pitäisi muodostua sellainen ekleesia, henkinen työryhmä, joka pysyisi alkuperäisessä opetuksessa, moraalisissa. Olipa se joukko suuri tai pieni, kun se työskentelisi Vuorisaarnan Mestarin johdolla, niin se säilyisi kaatumatta maailman myrskyissä ja siitä voisi aikanaan kasvaa fyysilliselle tasolle mysteriokoulu. Sen koulun perusta on syvä ja pohjaton. Se olisi Auringon Kuninkaallisen Neuvoston keskus maapallolla.

Eetteritasolla se keskus on, sen avasi Pekka Ervast. Hänessä ruumistui Logoksen Isä-ryhmän johtaja.

9

Kysymys: Voimmeko yrittää olla jonkinlaisena "apuna" kristosofisessa työssä, vaikkemme olekaan esitelmöitsijöitä?

Vastaus: Ei esitelmointi ole ainoa työmuoto. Työmme perustyömuoto on ryhmätyö, josta kaikki muu työ säteilee. — Entä mitä merkitystä olisi esitelmillä, ellei olisi kuulijakuntaa tai kesäkursseilla ilman osanottajia. Tämä on yhteistyötä, osanottajat keskittyvät asiaan ja näkymättömästi auttavat työtä ja ovat työssä mukana.

10

Kysymys: Muistan lukeneeni, että kun J. R. Hanula aikanaan alkoi pitää teosofisia esitelmiä kierrellen ympäri Suomea, oli esitelmätilaisuuksiin määrätty pieni pääsymaksu, johon sisältyi myös teosofinen lentolehtinen. Myöhemmin on esitelmätilaisuuksien yhteydessä käytetty sanontatapaa: "Pääsymaksu määrältään vapaaehtoinen". — Haluaisin saada tästä asiallisen selvyuden selvitettyinä kuulijan kannalta, esitelmöitsijän kannalta ja kristosofisen

työn kannalta, ja mikä kultakin kannalta olisi oikea suhtautumistapa?

Vastaus: Olin ensimmäisen kerran J. R. Hannulan esitelmässä helmikuun 2 pv. 1916. J. R. H. alkoi ensimmäisen esitelmäkierröksensä vuonna 1915 marraskuussa, Somerolta kohti Satakuntaa. Seuraavan vuoden helmikuussa hän saapui kotipitäjääni. Esielmä oli syrjäkulmalla eräässä maalaistalossa. Ilmoituksessa oli: pääsymaksu vapaaehtoinen. Sulkumerkkien sisällä (10 penniä). 10 pennillä hän myi lentolehtisen, jossa oli lyhyesti esitettynä teosofinen elämänymmärrys.

J. R. H:n esitelmissä oli myöhemminkin pääsymaksu vapaaehtoinen. Siitä huolimatta hän elätti itsensä esitelmillään ja kirjojen myynnillä, kustansi omiaan, vieläpä P. E:nkin kirjoja. Myöhemmin hän kustansi monen tekijän kirjoja. Allekirjoittaneelle hän kerran huomautti: ”Jokaisen tulee itse kustantaa kirjansa”.

Koska vapaaehtoinen sisäänpääsymaksu ei merkitse esitelmäitsijälle tulevaa palkkaa, vaan kristosofiselle työlle annettua lahjaa, niin kysyjä nähtävästi haluaisi tietää, miten yleisö, esitelmäitsijä ja kristosofinen työkenttä lahjaan suhtautuu, tai miten siihen tulisi suhtautua. Työkentän ja esitelmäitsijän kannalta ajatellen suhtautuminen on selvempi, mutta yleisöä ajatellen tilanne on mutkikkaampi, koska kuulijakunta saattaa olla jopa vastustavassakin asenteessa.

Otamme lähtökohdaksi Pekka Ervastian opetuksen:

Henkinen työ on vapaata, vapaaehtoista, onnellista ja siunattua. — Esitelmätilaisuuksista ilmoitetaan mm. sanomalehdissä, joten ne ovat julkisia tilaisuuksia. Niihin kutsutaan ihmisiä ja he tulevat niihin vapaaehtoisesti, ilman pakkoa tai painostusta. Näin ollen oletamme, — kunkin yksilön tunneilahteluista emme tiedä — että heidän lahjansa on tarkoitettu, joko epämääräisesti kristosofiselle työlle tai suoraan esitelmöitsijälle, hänen vapaasti käytettäväkseen, esim. hänen matkakulujensa peittämiseksi. Edellisessä tapauksessa esitelmöitsijä ei joudu yleisön kanssa mammonalliseen kontaktiin, mutta jälkimmäisessä tapauksessa hän joutuu. Ja koska yleisö on sekalaista, niin vähäinen kontakti muodostuu aina. Tämä seikka asettaa esitelmöitsijän vastuuseen lahjasta, vaikka se onkin annettu hänen vapaasti käytettäväkseen. Ellei lahja kelpaa esitelmöitsijälle, niin se herättää lahjoittajassa katkeruutta. Jos se kelpaa, niin se herättää iloa. Lahjoitettu anti otetaan vastaan ilolla. Näin on henkinen työ onnellista ja siunattua sekä yleisön että esitelmöitsijän kohdalla. Samalla säilyy henkisen työn vapaus ja työntekijä, joka uhraa aikaansa ja näkee vaivaa asian tähden, käyttäen siihen lisäksi varojaan saa tuntea, että häneen luotetaan. Se rohkaisee.

Esitelmöitsijät — kuten ryhmäjäsenetkin — ovat tietoisempia kristosofisen työn vakavuudesta, kuin yleisö. — Henkisen työn vapaus, onnellisuus ja siunaus tulee esiin siinä, että esitelmöitsijällä on vapaus lahjoittaa saamansa lahja työkentälle parhaaksi katsomallaan tavalla. Työkenttä: esitelmätyö, ryhmä-

työ, aikakauslehti, kirjallisuus... ei menesty ilman rahaa, sen tietää jokainen työssä mukana oleva. Mutta kun lahjoittaja tietää olevansa vapaa lahjoittamaan, niin työ on onnellista ja siunattua.

11

Kysymys: Miksi emme osaa menetellä oikein, vaikka ymmärrämme teoriassa asian oikean laidan? Esittääkö meissä oleva itsekkyy?

Vastaus: Taipumukset, tottumukset ja tavat ovat eetteriruumiin ominaisuuksia. Ne eivät muutu toisenaikaisiksi, vaikka näemmekin totuuden ja ymmärrämme moraalin lait. Henkinen elämä on kulkua tiellä, jolla "osaamattomuus" voitetaan. Sillä tiellä hankitaan ensin totuuden kanssa yhtäpitävä elämänymmärrys ja sen jälkeen opetellaan elämään sen elämänymmärryksen mukaan. — Sielulliset ominaisuudet ovat kasvaneet vereen ja ne muuttuvat vasta työn avulla. Nykyelämässä tehty ponnistus ei mene hukkaan, vaan se kantaa sadon, ellei aikaisemmin, niin seuraavissa ruumistuksissa. — Itsekkyy on synneistä toinen, mutta tietämättömyys on ensimmäinen. Ellemme tiedä, ymmärrä olemassaolomme tarkoitusta, huojuu pyrkimyksemme "tulla hyväksi ihmiseksi", tuulessa. Kristosofinen elämänymmärrys poistaa tietämättömyyden ja tarjoaa Vuorisaarnassa lääkkeen itsekkyyden poistamiseksi. Sillä tiellä tu-

lemme rikkaiksi henkisellä tavalla, joten aikanaan voitetaan köyhyys. Täydellisin köyhyys on kuolema.

12

Kysymys: P. E. sanoo "Ihmisyiden uskonto"-kirjassa: maapallo ei elä ikuisesti, emme voi lukemattomia kertoja syntyä tänne, ja toisessa kohdassa: Ei luonnon suuressa taloudessa ole mielivaltaa. Ei ihmisielu voi tulla äkkiä viskatuksi toiseen tähteen, esim. Siriukseen, niinkuin jotkut haaveilevat. Me ihmiset kuulumme tähän maapalloon. — Miten tätä ymmärtäisimme?

Vastaus: Ajassa syntyneet myös ajassa kuolevat. Maapallonkin elinaika loppuu kerran ja kuitenkin me ihmiset olemme sidottu tähän maapalloon. Meidän olisi seurattava tämän pallon kehitystä, se on nyt lähtenyt kirkastumisen tielle. Siksi ei ole iankaikkisesti mahdollisuuksia tänne syntyä. Täten tapahtuu jälkeensyntyä yksilöitten kohdalla. Sanoohan P. E., että osa ihmiskuntaa tullaan siirtämään toiselle taivaankappaleelle. Tämä on luonnollinen välivaihe, sillä sota ja rauha eivät viihdy rinnakkain. Maapallo on kutsuttu tulemaan paratiisiksi jo tämän luomispäivän aikana. Silti kaikki maan asukkaat kuuluvat maapalloon, joskin osan on käytävä ankarampaa koulua muualla, tilapäisesti. Maapallo jälleensyntyy uudelleen tämän luomispäivän ja sitä seuraavan lepoajan jälkeen, eetterisempään tilaan, jossa sota on mahdoton.

Kysymys: Ihmisen elämän, tämän ja tuonpuolisen väli on niin vähäinen. Miksi se on niin salattua, ettemme tiedä hetkeä milloin on muutto toiseen olotilaan?

Vastaus: Elämä on viisauudessaan järjestänyt portin eri tajunnantilojen välille. Miten jaksaisimme elää, jos tietäisimme huomenna kuolevamme. Emme osaisi elää vapaasti, sillä tietämisemme lepäisi päämme päällä kuin teloittajan miekka. Kun emme huomista päivää tunne, olemme vapaat kokemaan, erehtymään ja nousemaan. Voimme etsiä Jumalaa ja voimme hänet löytää. Löytäessämme Jumalan, muuttuu salattu julkiseksi ja Jumalasta päin voimme turvallisesti tutkia helvettejäkin.

Kysymys: Minkähän opetuksen Pekka Ervast haluaa antaa nykyajan kristosofiselle totuudenetsijälle "Ihmisyyden uskonto"-kirjansa lopussa osastossa "Pari päivänkysymystä" olevalla kuvauksella Fransiskus Assisilaisesta? Hänhän edusti varsin erikoislaatuista köyhyyttä ja nöyryyttä.

Vastaus: Pekka Ervast etsii kaikesta esille oikean pohjavirityksen. Hän tuo Fransiskuksenkin sielun-tilan kauniisti esille. Mekin saamme nyt oikean ku-

van Fransiskuksen köyhyyden ihanteesta. Fransiskus oli mystikko ja pyhimys, mutta Mestarin täytyy nousta ylemmäs, sillä hänen täytyy ”kääntää ajan ratisevaa ratasta” ja muuttaa maailmaa, sillä hän on ottanut päälleen vastuun ihmiskunnasta. Yritämme kulkea Mestarin jäljessä ja tukea hänen työtään. Fransiskuksen köyhyyden ihanne on meillä sisäinen, mutta ulkoisesti teemme työtä Vuorisaarnan Mestarin johdolla.

15

Kysymys: P. E. sanoo, ettei kosmillinen Kristus-tajunta suinkaan kuin omasta painovoimastaan ole laskeutunut planeetallemme. Voimmeko siis ajatella, että juuri Buddha ennen muita osasi vetää tämän tajunnan astraalitasolle, jossa hän kykeni vastaanottamaan Kristuksen järkeensä? Tästäkö Buddhan saavutuksesta johtuu, että voimme nyt vaikuttaa korkeammalla järjellämme astraaliruumiiseemme?

Vastaus: Nykyaikainen tieteellis-teknillinen edistys on heijastus siitä älynkykyjen terästymisestä, jonka aiheutti Kristustajunnan laskeutuminen Buddhan järkeen. Hänen ajatusmaailmansa läpäisi ihmiskunnan ajatusmaailman, se valaisi järkeä. Me ihmiset vain olemme käyttäneet väärin niitä talentteja, joita olemme saaneet. Viides juurirotu on erikoisesti kutsuttu järjen kykyjä herättämään, mutta kun älykyys voimistui, niin olemmekin luoneet paratiisin

asemesta helvetin. — Tällaisen tilanteen oikaiseminen on totuudenetsijöitten tehtävä, sillä he ovat tulevaisuuden luojia. Järjen kyvyt tulee asettaa ihmisyyden palvelukseen.

P. E. opettaa, että Kristus, lähestyessään ihmiskuntaa, on laskeutunut astraalimaailmaankin siten, että jotkut olennot siellä ovat ottaneet Kristuksen vastaan omaan tajuntaansa. Samoin Kristuksen laskeutuminen fyysilliseen maailmaan tapahtuu ihmisten tajunnassa.

16

Kysymys: Mikä on uuden liiton vihkimysten tie ja miten se ilmenee meissä?

Vastaus: Uuden liiton vihkimysten tie on uudesti-syntyminen, kaste, kirkastus ja Golgata. Jeesus Kristuksen elämänkaari sisällytti itseensä nämä neljä vaihetta, sillä hänen elämänsä muodosti vihkimysdraaman. Tilannetta voisimme kuvata vaikkapa näin: Vanhan liiton Merkurius-, Venus-, Maa- ja Mars-vihkimykset nousivat Jeesuksen Jordankastekokeuksessa toiseen potenssiinsa, koska Kristus silloin laskeutui astraalitasolta eetteritasolle. Oikeuden puolustaminen miekalla syveni suuttumattomuudeksi, aviorikoksista kieltäytyminen ajatusten puhtaudeksi, väärinvannomisesta kieltäytyminen vannomattomuudeksi, pahan pahalla nujertaminen pahan vastustamattomuudeksi ja sotimattomuus vieraiden kansojen rakastamiseksi. Tällaisen uuden henkisen vihkimys-

ten tien avaamisen eli vanhan liiton vihkimysten "toiseen potenssiin koroittamisen" teki Jeesukselle mahdolliseksi se, että hän itse omassa tajunnassaan oli kohonnut "kolmanteen potenssiin". Jeesus otti vihkimyksiään Isän vihkimyssarjassa, kuten P. E. kertoo "Tähtikoulut"-kirjassaan.

Jeesuksen seuraaja kokee "toista potenssia" eli Pojan vihkimyssarjaa kun hän seuraa Vuorisaarnan käskyjä.

Pekka Ervast avasi kolmannen, Isän vihkimyssarjan ihmisten kuljettavaksi. Se alkaa pahan vastustamattomuudesta.

17

Kysymys: Mitä on usko ja miten me sen saavutamme? Sekä mitä yhteistä on uskolla ja Kristuksella ja uskolla ja Isällä?

Vastaus: Usko käytännöllisessä merkityksessä on mm. uskoa Valkoisen Veljeskunnan olemassaoloon, siihen, että työmme takana on näkymätön johto, viisaitten ihmisten Veljeskunta. Emme tee tätä työtä yksin eikä tämä ole meidän työtämme. Tämä on Valkoisen Veljeskunnan työtä, jota teemme nöyryssä hengessä kuvittelematta itsestämme mitään. Valkoinen Veljeskunta elää Kristuksessa, joten usko Veljeskuntaan on uskoa Kristukseen ja uskoa Isään. Usko Poikaan ja Isään on saanut konkreettisen sisällön siinä, että maapallon Valkoinen Veljeskunta sai korkeammat asteet Jeesus Kristuksen ja Pekka Ervastian

kautta siten, että Auringon Kuninkaallinen Neuvosto inkarnoitui näiden korkeimpien johtajiensa välityksellä.

18

Kysymys: J. R. H. sanoo jossakin, että "Kristus syntyi siinä ihmisessä tai paremminkin haluaisin sanoa, että Kristus tuli siihen ihmiseen". Mikä ero on tällaisella Kristuksen syntymisellä ja tulemisella?

Vastaus: Kun sanotaan, että Kristus syntyi ihmisessä, niin on lähellä ajatus, että Kristus on joku korkea olento. Mm. Steiner on ymmärtänyt näin. Mutta Kristus ei ole olento, vaan Isän tajunnassa oleva täydellisyyden aate. H. P. Blavatsky käyttää sanaa *p r i n s i i p p i*, vaikka sekään sana ei sisällä koko totuutta. Kun sanotaan Kristuksen tulleen ihmiseen, niin ehkä vältetään väärinkäsityksiltä.

19

Kysymys: On tilaisuuksia, jolloin pyrkijä voi saada tuntea näkymättömän Mestarin läsnäoloa. Kysyisin eikö Mestari voi esiintyä myös näkyväisenä? Edellytys tähän on että vallitsisi todellinen kristosofinen veljesrakkauden täyttämä henki.

Vastaus: Mestareita on usein esiintynyt näkyväisinä maailmassa. Ihmiskunnan tila vaan on sellainen,

että heidän elämänsä on hengenvaarallista. On ollut aikoja, jolloin henkiset opettajat on tapettu. Kaikkine profeetat, jotka ovat perustaneet uskontoja, ovat olleet Mestareita, tai heidän lähettämiään vähäisempiä opettajia. He ovat eläneet näkyväisessä maailmassa, ovat puhuneet ja opettaneet. Jeesus Kristus oli kieltämättä Mestari ja hän eli ruumiissaan fyysisessä maailmassa. Moni kristikunnassa ajattelee ja kuvittelee, että jospa olisin elänyt Jeesuksen aikaan, niin varmaan olisin tuntenut Mestarin. Mutta suuri yleisö ei silloin Mestaria tuntenut. Jeesuksen opetukset olivat senluontoisia, että ne ärsyttivät ihmisiä. Kerrotaan miten kansanjoukko toisinaan riehaantui ja kokosi kiviä maasta uhaten hänet kivittää. Mestarin täytyi lymytä milloin oppilaittensa joukkoon, milloin veneeseen ja soutaa yli järven, päästäkseen vainoojiaan pakoon. Ihmiskunnan tila on ollut sellainen, että henkisen työn tekijällä ei ole ollut rauhallista työmahdollisuutta. Onneksi Gautama Buddha syntyi sellaisen kansan keskuuteen, jossa oli paljon harjoitettu mietiskelyä ja henkistä elämää. Hän sai-kin elää vanhaksi mieheksi, puhua ja opettaa. Hän sai oppilasjoukon ja perusti munkkikunnan, jota hän johdatteli kauan aikaa. Mutta yleensä profeettoja on vainottu. Monet Vanhan Testamentin profeetatkin valittavat, että heitä on piinattu, vangittu ja tapettu. Stefanuskin sanoi puolustuspuheessaan hyvin jyrkästi senaikaiselle papistolle, että tehän olette tappa-neet kaikki profeettanne.

Kysyjä nähtävästi tarkoittaa Mestaria toisessa merkityksessä. Teosofisessa liikkeessä puhuttiin

alusta asti Mestareista, jotka olivat sillä tavalla ”näkyvätömiä”, etteivät liikkuneet länsimailla tunnettuina. H. P. Blavatsky heistä puhui ja heidän kirjeistään kootussa ”Viisauden Mestarien kirjeistä” toteamme heidän olleen tiibetiläisiä talonpoikia, Kut-humi ja Moorja ainakin. He kulkivat mm. ratsain pitkiä matkoja. He opettivat muutamia ihmisiä täällä länsimaillakin ja heidän toimestaan aloitettiin teosofinen liike. Heidän täytyi aktiivisesti ja käytännöllisesti ottaa osaa teosofiseen työhön, jonka he pänivät alkuun omalla vastuullaan. Näitten Mestarien kerrotaan esiintyneen joillekuille länsimailla myös näkymättömän maailman kautta aivan fyysillistyneenä, vaikka he asuivat Tiibetissä. — P. E. puhui kerran, että kyllä Mestari voi esiintyä koska tahansa ja missä tahansa näkyväisestikin, vaikka hän on fyysillisessä ruumiissaan toisella paikkakunnalla, tai on kuoleman kautta poistunut. Mutta sillä on edellytyksensä. Täytyy olla sellainen veljesjoukko, joka on henkisesti siinä vireessä, että sellainen ”ilmestys” on mahdollista. Mutta kun ajattelemme sitä tietojen paljoutta mikä meidän aikanamme on annettu teosofis-kristosofisen elämänymmärryksen puitteissa, niin se varmaan riittää meille. Kun saamme tutustua kirjallisuudessa elämään kaikilta puolilta, niin emme näe mitään pätevää syytä, miksi jonkun viisaan opettajan pitäisi ryhtyä ”kummittelemaan”. Järkevinä ihmisinä saatamme valistaa toisia ja valmistua työhömme aivan käsillä olevan kirjallisuuden avulla. On ollut historian kuluessa aikoja ja yksityisten ihmisten elämässä kohtaloita, jolloin Mestarin esiintymi-

nen on ollut välttämätöntä, jotta joku yksityinen henkilö tai suurempi yhteisö pääsisi ohi edessä olevan kriittillisen tilanteen. Mutta yleensä sellainen ei ole tarpeellista.

Lisäksi on hyvä muistaa, että tämä fyysillinen maailma asettaa omat rajoituksensa. Ei Mestari, asuessaan fyysillisessä ruumiissaan voi olla Mestari koska ja missä tilanteessa tahansa. Mestari on henki — sielu ja ruumis on sen ilmentäjä. Olemme tunteet henkilökohtaisesti Pekka Ervastin ja J. R. Hanulan. He olivat tavallisia ihmisiä, melkoisen huumorintajuisia ja kaikella tavalla mitä inhimillisimpiä ihmisiä. Ei kukaan sivullinen saattanut aavistaa heidän olevan muita ihmisiä erikoisempia. Mutta kun he joutuivat sen työn pariin jota he olivat tulleet suorittamaan, niin työnteossa saatoimme joskus pilkahdukselta nähdä Mestarin loistossaan. Saatoimme nähdä henkisen majesteetin, kun he opettivat niin kuin se jolla on valta, eikä niinkuin kirjanoppineet. He olivat syntyneet opetustyötä varten ja tunsivat vastuunsa siitä. Tästä opimme, ettei kristosofista sanomaa annettu lepotyynyksi, vaan siksi, että ihmiskunta pelastuisi kaaoksesta. Teosofinen maailmankatsomus annettiin aluksi H. P. B:n suulla Euroopan kansoille. Hän itse sanoi, että jos teosofinen sanoma otetaan vastaan kyllin pontevasti, niin tuleva vuosisata on oleva paratiisi siihen verrattuna mitä se nyt on. Ja hän lisäsi, että ellei, niin silloin myrsky syttyy ja Eurooppa joutuu sellaiseen kauhujen mereen, jota se ei ole ennen kokenut. Olemme siinä kauhujen meressä nyt. Ei H. P. Blavatskyn sanoma kantanut sel-

laista hedelmää kuin olisi vaadittu. Sentähden Euroopan ja koko maailman tila on niin surkea kuin se on, profeetan opetuksia ei ole kuunneltu kyllin tehokkaasti. Ja kuitenkin, mitään muuta pelastuksen mahdollisuutta maailman kansoilla ei ole, kuin lopettaa turvansa aseisiin ja astua ihmisyyden tielle. Joko kuolema tai uusi elämä.

20

Kysymys: Paavalin kirjeessä efesolaisille sanotaan näin: "älkää saattako murheellisiksi Jumalan pyhää henkeä, joka on pantu teihin sinetiksi lunastuksen päivään saakka". Pyytäisin saada valaistusta ylläolevaan. Esim. mitä merkitsee tässä mainittu lunastuksen päivä?

Vastaus: Pyhiä kirjoja voidaan katsella useammalta taholta, ainakin kahdelta kannalta, ihmisyksilön ja maailman kannalta. — Kun Jeesus puhui tulevasta vaikeasta ajasta, jollaista ei ole ollut, eikä toista kertaa tule, niin kyllä tämäkin lausunto pitää paikkansa sekä ihmisyksilöön että ihmiskuntaan nähden. Ihminen on pienoismaailma, hän kantaa sisässään, omassa psykologiassaan suuren maailman vastaavaisuuden. — Astuessamme ihmisyyden tielle, sille tielle, jota on nimitetty mm. vihkimyksen tieksi ja josta Jeesus Kristus sanoo, että minä olen tie, totuus ja elämä; kun astumme sille tielle ottamalla

Vuorisaarnan käskyt oppaaksemme ja ryhtyessämme niitä käytännöllistyttämään, kasvaaksemme oikeiksi ihmisiksi, niin joudumme omassa sielussamme kokemaan määrättyjä tapahtumia. Täytymme pyhällä hengellä. Se merkitsee mm. sitä, että meissä herää totuuden vaatimus. Puhutaankin totuuden pyhästä hengestä. Meidän täytyy itse olla tosia ja puhua totta. Totuuden pyhä henki tulee meihin ja se on kuin sinetti lunastuksen päivään saakka. — Lunastuksen päivä tulee aikanaan koettavaksi siten, että Vuorisaarnan tiellä kulkija kokee laadullisesti saman kokemuksen, minkä Jeesus Kristus koki Jordanilla, ja jonka apostolit kokivat helluntaina kun tuliset liekit näkyivät ja he täyttyivät pyhällä hengellä. Samaa koki Paavali Damaskon tiellä ja sen oli kokenut apostoli Johannes. Tällaisista kokemuksista tiedämme nykyaikanakin. Pekka Ervast nimitää tätä mm. tulikasteeksi ja Damaskoskokemukseksi, koska se voi olla useampien kokemusten yhdistelmä, yksilöistä riippuen. Se on se lunastuksen päivä, jota on nimitetty mm. Kristuksen syntymäksi. Pyhän hengen sinetti eli totuuden voima, minkä ihminen saa sieluunsa, kun hän käytännössä ryhtyy noudattamaan Vuorisaarnan elämänohjeita, johtaa aikanaan siihen, että hän saa kokemusperäisen tiedon siitä mitä ihmisyyys on. Hänen sielussaan syntyy Kristuslapsi, ihmisyyden perikuva, täydellisen ihmisen kuva. Ja kun hän omasta kokemuksestaan tietää mitä ihmisyyys on, niin siinä on lunastuksen päivä. Hän tietää kokemuksesta mihin suuntaan on jatkuvasti kuljettava. Hänen elämänsä ei ole enää järki-

päätelmien tai kuvitelmien varassa. Kun Paavali Damaskon tiellä koki Kristus-syntymän itsessään, niin senjälkeen hän tiesi elämäntehtävänsä. Hän tiesi ja tunsu Jumalan ja hän tiesi myös, minkä kokemukseen läpi Jeesus kävi tullessaan Kristukseksi Jordanin kasteessa. Tämän kaiken Paavali tiesi nyt kokemuksesta, koska Kristus tuli häneen. Paavalin myöhemmästä elämästä näkyy, että hän jaksou seurata sitä ihmisyyden ihannetta, mikä hänessä oli syntynyt, jaksou seurata sitä ristinpuulle asti. Kristuksen syntymä muutti Paavalin toiseksi ihmiseksi.

Samat seikat läpikäy suuri ihmiskunta laajemmassa mitassa. Pyhän hengen sinetti on laskettu ihmiskuntaan profeettojen sarjan avulla. Heidän avullaan, heidän alullepanemiensa uskontojen avulla ihmiset ovat aina olleet enemmän tai vähemmän selvästi tietoisia siitä mitä ihmisyyden on, jos he ovat vai-vautuneet tutkimaan profeettojen opetuksia. Heidän sanomansa oli valmistavaa työtä. He valmistivat Kristuksen tuloa ihmiskuntaan. Se tuleminen tapahtui Jeesuksessa. Silloin Kristus tuli maapallon korkeammaksi minäksi ja Saatana, Maan entinen johtaja joutui alemmaksi minäksi. Tällöin Logos ei laskeutunut vielä kemiallis-fyysilliseen tasoon asti, joten karman johto jäi vielä Saatanalle. Näemme sen mm. kristittyjen kohtaloista, sillä Kristuksen seuraajain elämä oli verimarttyyriutta. Karman johto, kuten P. E. huomauttaa jäi vielä tämän maailman, tämän maapallon Jumalan eli Saatanan käsiin. Se jäi liian anka-riin käsiin. Joka seurasi Jeesus Kristuksen opetuksia, niin hänet tapettiin.

Tilanne on nyt muuttunut, on tullut myös toisenlaiset mahdollisuudet. Henkistä elämää voidaan elää vapaammin. Marttyyriutta kyllä on, mutta sen ei tarvitse olla verimarttyyriutta. Se voi olla kuten J. R. Hannulalla oli tapana sanoa, henkisen työn marttyyriutta, mm. kannatuksen puutetta. Tilanteen muuttumisen aiheutti Kristus-Isän inkarnoituminen kemiallis-fyysilliselle tasolle Pekka Ervastissa, joten karman johto on siirtymässä Saatanalta Kristukselle myös näkyväisessä maailmassa.

21

Kysymys: Matt. evankeliumissa sanotaan: "Senhäden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä. Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa".

Vastaus: Tuollainen opetus annettiin niille, jotka virallisesti edustivat uskontoa, etupäässä papistolle. Hehän olivat Jeesusta vastaan ja saivat aikaan hänen teloituksensa. Kansa ymmärsi hänen opetuksiaan paremmin, kerrotaanhan suurista kansanjoukoista, jotka Jeesusta kuuntelivat. Tosin ei kansakaan ottanut vastaan hänen sanomaansa kyllin tehokkaasti, joten se otettiin kansaltakin pois ja kansa joutui hajoitetuksi ympäri maailman. Emme näe vielä selaista kansaa, ei sitä vielä ole esiintynyt. Suomen kansa on siihen kutsuttu.

Entä se kivi, johon ruhjoutuu ja jonka päälle se kaatuu hänet se murskaa? Mistähän kivistä on kysymys? Saamme tietää että se kivi on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, mutta siitä on tehty kulmakivi. Se kivi on pahan vastustamattomuus. Se on Kristus-temppelin kulmakivi. — Kun ihminen vanhan liiton aikana kulki henkisen itsekasvatuksen tietä, niin hän lopulta saavutti mestarina kyvyn toteuttaa pahan vastustamattomuutta. Jeesus Kristuksen aloittamassa uudessa liitossa tilanne muuttui ja ratkaisevasti se muuttui Pekka Ervastian saavutuksessa niin, että kulmakivestä eli pahan vastustamattomuudesta on tullut lähtökohta. Se merkitsee, että tavallinen ihminen nyt saattaa syventyä pahan vastustamattomuuden ongelmaan ja sitä toteuttamalla edetä kohti ihmisyyttä. Ei taistella pahaa vastaan eikä hyvän puolesta, vaan paha voitetaan henkissä työssä.

Saattaa käydä niin, että ihminen ruhjoutuu pahan vastustamattomuuteen, kulmakiveen. Koska kysymyksessä on moraalinen ”kivi” eli henkistä elämää, ihmisen sisäistä perusasentoa kannattava tukipylväs, niin ei ruhjoutuminen tarkoita toimintakyvyn menetystä tai fyysillisistä raajarikkoisuutta. Se merkitsee itsekkyyn ruuhjoutumista, mystillistä kuolemaa. Joillekin ihmisille voi käydä niinkin, että he joutuvat fyysisessä ruumiissa elävän Mestarin kanssa kosketukseen, läheiseen yhteistyöhön hänen kanssaan, sellaisen Mestari-olennon, joka itse toteuttaa pahan vastustamattomuutta. Nämä ihmiset joutuvat kovempaan kouluun. Mestarin olemus ei siedä vilppiä,

joten hänen totuudellisuutensa aivankuin kaatuu päälle ja ruhjoo itsekkyyden. Kulmakivi, pahan vastustamattomuuden moraali ruhjoo hänen persoonallisen itsekkyytensä, joten hän siitä vapautuu. Se on silloin erikoinen armo ja tähän todennäköisesti Jeesuskin viittaa. Hänhän puhui näistä asioista omille oppilailleen, eikä kenelle tahansa.

22

Kysymys: Voiko ihminen tässä elämän koulussa kokonaan tuhoutua?

Vastaus: Viisaat ovat sellaisestakin mahdollisuudesta huomauttaneet, mutta sellainen kohtalo riippuu ihmisistä itsestään. Meidän on suunnattava katseemme ihmisyyteen päin ja yritettävä elää niinkuin ihmisten tulee. Sillä tavalla autamme sekä itseämme että ihmiskuntaa. Jeesus puhui niin vaikeasta ajasta, ettei kukaan pelastuisi, ellei sitä aikaa valittujen tähden lyhennettäisi. Valituissa on pelastus. Se uusi luonnonvoima, joka tuli maapallolle, on sen luontoinen, että se purkautuu auttavana voimana ihmiskuntaan henkisten työryhmien kautta. Kun tulee yhä enemmän niitä, jotka ottavat vastaan tämän uuden uskonnon sanoman ja yrittävät yhteistyössä elää uskonnon moraalia ja viedä sitä maailmaan, niin uusi luonnonvoima purkautuu auttavana tekijänä. Poliitikotkin osaavat järjestää elämää inhimillisesti,

koska ilmassa on ajatuksia, jotka he tietämättään käyttävät opikseen.

23

Kysymys: Tämä maapallo on tuskallisten ponnistusten koulu. Miksi pitää olla niin?

Vastaus: Elämän koulussa on oma järjestyksensä ja ihmiskunnallakin on oma tehtävänsä kehityksen järjestelmässä. Kun huolellisesti tutkimme P. E:n opetuksia niin näemme, että ihmiskunnalla on erikoislaatuinen tehtävä tässä aurinkokunnassamme. Aurinkokunnan toistenkin planeettojen ihmiskunnat käyvät kukin omaa kouluaan ja niillä on oma päämääränsä, mutta maapallon ihmiskunnalla on erikoinen tehtävä siksi, että meidän täytyy ratkaista toistenkin planeettojen elämänkoulujen ongelmat. Ihmiskunta muodostaa Logosjoukon, joka aikanaan ottaa haltuunsa tämän aurinkokunnan johdon. Siksi olemme kovemmassa koulussa. Maapallon elämänkoulua onkin nimitetty tuskallisten ponnistusten kouluksi ja meidän tulee kasvaa *kestävyydessä*, peräänantamattomassa *kestävyydessä* olla hyviä. Kuulumme Logoksen Poika-ryhmään, Kristukseen, joka aineeseen ristiinnaulittuna kärsii ja pelastaa luodut... — Olemme syvimmällä aineessa, mutta meillä on myös mahdollisuudet nousta kaikkein korkeimmalle. — Ihmiskunta, joka sulattaa pahan vastustamattomuuden, "ei taistellen, vaan voittaen", tulee peruskiveksi, joka kannattaa koko Logoksen Temppelin.

Kysymys: P. E. sanoo "Ihmisen synty"-kirjassa tämän maamanvantaran käsittävän kaksi päivää, Marsin ja Merkuriuksen päivät. Mitä tällä tarkoitetaan?

Vastaus: Maa jälleensyntyä seitsemän kertaa. Ensimmäistä jälleensyntymää eli luomispäivää nimitetään Saturnuskaudeksi eli Saturnuksen päiväksi, toista Auringon päiväksi ja kolmatta Kuun päiväksi. Neljäs luomispäivä on nykyinen Maan päivä, mutta se jakautuu kahtia: Marsin ja Merkuriuksen päiviin. — Ihmiskehitys tapahtuu juurirotujen kautta tässä neljännessä luomispäivässä, jossa nyt elämme. Ensimmäinen, toinen ja kolmas juurirotu, neljännen juurirodun puoliväliin asti muodosti ns. alaspäisen kaaren ja sitä sanotaan Marsin päiväksi. Neljännen juurirodun jälkimmäinen puoli ynnä viides, kuudes ja seitsemäs juurirotu muodostavat nousevan kaaren ja sitä sanotaan Merkuriuksen päiväksi. Olemme nyt viidennessä juurirodussa, joten nouseva kaari on alkanut. — Marsin ja Merkuriuksen päivät ovat kuvaannollisia. Mars on tekemisessä raudan ja Merkurius elohopean kanssa, kuten alkemistit kuvasivat. Nämä metallit ovat tavallaan vastakohtia. Rauta on kovaa, sillä voidaan murtaa ja tappaa. Rauta edustaa aineeseen laskeutumista. Elohopea on juoksevaa metallia, aivankuin ainetta henkevyityneenä. — Marsin päivän aikana hallitsi rauta, väkevämmän oikeus, veren mahti. Ylöspäisen kaaren aikana hal-

litsee elohopea, ainekin aivankuin henkevoityy. Elämään tulee jotakin henkistä, ihmisyyys alkaa päästä voitolle. Olemme parhaillaan sillä kohtaa, jolloin ihmisyyys pyrkii saamaan lopullisesti kestävän jalansijan maan päällä. Siihen P. E. tähtäsi opetuksellaan. Suomeen on syntymässä mysterioteppeli, joka on yhdyssiteenä ainemaailman ja hengenmaailman välillä. Kaikki maailman kansat tulevat lähettämään sinne edustajansa. Sellainen suunnitelma on Suomen kansan kohdalla. Kun siinä saavutetaan näkyviä tuloksia niin voimme sanoa, että Merkuriuspäivä on ratkaisevasti noussut. Toistaiseksi hallitsee Mars melkoisen voimakkaasti, mutta Merkurius valtaa yhä alaa.

25

Kysymys: Kirjassaan "Ihmisyyden uskonto" s. 22 sanoo Pekka Ervast puhuessaan uudesta juurirodusta: "— — — tällaiset suuret tapaukset ihmiskunnan historiassa eivät tapahdu sattumasta, eivät sokeiden voimien kautta, vaan koska niiden takana on johdonmukainen järki ja suuret korkeat olennot, niin on tällä hetkellä (1909) olemassa se suuri johtaja, se ihminen, se Manu, joka on tuleva kuudennen juurirodun kantaisäksi, suojelusenkeliksi ja johtajaksi. Tämä suuri olento, tämä Mestarien Mestari on sama, joka myös on teosofisen liikkeen takana toisten Mestarien kanssa". — Kun nyt ymmärrämme, että Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan työssä tuli 6. juurirotu okkultisesti avatuksi, niin miten meidän nyt tulisi

ymmärtää 6. juurirodun Manua ja hänen työtään k ä y t ä n n ö s s ä ? Ketähän teosofisen liikkeen takana olevaa Mestaria P. E. tarkoittaa äskeisessä lausunnossaan?

Vastaus: Tässä esitetään kaksi seikkaa rinnakkain, nimittäin ihmiskunnan ruumiillinen eli rodullinen kehitys ja se henkinen sisältö, mikä on tarkoitettu rodulle. H. P. Blavatsky huomauttaa esoteerisissa opeuksissaan, että kun uutta rotua pannaan alulle, niin silloin tulee maailmaan ihminen, olento, jota itämailla sanotaan Avataaraksi, joka on vapautunut jälleensyntymisen pakosta. Hän tulee omasta vapaasta tahdostaan ja värähdyttää tulevan rodun perussävelen, sävelen, joka sitten kaikuu koko tuon rodun ajan. — Kun on kysymys rodusta, on se jotakin ulkonaista. Kun katselemme tätä ihmiskuntaa, niin näemme, että tässä on monenlaisia rotuja. Tämä rotujen sarja on, opettaa teosofia, kuin ennalta määrätty, ts. se kuuluu johonkin suunnitelmaan tämän ihmiskunnan kehityshistoriassa. Rotu alkaa pienestä alusta, jota sanotaan alaroduksi. Sitten kun se alarotu on saanut jotakin aikaan, tulee toinen alarotu. Näitä alarotuja on kaikkiaan seitsemän. Eivät ne kaikki tule peräkkäin, vaan tavallaan limittäin. — Aikanaan alkaa uusi suuri juurirotu, jossa jälleen on seitsemän alarotua. Ei kuitenkaan niin, että uusi rotu alkaisi vasta sitten, kun edellinen on päättynyt, vaan se alkaa edellisen juurirodun vastaavassa alarodussa. Esim. tämä viides, nykyinen juurirotu, jossa nyt elämme, alkoi Atlantilaisen eli 4. juurirodun viidennestä ala-

rodusta. Eurooppalainen alarotu on viides tässä viidennessä juurirodussa. Nyt on jo laskettu viidennen juurirodun kuudennenkin alarodun siemen ja samalla on laskettu siemen tulevalle kuudennelle suurelle juurirodulle. Tällainen järjestys merkitsee ihmiskunnan ulkonaista muodostumista ja sen tarkoituksena on, että uusi rotu, joka luodaan, osaisi sopeutua ja virittäytyä sen perusvirityksen mukaan, mikä on rotua luotaessa värähdytetty. Myös jokaisella alarodulla on oma tehtävänsä. Esim. nykyisellä viidennen juurirodun viidennellä alarodulla, jota sanomme eurooppalaiseksi, on erikoisesti ollut tehtävänään älyn, järjen kehittäminen. Toisin sanoen, tämän alarodun tehtävänä olisi ollut ilmentää korkeampaa älyä, järkeä. Mutta me näemme, että ne ihmislielut, jotka tässä ovat mukana, eivät suinkaan ole osanneet dharmaansa toteuttaa. Älykkyys on kyllä kohonnut erittäin korkealle, mutta se älykkyys on vienyt ihmiskunnan tuhon partaalle.

Me ihmiset sieluina ja henkiolentoina olemme jotakin toista kuin rotu, joka on ulkonainen. Rotu on kuin astia, johon henkinen elämä on kutsuttu valautumaan. Henkinen elämä varsinaisesti on se, jonka tulisi antaa sisälly rodulle. Sitä henkistä elämää, joka edustaa tulevan kuudennen ja myöskin seitsemännen juurirodun henkistä sisältöä, edustaa tämä kristosofinen elämänyymmärrys. — Kun on puhe Manusta, joka rodun panee ulkonaisesti alkuun, joka sitä johdattaa ja yrittää sitä kasvattaa, niin tästä Pekka Ervast sanoo, että tämä olento on se Mestarien Mestari, joka on myös teosofisen liikkeen takana toisten Mesta-

rien kanssa. Teosofisen liikkeen panivat alkuun kaksi itämaista Mestaria, Moorja ja Kuthuumi. Moorja on Mestarina sellainen Mestari, jolla on jo Mestareita oppilainaan. Hän on siis jo Mestareitten Mestari. H. P. B:kin antaa ymmärtää, että Moorja on tulevan kuudennen juurirodun Manu. On sanottu niinkin, ettei tähän saakka ole vielä kukaan tästä ihmiskunnasta ollut juurirodun alkuunpanijana eli Manuna, vaan Manut ovat tulleet muualta. On ensimmäinen kerta nyt kun ihmiskunnasta joku Mestari on saanut tehtäväkseen panna rotu alkuun. — Blavatsky antaa selvän viitteen, että tämän viidennen juurirodun kuudetta alarotua luodaan parhaillaan Pohjois-Amerikassa ja että siitä on myös lähtevä tulevan kuudennen juurirodun alku. Koska rodut kulkevat limittäin, niin tällä hetkellä elää vielä neljännenkin juurirodun viimeisiä alarotuja, mm. mongoleja. Sanotaan, että suomalaisissakin on vähän mongolilaista verta. On kuvaavaa, että suomalaisissa on atlantilaista verta ja myös vahvasti viidennen rodun verta. Suomi on kuin sulatusuuni, jossa atlantilainen maagillinen kyvykkyys yhtyy viidennen rodun järkevyyteen. Täällä Suomessa onkin tapahtunut uusi kosmillis-henkinen voimavuodatus Pekka Ervastian kautta.

26

Kysymys: P. E. sanoo: Jeesus Kristus on maapallon Korkeampi Minä. — Kysytään, mikä on P. E:n asema maapalloon nähden?

Vastaus: Kysymys koskettaa rodun henkistä puolta. — Teosofia opettaa, että maapallolle tuli aikaan lähettejä Venukselta ja Merkuriukselta. He perustivat sen Valkoisen Veljeskunnan, jonka toimesta vanhan liiton uskonnot on luotu. Valkoisen Veljeskunnan korkeimpaa johtajaa nimitetään itämailla Sanat Kumaaraksi ja hebr. kirjeessä Melkisedekiksi, jolla ei ole isää eikä äitiä, ei elämänsä alkua eikä päivänsä loppua. Se merkitsee, että hän tuli tänne Venukselta eikä ole syntynyt maan päälle fyysillisesti. Hänellä siis ei ole isää eikä äitiä. Hän tuli maapallon eetteriselle tasolle ja loi itse oman ruumiinsa, eetterisen ruumiin, joka ei koskaan vanhene. Hänen sanotaan olevan kuusitoista vuotiaan nuorukaisen näköinen. Mutta maapallo on saanut myöhemmin apua myöskin Auringosta, eikä vain aurinkokunnan toisista planeetoista. Henkistä apua tuli myös Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta. P. E. puhuu tästä sanoen, että Jeesus Kristus oli Logoksen Poika-ryhmän johtaja, yksi Elohimeista. Hän puhuu tästä kirjasaan ”Teosofian sanoma nykyajalle”. Jeesus eli fyysisessä ruumiissa, hänellä oli myös ruumiillinen isä ja äiti. Siksi hän tuli lähemmäksi ihmistä ja ihmisten elämää, vaikka kuuluikin Logokseen. Maapallon Valkoinen Veljeskunta sai Jeesuksen avulla korkeamman asteen ja se merkitsi maapalloon nähden sitä, että Kristus tuli maapallon korkeammaksi minäksi. Ihmisyyden ihanne, joka aikojen aamusta asti pyrki ihmiskuntaan sisälle, löysi yhden ihmisen, Jeesus Kristuksen, jossa se sai muodon. Kristus sai muodon Jeesuksessa. Saatana, maapallon entinen joh-

taja jäi tällöin alemmaksi minäksi. Saatana oli ennen ainoa hallitsija, joka piti yllä tuskallisten ponnistusten koulua. Mutta kun Auringosta tuli apua Jeesus Kristuksen avulla ja maapallo sai korkeamman minän, niin Saatana joutui maapallon alemmaksi minäksi. Tätä kuvataan sangen sattuvasti myös Ilmestyskirjassa. Mutta toisaalta Ilmestyskirja jatkaa kuvailua siitä mitä Jeesuksen jälkeen tulee tapahtumaan. Tulee suuri sota taivaissa, jossa Mikael taistelee lohikäärmettä vastaan ja voittaa. Saatana heitetään joukkoi-
neen m a a n pä ä l l e. — Tällä kuvataan sitä tulevaa tapahtumaa, että Kristuksen eli Logoksen tajunta laskeutuu vieläkin syvemmin aineellisuuden maailmaan. Saatana tuli kyllä voitettua Jeesus Kristuksen kautta näkymättömässä maailmassa, mutta tulee myös sellainen aika, jolloin Saatana tulee voitetuksi myös tässä näkyväisessä maailmassa. Me elämme nyt sellaisen tapahtuman keskellä. Pekka Ervastissa tapahtui kosmillinen Jordan-kastekokemus ja se merkitsee, että Logos tuli tänne kemiallis-fyysilliseen tasoon saakka. Tapahtui Logoksen Isä-ryhmän johtajan inkarnoituminen. Tämä merkitsi ihmiskunnalle mm. sitä, että Valkoinen Veljeskunta sai vieläkin korkeamman asteen samalla, kun Aurinko-Logoksen tajunta pyrkii tässä kemiallis-fyysillisessä tasossa esille. Sen eräs ilmaus on, että tulisi perustetuksi koulu tänne fyysilliseen maailmaan, sellainen koulu, jossa korkein jumalallinen viisaus johtaa ja opettaa. Pekka Ervast opettaa, että Suomeen pyrkii syntymään sellainen mysteerio-opisto, joka olisi näkyväisenä yhdyssiteenä näkymättömän ja nä-

kyvällisen maailman välillä, hengen maailman ja aineen maailman välillä. Siitä tulisi Auringon Kuninkaallisen Neuvoston keskuspaikka fyysillisellä tasolla, niinkuin se Jeesus Kristuksen kautta tuli näkymättömään maailmaan.

Jotta tämä tavoite toteutuisi, täytyy ensin muodostua sellainen kansa, joka hyväksyy sellaisen koulun keskuudessaan. Se ei onnistu niin kauan, kun kansalla on sotalaitos. Suomen kansa oli kutsuttu tähän suureen tehtävään, mutta se epäonnistui silloin kun aika oli kypsä. Nyt kasvatetaan tätä kansaa sisästäpäin, esittämällä sille tätä uutta sanomaa. Voihan olla, että Suomen kansa kerran herää ymmärtämään suuren tehtävänsä. — Kun mysteriokoulu syntyy fyysillisesti, niin silloin kansa kutsuu takaisin tietäjänsä, asettaen ne kansan johtajiksi.

27

Kysymys: Oliko Pekka Ervast profeetta? Onko nykyään yhtä suurta tai suurempaa miestä? Ja tuleeeko nyt pian ihminen — Jeesukseen verrattava?

Vastaus: Pekka Ervastin ja Jeesus Kristuksen esiintyminen eivät olleet hetken tapahtumia, heidän kaltaisiaan ei tule koska tahansa. He tulivat silloin kun aika oli kypsä.

Jeesuksen jälkeen on kaksi ”liittoa” toiminnassa. Toinen niistä on maapallon Valkoisen Veljeskunnan työskä ja toinen on se työskä, jonka aloitti Au-

ringon Kuninkaallinen Neuvosto. Nämä kaksi työ-sarkaa työskentelevät nyt rinnakkain ja molemmat lähettävät opettajia maailmaan. Maapallon Valkoi-nen Veljeskunta eli Himalajan Veljeskunta on otta-nut mm. tehtäväkseen lähettää jokaisen vuosisadan viimeisellä neljänneksellä jonkun lähettilään etenkin kristikunnan keskuuteen, koska se on suurimman avun tarpeessa. Sellaisia lähettiläitä olivat mm. Kris-tian Rosenkreutz, kreivi de Saint-Germain, Mesmer, Cagliostro ja viime vuosisadalla H. P. Blavatsky. H. P. B. sanoo, että seuraava vuosisatalähettiläs tulee esiintymään v. 1975 paikkeilla. Tämä on maapallon Valkoisen Veljeskunnan lähetystyötä. Mutta se Vel-jeskunta on lähettänyt myös suurempia lähettiläitä. Sellainen oli mm. Gautama Buddha. Blavatsky puhuu vielä itämaalaisesta ennustuksesta, että Gautama Buddhan oppilas, Maitreija Buddha tulee esiinty-mään tämän viidennen juurirodun seitsemännessä alarodussa, noin parin kolmen tuhannen vuoden ku-luttua.

Mutta näiden lisäksi on Auringon Kuninkaallisen Neuvoston taholta tullut Jeesus Kristus ja Pekka Ervast, eikä meidän tarvitse odottaa muita. On tur-haa odottaa, sillä nyt on tullut värähdytetyksi kuu-dennen ja seitsemännekin juurirodun pohjasävel. Pekka Ervast antaa kyllä viitteen, puhuessaan seit-semänne juurirodun korkeimmasta vihitystä, että minkälainen loisto ja mahtavuus hänellä tulee ole-maankaan. Hänen valtakautensa merkitsee aikaa, jolloin tämä luomispäivä alkaa käydä loppuaan kohti ja maapallo niittää sadon kylvöksistään, tästä ihmis-

kunnasta. Ihmiskunta on silloin kypsynyt ja kasvanut ihmisyyden täyteen mittaansa saakka. Silloin vasta tuollainen suuri olento taas voi esiintyä kirkkaudessaan, aivankuin Jumala lepäisi seitsemäntenä päivänä ja katselisi työnsä hedelmiä. Mutta tämä ei merkitse sitä, etteikö henkisiä lähettiläitä esiintyisi jatkuvasti, aina kun niitä tarvitaan, sekä vanhan että uuden liiton merkeissä. P. E. opettaa, että uuden liiton merkeissä tulee pienempiä lähettiläitä jokaisen vuosisadan alkupuolella. Kyllä molempia tarvitaan, sillä me ihmiset olemme sellaisia, että meitä täytyy jatkuvasti herätellä, että pysyisimme edes vähänkin hereillä.

28

Kysymys: Mitä tarkoitetaan, kun sanotaan, että Väinämöisvoimat tekevät myös työtään Suomen kansan sisäisessä elämässä?

Vastaus: Väinämöinen, Suomen kansallishaltia on ottanut tehtäväkseen inspiroida tätä Suomen kansaa, jotta siinä heräisi kaiho etsiä totuutta. P. E. kertoo että Väinämöinen on omaksunut Jeesus Kristuksen autuudenjulistusten hengen ja yrittää inspiroida kansamme kaihoa Jumalan etsintään.

29

Kysymys: Miten voisi päästä ainaisesta tyhjyyden tunteesta?

Vastaus: Arvonsa on tyhjiydelläkin. Laotse sanoo mietelmissään Tao-te-king'ssa: "Vaununpyörän kolmekymmentä puolapuuta, jotka yhtyvät keskukseen, tekee hyödylliseksi keskellä oleva läpi, missä tyhjiys vallitsee. — Savesta tehdyt astiat ovat hyödyksi ontoutensa tähden". — Eihän astialla olisi mitään arvoa, ellei se olisi ontto ja mitäpä arvoa vaununpyörien puolapuilla olisi, ellei pyörissä olisi akselin reikää. — Sama tyhjiys pitää paikkansa myös ihmiseen nähden. Olemme syntyneet ja kasvaneet tällaisen ns. sivistyksen ympäröiminä ja olemme imeneet siitä sieluumme sisällön. Luemme joka päivä kaikenlaiset sanomalehdet ja paksut kirjat, niin ettei meihin enää mahdu mitään korkeampaa. Olemme liiaksi täynnä. — Kun ihminen lähtee henkisen elämän tielle, hän joutuu tyhjentyään tuosta koostumasta. Hän tekee tiliä itsensä kanssa. Onko esim. totta kirkolliset opetukset? Onko taivas ja helveti olemassa, onko jumala sellainen tyranni, joka lähettää ihmiset iankaikkiseen helvettiin, jolleivät usko Golgatan veriuhuriin? Onko tällainen opetus sopusoinnussa sisäisen ihmisyystajun kanssa? — Totuudenetsijä joutuu näin tekemään tiliä itsensä kanssa ja heittämään pois paljon sellaista, jota on imenyt ympäristöstään. Näin sieluelämä vähitellen tyhjenee, tulee kuin tyhjäksi astiaksi, tai niinkuin kärryn pyörän reikä. Tyhjä tila voi täyttyä henkisellä elämällä, kristosofisella elämänymmärryksellä. Ihminen alkaa vähitellen täyttyä uudenkaltaisella elämännäkemyksellä, sellaisella, joka tyydyttää sekä järkeä että tunnetta ja antaa käytännölliselle elämälle oikean suunnan.

Tyhjä astia täyttyy jumalallisella viisaudella ja uudella elämisen taidolla.

30

Kysymys: Sanotaan: panettelu on kuin hiili; jota se ei polta, sitä se mustaa. Mistä panettelun perus-olemus? Olisiko siinä jotain rakentavaakin?

Vastaus: H. P. B. huomautti, että panettelu on tikari. Nykyään ei Jumalan etsijää enää polteta roviolla, mutta hänet voidaan parjauksella tappaa ja tehdä hänen työskentelynsä mahdottomaksi. — Mitään hyvää en parjauksessa osaa nähdä. — Parjauksen perussyö on siinä, että ihminen näkee omat viikansa toisissa.

31

Kysymys: Tavitseeko yleensä huolehtia toisen ihmisen henkisestä taikka moraalisesta edistymisestä? Missä määrin voi arvostella toista taikka neuvoa? Jos jollakin veljellä olisi kiusallisia, häiritseviä tapoja, esim. vierailia häiritsevästi toisten luona, eikö häntä olisi oikaistava avoimesti ja suoraan huomauttamalla?

Vastaus: Avoin huomautus ei ainakaan ole parjausta. Jos joku tuottaa liiaksi häiriöitä kyläilemisellään, niin voihan huomauttaa, että nyt on muuta tehtävää, ei ole aikaa seurustella, tavataan toisella

kertaa. — Moraalisen edistyksen tarkkailu on paras kohdistaa itseensä, sillä jokaisella on itsessään oikaisemisen varaa. On parempi soveltaa anteeksiantamuksen läksyä toisten suhteen, sillä emme tunne niitä tuskia ja vaikeuksia, joita toinen sielussaan kantaa.

32

Kysymys: H. P. Blavatsky kirjoittaa: ”Pisimmät ajanjaksot inhimillisessä historiassa ovat korkeammilta tasoilta katsottuna kuin muutama silmänräpäys”.

Vastaus: Aika on tavallaan harhaa. Fyysillisen maailman kannalta mittaamme aikaa ja onhan siinä mukana totuus, koska oma elämämme on sidottu ikäjaksoihin. Ja kuitenkin: emme ehdi sanoa sanaa ”nykyhetki” loppuun, kun huultemme hyminä jo on menneisyyttä. — Korkeammilla elämän tasoilla ajan harha poistuu samalla, kun häviää paikallisuus. Elämä ei ole koskaan alkanut eikä koskaan lopu, ja koska sillä ei ole alkupäätä, niin sillä ei voi olla loppupäätäkään.

33

Kysymys: Miksi kehoitetaan olemaan suvaitsevaisia, vaikka totuus on suvaitsematon?

Vastaus: Kysymys sisältää kaksi seikkaa, aatteen ja ihmisen. Ihminen ei ole aate, vaikka hän omaksuu

jonkun aatteen. Kun joku arvostelee esim. kristittyä kirkkoa sen erehdyksistä ja joku kristitty arvostelua kuunnellessaan suuttuu kirkon puolesta, niin siinä tapahtuu loogillinen virhe. Arvostelu koskee tässä tapauksessa asioita, opetuksia, maailmankatsomusta, eikä henkilöitä. Julkiset asiat ovat arvostelun alaisia ja totuus on suvaitsematon: erehdykset ovat erehdyksiä, eivätkä muutu toisiksi, vaikka niitä puolustettaisiin. — Suvaitsevaisuus koskee meitä ihmisiä. Meidän tulee olla suvaitsevaisia toinen toisillemme, koska emme ole täydellisiä. Meissä kaikissa on epätäydellisyyttä. Tietomme ja viisautemme on hataraa ja siksi meidän tulee suvaita toisiamme sellaisina kuin olemme. On väärin käydä toisen kimppuun sentähden, että hän omaksuu jonkun aatteen tai uskomuksen. Tulee kunnioittaa toisen vakaumustakin, mikäli se ei ole ristiriidassa tietämämme totuuden kanssa. — Henkinen valistustyö on vapaata asian puolesta työskentelyä, se ei ole taistelua eikä toisten nujertamista. Siksi pitää yrittää valistaa toisia, jos uskoo itse ymmärtävänsä selvemmin. — Vaikka ihminen ei ole sama kuin aate, niin, kun ihminen kerran löytää totuuden, Jumalan, niin silloin hänestä tulee tavallaan myös aate. Hän joutuu koko olemuksellaan edustamaan jumalallista elämänkatsomusta, elämänymmärrystä, se aivankuin ruumistuu hänessä. Hän pysyy totuudessa ja puhuu siitä, vaikka muut ihmiset eivät häntä suvaitsisikaan. Ajattelemme esim. Jeesus Kristusta. Emme voi ajatella, että hän vain puhui ja opetti, mutta itse oli opetustensa ulkopuolella. Hän todella eli opetustensa mukaan ja näin

ruumistutti aatteen ihmisyydestä. — Sama tie odottaa meitä jokaista.

34

Kysymys: ”Jos he olisivat hänet tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet”. — Eikö tähän sisälly Mestarin tuntemisen tärkeys meidänkin päivinämme?

Vastaus: Edellä mainittu lause todistaa, ettei Paavali uskonut veripelastusoppiin. Hän valittaa sitä, etteivät tunteneet Jeesusta siksi Kristuksen ilmentäjäksi ja Vapahtajaksi, jota Juudan kansa odotti. Siksi on tärkeitä, koska taas meidän ajallamme Logos on ilmennyt entistä syvemmin, tuntea Pekka Ervastin henkinen ja okkultinen asema hierarkisessa elämänjärjestyksessä. Tämän seikan ymmärtäminen antaa oikean pohjan syntyneelle Maailmanuskonnolle, sillä sen avulla ymmärrämme, että uusi uskonto on vuodatus Aurinko-Logoksen korkeimmasta hierarkiasta. Näinollen siihen sisältyvä viisaus kykenee ratkaisemaan kaikki elämän pulmat.

35

Kysymys: Sanotaan, että Kristosofia sisällyttää itseensä kaikki vanhat uskonnot. Riittääkö nyt siis vain kristosofisten opetusten tutkiminen, vai pitääkö vielä tutkia ja vertailla vanhoja uskontoja?

Vastaus: Voihan yrittää tutkia. Esim. Kalevala kuvailee muinaissuomalaista uskontoa. Mutta löydämmekö Kalevalaa tutkimalla sen sisäisen hengen, ellemme turvaudu kristosofian apuun? Tuskin löydämme parempaa opasta kuin Pekka Ervastian ”Kalevalan avain”. — Kristosofian avulla saamme myös oikean kuvan useista toisista uskonnoista, tutkimalla P. E:n kirjaa ”Suuret uskonnot” ja J. R. Hannulan ”Vanhan Testamentin avainta” jne. Muunlainen uskontojen tutkimus raaputtelee rappeutuneitten uskontojen pintaa, eikä kykene tunkeutumaan uskontojen alkuperäiseen henkeen. Siihen kykenee vain tietäjän silmä.

36

Kysymys: Olemme kuulleet, että Mysteeriokouluissa piti olla vuosikausia vain kuuntelijana. Mitä meidän olisi tässä suhteessa huomioon otettava?

Vastaus: Kuuntelemalla opimme. Ellemme ensin jaksaa syventyä kristosofiseen elämänymmärrykseen, niin miten osaisimme siitä puhua. — Kuuntelemisen taito on samalla vaikenemisen taitoa. Jotta oppisi käyttämään kieltään rakentavasti, on myös opittava kieltä hillitsemään.

37

Kysymys: Mistähän johtunee, että tuntee usein tuskaa siitä, että pitäisi tehdä kristosofista työtä

muutenkin kuin käymällä esitelmissä ja opiskelussa? Mitä pitäisi tehdä, kun tuntee, ettei vielä muuhun kykene?

Vastaus: Tällainen ilmiö on aivan tavallinen. Kuka olisi seppä syntyessään. Tiedän tuon vaikeuden kokemuksesta. Olin 13-vuotias maalaispoika. Kotipaikkakunnalla ei ollut ketään, joka olisi kertonut jotakin teosofiasta. Kohtaloni johdatti minua niin, että sattumalta kuulin mainittavan nimen teosofia. Samoihin aikoihin näin erään riihen seinässä teosofisen esitelmäilmoituksen. Se oli J. R. Hannulan esitelmä. Aavistin, että nyt minun hetkeni lyö ja niin menin esitelmään. Siitä se alkoi. Tilasin kirjoja ja lueskelin, eikä mieleenikään juolahtanut, että minun pitäisi osata tehdä jotakin teosofian puolesta. Elin vain ylimaallisessa riemussa. Mutta lukiessani ja tutkiessani avautui ymmärrys siten, että pitäisi lähettää rahaa Pekka Ervastille. Mutta mistä minä rahaa sain, minähän olin koulupoika. En vielä ansainnut. Vanhemmiltani sain vähän ja lähetin P. E:lle silloin tällöin. Elin sellaisessa harhakuvitelmassa, että teosofisten kirjojen osto on hieman itsekästä, koska itse niitä kaipasin. Pidin epäitsekäämpänä lähettää rahaa suoraan P. E:lle. — Tämä johtui tietämättömyydestäni. En tiennyt että P. E. kustansi kirjoja. Jos siis olisin ostanut kirjoja, niin siitä olisi ollut kahdenkertainen apu, sillä kirjoja oli paljon varastossa. P. E. olisi saanut kirjojaan myytyä, ja minä olisin saanut kaipaamiani kirjoja. — Tästä sain sen opin, että kristosofian harrastajien on hyvä tietää

myös henkisen työkentän käytännöllisistä asioista. — Ajan kuluessa tuli sellainen sisäinen vaatimus, että täytyy jotakin yrittää tämän asian puolesta. Täytyy yrittää kirjoittaa. — Sitten tuli sotakin siinä, ja siihen liittyvä asennoituminen, joka edelleen vakautti minuun kristosofisen elämänkatsomuksen ainutlaatuisuutta.

38

Kysymys: Minkähän vuoksi näkee niin helposti rikan toisen silmässä, mutta ei huomaa malkaa omassa silmässään? Millä keinolla oppii oikeata näkemistä?

Vastaus: Huomaamme helposti omat vikamme toisessa. Kun emme tunne itseämme, niin näkökykymme pettää. Siksi on opeteltava suvaitsevaisuutta. Teosofisessa sanomassa on alusta asti opetettu, että pitää opetella suvaitsemaan toisia. Siinä on veljeyden lähtökohta. ”Oppikaa suvaitsemaan toisianne, ja muodostakaa yleisen veljeyden ydin”. Vuorisaarnan viisi käskyä velvoittaa meitä oikaisemaan itseämme joka tilanteessa Vuorisaarnan henkeen. Ensin teemme työtä päästäksemme selville, mikä Vuorisaarnan henki on. Käskyjä mietiskelemällä se selviää ja samalla uppoutuu vereemme. Niiden henki tulee päivänselväksi. Sen näkemyksen mukaan oikaisemme omat väärät näkemyksemme, ja annamme toisten ihmisten olla sellaisia kuin he ovat. — Jokaisen on itse herättävä ja oikaistava itsensä, toisten ”raippa-

rangaistus” ei paljon tehoa, päinvastoin sellainen herättää vihaa. Jos olisimme täydellisiä, niin ei tällaista elämänkoulua tarvittaisikaan. Saisimme jättää jäähyväiset tälle surujen tähdelle. Mutta kun olemme vielä epätäydellisiä, niin meitä koulutetaan monella tavalla; myöskin niitä, jotka yrittävät muodostaa veljeyden ydintä, jossa veljeydenhenki on tarkoitettu käytännöllistymään.

39

Kysymys: Onko kahtiajakoisuus ja muut vastaakohtaisuudet, esim. paha ja hyvä kerran häviävä?

Vastaus: Paha siinä merkityksessä, kuin me nyt ymmärrämme, poistuu kun se voitetaan. Mutta on muistettava: kun elämä ilmeni, niin siinä tuli samalla esiin kaksinapaisuus, henki eli tajunta ja aine. Ne ovat salaisuuksia Jumalassa, mutta ilman niitä ei olisi elämää. Siinä kaksinaisuudessa on samalla hyvän ja pahan alku. Ei ole kahta mahtia: Jumala ja perkele, on vain Jumala, eli kaikenlainen syytön syy. Mutta Jumalan ilmetessä tapahtuu kaksinaisuuden herääminen, heräävät myös hyvä ja paha. Mutta koska ihminen on Jumalan poika, niin hän voittaa pahan rakkaudella. Ainakin se voitto on mahdollista sille, joka on saavuttanut Elämän kruunun. Sen omistajiksi elämänkoulu meitä kasvattaa.

Kysymys: J. R. Hannula sanoo, että nyt voi ottaa kiinni Uranusvoimista ja samalla Isän inkarnaation tuomasta voimasta. Voisiko tähän saada lisäselvitystä?

Vastaus: Varsinkin itämailla on ollut tapana — ja siihen ovat sikäläiset uskonnot antaneet aihetta — aivan kuin paeta elämää. Ihmiset menivät harjoittamaan omaa pyhyyttään pakenemalla jonnekin erämaahan, metsään, pois muitten ihmisten ilmoilta. Kerrotaan, että kun aviopari kasvatti lapsensa täysi-ikäisiksi, niin käänsivät toisilleen selkänsä ja menivät metsään, kumpikin erikseen, ja siellä mietiskelivät ja valmistautuivat tulevaa jälleensyntymää varten. Ymmärrettiin, että tällaisen elämän ja siihen liittyvän mietiskelyn tietä saavutettiin täydellisyys. Se on kyllä tavallaan totta, kun on kysymys yksilön pelastuksesta. Mutta aika on muuttunut. Nyt ei ole niinkään paljon kysymys yksilöstä, yksilön pelastuksesta, vaan nyt on kysymys tästä ihmiskunnasta ja sen pelastuksesta. Ihmiskunta on joutunut aivankuin maailmanlopun eteen ja me olemme kaikki siinä samassa kurimuksessa. On kysymys ihmiskunnan elämästä tai kuolemasta. Jos tämä ihmiskunta tuhoutuu, niin mitä merkitystä on meidän pyhyydellämme? Meidän yksilöllinen kehityksemme on riippuvainen muusta ihmiskunnasta, koska toiset meidät synnyttävät tänne elämän kouluun. Jos emme saa syntyä tänne maan päälle jatkaaksemme kehitys-

tämme, niin emme voi paeta metsään mietiskelemäänkään. Elämä on tullut perin vakavaksi. On tullut sellainen lisä tähän elämään, että meidän täytyy täällä tekojen tasolla luoda paratiisi. Ei riitä vain meidän yksilöllinen pyhyitemme ja autuutemme, täytyy jalostaa elämä sellaiseksi, että sota tulee mahdottomaksi ja ihmiset voivat elää. Nyt täällä ei ole — kuten J. R. H. sanoi — elämisen oikeutta muilla kuin murhaajilla. Mutta tämä nyt tullut viimeinen voimavuodatus tähtää siihen, että meidän on luotava taivasten valtakunta maan päälle. On tehtävä työtä sen asian puolesta. Siinä työssä Uranus-voimat tulevat esille, koska Uranus-planeetta hallitsee nyt alkanutta Vesimies-kautta. Suuressa vuodessa, jossa on kaksitoista suurkuukautta, on yksi kuukausi Vesimiehen suurkuukausi. Se alkoi viime vuosisadan lopulla, kun kevättasauspiste siirtyi Kalojen merkistä Vesimiehen merkkiin. Sen kautta Uranus-voimat vaikuttavat nyt. Pekka Ervast huomauttaa siitäkin, että kaikenlainen seremoniallisuus tulee enemmän esille Uranus-voimien vaikutuksesta. Ehkä tämä on hieman vertauskuvallisestikin sanottu. Seremonia merkitsee uskontoon kuuluvaa tekoa. Mutta meidän jokapäiväinen elämämme on tavallaan toistuvaa seremoniaa. Nousemme aamulla ylös määrättyyn aikaan, menemme työhön ja illalla tulemme kotiin. Määrättyinä aikoina syömme jne. Koko elämä aamusta iltaan on eräänlaista seremoniallista toimitusta. Mutta siinä ei tarvitse olla mitään henkistä pohjaa. Uranus-voimat vaikuttavat myös siihen suuntaan, että jokapäiväinen seremoniallinen elä-

mämme saisi henkisen sisällön; että elämämme kaikkine yksityiskohtineen muuttuisi Jumalanpalvelukseksi. Täten seremoniat tulevat Uranus-voimien vaikutuksesta enemmän esille kuin ennen, ja silloin elämä on tosi uskonnollista seremoniaa, kun käytännöllisessä elämässä suoritamme Jumalanpalvelusta. Sellainen elämä on keskitettyä, se on alinomaista pyrkimistä ikuisen viisauden ja rakkauden lähteille.

41

Kysymys: Buddhan kahdeksankertaista tietä kulkemalla vapautui jälleensyntymisen pakosta. Eikö ihmisten ole kuljettava myös Pojan ja Isän tie tulakseen täydelliseksi? Ruumistuiko Pyhän Hengen eli Buddhan tien kulkenut vapaaehtoisesti? Miten näitä asioita voisi ymmärtää?

Vastaus: Buddha vaikutti ajankohtana, jolloin Pojan ja Isän teitä ei vielä oltu avattu. Buddhan elämäntyö keskittyi vanhan ja uuden liiton rajalle, se oli kuin siirtosana vanhasta uuteen. Kuitenkin hänen opetuksissaan näkyy enemmän Lain eli karman kunnioitus kuin rakkaus. Hän oli Lain Herra. Buddhan käskyjä seuraamalla vapautuu jälleensyntymisen pakosta ja saavuttaa nirvanan. Mutta jos kieltäytyy nirvanan autuudesta, niin voi ihmiskunnan pelastuksen tähden vapaaehtoisesti syntyä uudelleen, julistamaan suurta Lakia.

Pekka Ervast kirjoitti H. P. Blavatskyn Hiljaisuuden Äänen selitykseksi vihkosen, jossa hän kuvaa-

vasti esittää ko. henkistä tietä. Pyrkijälle avautuu tiellään kaksi kohdetta, joihin hän voi pyrkiä. Toinen kohde on vähän lähempänä, se on arhatius. Toinen kohde samalla tiellä on kaukana, se on boodhisattvan aste. Pyrkijä voi ottaa jo Tielle astuessaan päämääräkseen joko läheisen tai kaukaisen päämäärän. Kulkiessaan arhatiutta kohti, kulkee hän kuin persoonalliseen täydellisyyteen. Hän tulee niin puh- taaksi ja kirkkaaksi olennoksi persoonallisuutena, että sellainen tavoite kelpaa ihmisen päämääräksi. Mutta siellä kauempana on vielä suurempi ja ihmeel- lisempi kohde, johon myös alusta asti voi pyrkiä. Se on boodhisattvan aste, se on sydämen opin tie. Buddha puhuikin säälistä. Säälistä ihmiskuntaa koh- taan Boodhisattva uhrautuu, vaikka onkin vapaa jäl- leensyntymisen pakosta.

On sanottu niinkin, että vanhan liiton tietä kul- kien pyrkijä tuli ihmisenä jumalaksi, mutta Jumala ei hänessä tullut ihmiseksi.

Vanhan liiton tie ei ratkaise lopullisesti ihmisen mystериota. Sanoohan Paavalikin, ettei vanha liitto tee ketään täydelliseksi. Ihmisen mystério on paljon syvempi. Elämän tarkoitus on, että olemme ihmis- kunnan mukana täällä maan päällä ja luomme para- tiisin tästä maapallosta. Lopullinen ratkaisu ei ole se, että jättäisimme tämän ihmiskunnan oman on- nensa nojaan ja lähtisimme autuuden asunnoille. Uuden liiton näkökulmasta katsoen siinä on jotakin itsekästä. Ihmisen sydän sanoo, että meidän pitäisi olla tässä mukana toisten keskellä, kantaa toisten kärsimyksiä, kunnes koko ihmiskunta saavuttaa sen

päämäärän mikä sille on asetettu, saavuttaa Elämän kruunun. Buddhan aikana tätä sanomaa ei vielä oltu julistettu, se on ratkaisevasti paljastettu vasta tässä kristosofisessa elämänymmärryksessä. Nyt on avattu myöskin Isän tie, hyvän tahdon ja inhimillisen rakentamisen tie. Se kehoittaa rakentamaan maan päälle Jumalan Temppelin, sillä Isän valtaistuim on nyt maankin päällä.

42

Kysymys: Miksi elämän koulun kokeita ei aina huomaa kokeiksi ja koettelemuksiksi?

Vastaus: Ovela ihminen yrittäisi kierrellä, jos hän huomaisi joutuneensa kokeeseen. Jos hän tietäisi, että tuo tai tuo ihminen tietämättään yrittää vietellä esim. varkauteen, niin hän ei lankeaisi sillä kertaa. Tuollainen lankeamattomuus ei olisi voitto. Mutta koska elämänkoulun kokeet tapahtuvat tietämättämme, niin ne ovat todellisia. Elämän koulumestari katselee meitä muualta ja tekee arvostelunsa. Näin meillä on vapaus tehdä niin tai näin ja vastata seurauksista, jotta oppisimme elämään Isän tahdon mukaisesti.

43

Kysymys: Vuosien takaa nousee mieleen tehtyjen pahojen ja tekemättä jätettyjen hyvien tekojen muisto. Miten näihin olisi suhtauduttava?

Vastaus: Viisain keino lienee se, että miettii pohjaan asti tekojensa ja laiminlyöntiensä syyt. Kun on ne löytänyt ja tuntenut motiivinsa, niin yrittää korjata mitä korjattavissa on ja ottaa menneisyydestään sen opin, minkä se antaa. Sitten voi jättää menneisyytensä omaan rauhaansa, sillä tehtyä ei saa tekemättömäksi. Mutta tulevaisuuteen nähden voi olla varovaisempi menneitten kokemusten avulla.

44

Kysymys: Mistä psyykkisyys johtuu, ja miksi se on valitettava ominaisuus?

Vastaus: Kysyjä tarkoittanee psyykkisyydellä sielullista yliherkkyyttä näkymättömään maailmaan päin. — Ankarasti arvostellen täytyy sanoa, että harva ihminen lienee perin pohjin terve. Ellei ole fyysillisiä sairauksia, niin on sielullisesti jotenkin ”epänormaali”. Yksi yhdellä ja toinen toisella tavalla. Lisäksi toisen viat huomaa helpommin kuin omat viat. Niinpä sodasta ja siinä tapahtuvasta tappamisesta intoutunut ei huomaa itsessään mitään epänormaalia, mutta näkee pelkurin ja omantunnonaran sodasta kieltäytyjässä. Ja kuitenkin: eikö asetta käytetä pelosta? Aseeton uskaltaa elää ilman asetta.

Jälleensyntymien kuluessa olemme tulleet pyrkinneeksi ja ponnistaneeksi yhtäälle ja toisaalle ja saamme karmallisina seurauksina niittää kylvöistämme. — Psyykkisyydestä puheen ollen sanokaamme, että

joku on kiinnostunut erikoisesti esim. selvänäköisyyskyvystä. Hän tahtoi katsella läpi seinän tai seurustella kummituksien kanssa. Hän tutkii, mietiskelee ja ponnistaa saavuttaakseen sellaisen kyvyn. Hän ei ehkä huomaa sellaisessa pyrkimyksessä mitään itsekästä, vaikka hän todellisuudessa tahtoi olla muita ihmisiä "etevämpi", jotta nämä katselisivat häntä kuin ylempäänsä, koska hän on "tietäjä". Tuolainen ponnistus tuottaa aikanaan sadon. Hänessä ilmenee rikkinäisyyttä siihen suuntaan, mihin hän on pyrkinyt. Hänessä ilmenee mediumistisia taipumuksia. Ja niin hän saa kamppailla sielullisen rikkinäisyytensä kanssa. — Ei meidän pidä tuomita tuolaista ihmistä, sillä hän on tietämättömyydessään yrittänyt ymmärryksensä mukaan, ja itse saa niittää seuraukset kylvöistään. Mutta sen opetuksen tästä saamme — siitä ovat Pekka Ervast ja H. P. Blavastky varoittaen puhuneet —, että ainoa turvallinen tie on moraalinen tie. Ota jonkun uskonnon moraalit oppaaksesi, ja yritä elää sen mukaan, niin vähitellen kasvat ihmisyydessä, kasvat kohti opettajasi opettamaa ihannetta. Sellainen saavutus pysyy. Paavalikin sanoo, että vaikka hänellä olisi profetoimisen ym. lahjat, niin se on kuin helisevä vaski ja kilisevä kulkunen. Ainoa tosi on se ihmisuus mitä hän nimittää rakkaudeksi. Se kestää kuolemankin porttien tuolle puolen.

Kysymys: Voiko ihminen nähdä unessa välähdyksiä edellisestä elämästään?

Vastaus: Voihan se olla mahdollista. Kuitenkin sen maailman, missä säilyy muisti edellisistä elämistä ja tämän fyysillisen maailman välillä on astraalinen harhojen maailma, jossa unielämä useimmiten vieteetään. Astraalinen maailma vääristelee ja värittää tapahtumat, joten unennäkijä tulee hämätyksi. Jos meissä on itsekäs halu tietää keitä olemme olleet edellisessä elämässä, koska sellainen tieto olisi mairittelevaa pienelle persoonallisuudelle, niin voi nähdä ns. toiveunen. Se on merkitystä vailla oleva unessa toteutunut toive. Ja vaikka siihen sisältyisi korkeammasta maailmasta tuleva todellisuustieto, niin, kun se tulee astraalimaailmaan voi joku peikko muuntaa totuuden alemman minän mielen mukaiseksi. Ei siis ole aihetta ottaa uniaan kovin vakavasti. Vasta kun silta korkeampaan minään on avautunut, on mahdollista sen kautta luoda uudestaan joku entinen jälleensyntymä. Ihmisen pitää olla nöyrä ja pyrkiä kohti Jumalaa, eikä kuvitella itsestään turhia.

46

Kysymys: On olemassa sääliä ja rakkautta, mutta myös itsesääliä ja itserakkautta. — Onko se vain Kristusvoima joka asettaa nämäkin asiat kohdalleen?

Vastaus: Vanha viisaus sanoo, että itsesääli on harhoista suurin. Se ilmenee ehkä voimakkaampana nuoruusiän tunteissa ja kuvastuu ”lemmenlauluissa”: ”minä niin rakastin sinua ja sinä et minusta välit-

tänyt”. Iäkkäämpänä huomaamme tuollaisen tunteilun itsesääliksi ja harhaksi, itserakkaudeksi. Itserakkaudessa oman minän onni on kaiken keskus. — Sääliä pitää tuntea eläinkuntaa kohtaan, mutta rakkaus kuuluu ihmisille. Meidän tulee oppia rakastamaan toinen toisiamme, mutta eläinkuntaa meidän täytyy sääliä ja auttaa, eikä suvaita toisten tekevän eläimelle pahaa. Eläinkunta on omalla asteellaan, se on pyhä, opettaa P. E. Jos rakastamme eläinkuntaa, niin sekaannumme sen luonnolliseen kehitykseen. Rakastamamme eläin voi joskus tulevaisuudessa tulla kiusanhengeksemme, josta emme pääse irti. Karmallisena seurauksena joudumme vetämään eläintä perässämme aikana, jolloin eläimen sielun kehitysaste on aivan toinen kuin meidän. Sentähden on sanottu, ettei pidä eläimiä helliä, vaan suhtautua niihin säällillä. Eläin ei ole meidän herramme, vaan palvelijamme. Mutta toinen toisiamme kohtaan meidän pitää oppia rakkautta.

47

Kysymys: Saako ihminen kuolemassa nähdä karmallisten vaikeuksiensa syyt, jotka ovat peräisin edellisistä ruumistuksista? Toisin sanoen herättääkö korkeampi minä silloin jälleensyntymismuistin?

Vastaus: Jälleensyntymismuisti herää hetkeksi siinä autuaallisessa tilassa, jolloin vainaja taivastilan eli deevakhaanin päättyessä löytää korkeamman mi-

nänsä. Korkeampi minä erkanee kuolemassa ja kuolemanjälkeinen elämä on pyrkimystä, jotta löytäisi tuon Itsensä eli jumalansa uudelleen. Deevakhaanin päättyessä hän sen löytää uudelleen ja silloin hän näkee menneisyytensä ja mikä häntä odottaa tulevaisuudessa. Mutta samalla hänen entinen persoonallisuutensa lopullisesti hukkuu autuuden aaltoihin ja sielu, vai sanommeko entisen vainajan kaiku, syntyy uudelleen lapsena maailmaan.

48

Kysymys: Kuinka voisi yksilö, jonka menneisyydessä on tapahtunut paljon virheitä ja erehdyksiä, eheytyä niin, että hänestä olisi ympäristölleen valoa?

Vastaus: Eheytymisen ensimmäinen porras on asuttu jo silloin, kun huomaa, kuten kysyjä, tehneensä virheitä ja erehdyksiä. Toinen porras on henkisessä elämässä. Henkinen elämä, Kristuksen seuraaminen, on jokaisen ihmisen päämäärä ja samalla käytännöllis-siveellisen kasvun ehto. Tähän liittyy työ Mes-tarin sanoman puolesta. Mietiskelyssä ja tunteissa ovat toiminnassa vain näkymättömät periaatteet, mutta henkisessä työssä on näiden lisäksi toiminnassa myös fyysillinen ruumis, ja eheytymisessä täytyy myös kemiallis-fyysillisen ja eetteris-fyysillisen ruumiin muuttua. Tavat, tottumukset ja taipumukset ovat niihin kasvaneina.

Kysymys: Mitkä ovat maapallon kehityksen ulkoiset puitteet?

Vastaus: Niitä nimitetään manvantaroiksi eli luomispäiviksi. Aurinkokuntamme nykyisessä jälleensyntymässä maapallo jälleensyntyy seitsemän kertaa. Ensimmäinen ja toinen jälleensyntymä eli luomispäivä, Saturnus- ja Aurinkokausi tapahtui ajatus- ja tunnetasolla. Kolmas luomispäivä eli Kuukausi tapahtui eetteritasolla ja nykyinen neljäs luomispäivä eli Maakausi on kemiallis-fyysillisellä tasolla. Viides luomispäivä on jälleen eetteritasolla, kuudes tunnetasolla ja seitsemäs älyn maailmassa. — Maakausi on siis ”alin” eli kiintein. Se jakautuu — kun on kysymyksessä ihmiskunta — seitsemään juurirotuun. Vastaavasti ensimmäinen ja toinen juurirotu olivat ”näkymättömiä”, eetterisiä. Kolmas juurirotu sai ”nahkavaatteet” eli kiintäen ruumiin. Neljäs rotu oli aineellisin. Nyt elämme viidennessä juurirodussa ja sen viides alarotu muodostaa eräänlaisen etujoukon.

Tästä kaavasta näemme, että elämme parhaillaan koko luomispäiväkaaren ensimmäisellä nousevalla portaalla, sillä juurirotumme viides alarotu edustaa tyypillisimmin viidettä juurirotua. Maapallo alkaa eetteröityä, kirkastua. Vanha ja uusi, pimeys ja valo ”taistelevat”, sillä vanha maailma väkivaltaperiaatteineen luhistuu samalla kun uutta syntyy. Elämme tuomiokaudessa ”maailmanlopussa”, mutta samalla uuden aamun sarastuksessa.

Kysymys: Näyttää siltä, että elämä on hiuksenhienoa olemuksessaan. Tarkastellessamme ihmistä, huomaamme, että jos sukupuolisuus hänessä alistuu palvelemaan Kristusta niin ei ole mitään hätää. Hän on oikeilla raiteilla. Mutta jos sukupuolivoima pyrkii saamaan tavalla tai toisella hallintaansa ja välttäänsä toista ihmistä, niin saattaa tehdä sen huomion, että sillä hetkellä alkaa Saatana personoitua ihmisessä. Onko asia niin?

Vastaus: Pekka Ervast antaa sen opetuksen, ettei sukupuolivoimaa voiteta väkivallalla. Katolisessa kirkossa papisto velvoitettiin elämään selibaatissa ja se on vienyt ojasta allikkoon. He yrittivät pakolla nujertaa sukupuolielämänsä. Sen seurauksena on valtanhalun kasvu. Ns. punainen magia on sen eräs johdannainen. P. E. opettaa, että vain Kristus meissä lopullisesti voittaa sukupuolivoiman. Ryhtykäämme positiiviseen työhön ihmisyyden hyväksi. Se pyrkimys kantaa joskus hedelmänsä.

Kysymys: Mikä on ruusun ja ristin symboliikka?

Vastaus: Risti on oikeastaan sukupuolivertauskuva. Kristinuskossa siitä on tehty pyhä asia, koska Jeesus ripustettiin ristille kuolemaan. Sukupuolivertauskuvasta tehtiin kuoleman vertauskuva. — Pysty-

suoralla viivalla kuvataan miehistä ja vaakasuoralla naisellista periaatetta. Yhdessä ne muodostavat ristin. Risti symbolisoi ihmistä. Ihminen on risti levittäessään kätensä ja sisäisesti risti, koska olemme kaksisukuisia. Olemme miehiä tai naisia, niin toinen sukupuoli on myös meissä sisäisesti. Sillä tavalla olemme mies-naisellisia, meissä on risti. Tällä ihmisen ristillä on Kristus, jumalan poika ristiinnaulittuna, kärsien ja odottaen, kunnes ihminen ylentää ihmisen pojan, järjen itsessään. Kun kuljemme elämän tiellä, niin Kristus kantaa ristiämme. Mutta aikanaan ristille puhkeaa ruusu, rakkaus. Kun kuljemme ihmisyden tietä, Vuorisäärnan tietä, niin meissä kasvaa oikea ihminen. Ristille puhkeava ruusu merkitsee sitä, että ihminen ymmärtää ja osaa elää rakkaudessa.

52

Kysymys: Mistä sai alkunsa sijaissovitussoppi?

Vastaus: Elämässä vallitsee yleinen avunannon laki, kehittyneemmät auttavat vähemmän kehittyneitä. Auttaessaan he ottavat kannettavakseen toisten epätäydellisyydestä johtuvia vaikeuksia. Tämä on tavallaan "sijaissovitusta". Mutta sijaissovitussoppi, sellaisena kuin se kristinuskossa ymmärretään on perin karkea. Avunannon laki on ymmärretty väärin. Paavali tuli puhuneeksi liian suoraan asioista, joista ei olisi pitänyt siten puhua silloisille ihmisille. Hän tuli käyttäneeksi hieman karkeita vertauskuvia.

Hän uskoi, että Juudan kansa ehkä ymmärtäisi oman uskontonsa avulla sitä uutta elämänymmärrystä mitä hän esitti. Paavali tuli sanoneeksi, ettei vanhaa eläinuhria enää tarvita, koska Jeesus antoi suuren uhrin. Juutalaisethan tappoivat eläimiä ja polttivat niitä roviolla uhriksi Jumalalle, kuten Vanha Testamentti kertoo. Paavali opetti, että sellainen uhri on vertauskuvaa, ei Jumala kaipaa eläinten verta. Nyt on tapahtunut sellainen uhri, että yksi ihminen uhrasi itsensä kaikkien puolesta. Jättäkää siis eläinuhri ja uskokaa Jeesus Kristukseen, sitä teiltä nyt odotetaan. Tämä oli aivan oikeata puhetta, mutta se antoi aiheen väärinymmärtämiseen. Jeesus Kristus tietenkin uhrasi itsensä ihmiskunnan ja juutalaisten puolesta, mutta ei siten, että hän tuli tänne toisten tapettavaksi. Hän uhrasi itsensä tekemällä työtä ihmisyyden puolesta raakalaisten keskuudessa, jotka eivät auttajaansa sietäneet. — P. E. sanoikin, että joka ei ole kokenut sitä mitä Paavali oli kokenut, ymmärtää hänen puheensa helposti väärin. — Kirkkojen veripelastusoppi on raakalaisten keksintöä, se on henkisten laiskurien lepotyyny.

53

Kysymys: Sanotaan, että mitä tapahtuu henkissä valiojoukossa, se sitten tapahtuu kansassa. Mihin velvoittaa nykyinenkin sodan uhka totuudenetsijöitä, ovatko totuudenetsijät jotenkin syyllisiä sodan uhkaan?

Vastaus: Ei voi sanoa, että totuudenetsijät ovat syyllisiä sodan uhkaan, sillä eiväthän he ole sotaa lietsoneet. — Sanotaan, että missä valo on kirkkain, siellä varjo on syvin. Elämme nyt sellaisessa ajassa, jolloin on annettu kirkkain valo ihmiskunnalle. Se valo on uusi uskonto, kristosofinen elämänymmärrys. Sen valossa entinen väkivaltaperiaate on saanut tuomionsa ja näyttää pimeääkin pimeämmältä. Varjokin on nyt syvä. Katsellessamme ihmiskunnan nykyistä tilaa se näyttää toivottomalta. Sotatekniikan kehitys on huimaava. Edessä on ainainen maailmanpalon uhka. Mikä mahti saisi kansat muuttamaan mieltään, jotteivät tekisi itsemurhaa? Vaikka uskottaisiin ihmisten kehittyvän inhimillisemmiksi tulevaisuudessa, niin kehitys on hidasta. Ihmiset muuttuvat tavattoman hitaasti ja nykytilanteessa on kysymys vuosista ja ehkä kuukausista, koska tapahtuu räjähdys. Eletään kuin veitsen terällä. Näyttää kuin ihmiskunta menisi omaa tuhoaan kohti. Siltä todella näyttää kun katselemme maailman tilaa ulkoapäin.

On opetettu, että ihmissielujen lukumäärä tällä planeetalla on noin kuusikymmentätuhatta miljoonaa. Heistä on noin 30 osa kerrallaan ruumistuneena maan päällä. Tuollaisessa sielujen paljoudessa on joukko sellaisiakin sieluja, jotka ovat niin perin juurin kiinni murhan hengessä etteivät he pääse nousemaan ylöspäin, ennenkuin saavat itse kokea mikä on heidän elämäkatsomuksensa käytännöllinen seuraus. He ehkä heräävät käydessään läpi itserakentamansa helvetin. Elämä tahtoo, ettei yksikään sielu menisi hukkaan, vaan kaikki pelastuisivat. — Jos tuollainen sie-

lujen joukko olisi päässyt syntymään tänne ennenkuin tämä kirkkain valo tuli, niin ehkä olisimme jo heidän toimestaan sinisessä eetterissä. Mutta nyt on tilanne toinen. Henkinen valo on myöskin laskeutunut ihmiskuntaan ja siinä on vastapaino. Kristosofinen elämänymmärrys odottaa tunnustajiaan ja toteuttajiaan, henkisiä valiojoukkoja. Jos he jaksavat pysyä kiinni tämän uuden uskonnon työssä, niin se voimavuodatus, mikä purkautuu ryhmien kautta ihmiskuntaan, pelastaa maailman. Tässä toteutuu jälleen avunannon laki: alemmalla asteella olevia autetaan.

54

Kysymys: Jos kahdella ihmisellä on vaikeat välit keskenään, niin voiko kolmas ihminen tehdä mitään näiden välien parantamiseksi, ja jos voi, niin mitä?

Vastaus: Riippuu tilanteista. Toisten perheriitoihin ei liene hyvä sekaantua. Jos niihin sekaantuu, niin saa helposti koko perheen vihat päälleen. Perheissä saattaa olla hankauksia, joiden alkusyytä sivullinen ei tunne. Muutamat pitävät nalkutusta huviaankin. Kerrotaan, että eräskin vaimo, joka nalkutti miestään niin kauan, että sanat jo loppuivat, sanoi kuitenkin päätteeksi: "Sinä olet niin saitakin, ettet pidä hampaitakaan suussasi muulloin kuin sunnuntaisin".

Kysymys: Kun ihminen syntyy maailmaan, niin milloin minuus yhtyy? Syntymähetkelläkö?

Vastaus: Käytäntö osoittaa, että lapsesta tulee minäolento vähitellen. Pieni lapsi ei vielä osaa sanoa ”minä”. Vasta vuosien kuluessa minuus herää vähitellen ja lapsi tuntee olevansa minä.

Kysymys: Miten voisi ymmärtää J. R. H:n sanontaa: meidän tulee hengittää sisäämme maailman pahuutta ja muuntaa se hyväksi?

Vastaus: Itämaisessa joogassa pyritään löytämään Jumala eli korkeampi minä. Korkeamman laatuinen jooga merkitsee samalla pyhää elämää ja ihmiskunnan nostamista henkiseen valoon. — Jooga on mietiskelytyötä, keskitystä, vakavaa ponnistusta. Se vaatii kouluutusta. Siihen liittyy mm. fyysiset hengitysharjoitukset keskityksen helpottamiseksi. Joogi hengittää ensin sisäänsä elonvoimaa ja ulos ruumiinsa raihnaisuutta. Lopulta hän oppii hengittämään sisäänsä maailman kurjuutta, muuntamaan sitä itsessään hyväksi ja hengittämään ulos onnea ja iloa. Hyvä näinkin, mutta siitä puuttuu käytäntö, teko ihmisyyden puolesta. Mutta kun työskentelemme ryhmissä suurten opettajain opetusten puolesta, niin

siinä on oikea käytäntö. Samalla tulemme hengittäneeksi itseemme veljeyselämää veljellisessä ilmapiirissä ja samalla muutamme maailman tuskaa onneksi ja iloksi. Sillätavoin ihmiskunnan auttaminen tapahtuu tulevaisuudessakin. Henkinen elämä valaisee niinkuin auringonvalo keskuksesta ulospäin. Ihmiset, jotka tulevat sitä valoa lähelle, valaistuvat ja muuttuvat.

57

Kysymys: Kuinka osaisi tehdä kristosofista työtä niin, että siitä tulisi henkistä voimaa Mestarien käteen, ettei masentuisi omaan saamattomuuteensa ja ihastuisi erinomaisuuteensa?

Vastaus: On kaksi vaaraa. Joko tuntee olevansa niin keho, ettei kykene mihinkään, tai sitten niin etevä ja suuri, että toisten täytyisi sitä erinomaisuutta palvoa. Siksi on varmintä pyrkiä sellaiseen asenteeseen, että astuu aivankuin paljaana sieluna Isän eteen ja ryhtyy tekemään henkistä työtä sellaisena kuin on. On heitettävä pois turhat luulot. Henkisessä työssä talentit kasvavat, oppii luottamaan itseensä ja Mestariinsa. Täytyy osata nöyrytyä.

58

Kysymys: Kristosofiassa puhutaan mm. aineen voittamisesta. Miten kristosofi voisi ymmärtää Jee-

suksen ohjetta rikkaalle nuorukaiselle: Luovu kaikesta ja seuraa minua? Näyttää, että ihmiset mitaavat asioita ja toisiaan aineen ja maaran mitoilla.

Vastaus: "Luovu kaikesta ja seuraa minua", sanoi Mestari rikkaalle nuorukaiselle, jolla oli varallisuutta, eikä tiettävästi perhevelvollisuuksia, koska hän oli vasta nuorukainen. "Kaikesta" tarkoitti nähtävästi myös varallisuudesta luopumista. On asia erikseen, onko kehoitus noin jyrkästi otettuna jokaiselle mahdollista, koska karmalliset velvollisuudet on täytettävä. Mutta ulkonainen kaikesta luopuminen ei merkitse mitään, jos on sielullaan kiinni maallisissa aarteissa. Kristikunnassa on kaikesta luopumisella ehkä yleisemmin ymmärretty taloudellista köyhyyttä, sillä olivathan kerjäläismunkit arvossapidettyjä. Näin ymmärsivät mm. ne, jotka menivät luostareihin, joskin heillä on ollut ja on edelleenkin muunlaiset päävaikuttimet, kuten epäonnistuneet lemmenasiat tai muut kommellukset. Luostari on silloin pakopaikka, jossa on aikaa ja tilaisuutta miettiä. Mutta siten ei pääse kaikesta irti, sillä eletty elämä elää sielussa. Kaikesta luopuminen on ensi sijassa sielullinen asenne, jota jokainen voi opetella; opetella luopumaan tämän maailman kiinnikkeistä, kunniasta, vallasta, taloudellisista arvoista ja ennen muuta sodan pyhydestä, hienostellusta ja hienostelemattomasta väkivallasta. Näissä on luopumista jokaiselle, niin rikkaalle kuin köyhällekin, vaikka täyttääkin samalla karmalliset velvollisuutensa. Pekka Ervast neuvoi täyttämään nämä viimeistä myöden, mutta va-

roitti ottamasta päälleen uusia maallisia velvollisuuksia.

Kaikesta luopuminen on vasta asian toinen puoli, sillä Mestari sanoo: "tule ja seuraa minua". Vuorisaarnan moraalisella tiellä kulkeminen onnistuu sille, joka luopuu maailmasta. Täytyy ottaa kiinni Mestarin opetuksista ja pyrkiä niitä noudattamaan. Näin siitä huolimatta, että ihmiset mittaavat asioita ja toisiaan aineen ja maaran mitoilla, niin henkisissä liikkeissä kuin kristillisissä kirkkoissakin. Näille Mestarin opetukset ovat korulauseita, jotka eivät velvoita kirkkoja eikä kirkon palvelijoita.

59

Kysymys: Minkälaiset asenteet arkielämässä olisivat ehdottomat, jotta saavuttaisi oikean elämänymmärryksen?

Vastaus: Eiköhän ensin ole tutkittava esim. kristosofista kirjallisuutta perinpohjin, jotta saavuttaisi kristosofisen elämänymmärryksen. Sen jälkeen osaa asennoitua arkielämään elämänymmärryksen viittomalla tavalla. Käytäntö, arkielämä seuraa sitten elämänymmärrystä. Käytännössä osaamme antaa anteeksi toisillemme ja näin toteutamme tuota, ehkä vaikeinta käskyä, pahan vastustamattomuutta, jos olemme ensin perin pohjin ymmärtäneet ja itseemme sulattaneet Vuorisaarnan neljännen käskyn hengen, jos se sisältyy kulmakivenä elämänymmärrykseemme.

Kysymys: Mitä on luuloteltu ja todellinen tieto? Voiko totuudenetsijä tässä suhteessa erehtyä? Tieto on valtaa, mitä on tiedon antama valta? Mielestäni tärkeä kysymys kristosofisen työn tulevaisuuden kannalta.

Vastaus: Tiedolla ymmärretään tavallisimmin kirjoista luettua tietoutta. Se on eräänlaista tietoa kyllä, mutta luuloteltua tietoa niin kauan, kunnes sen totuudellisuus on käytännön vahvistama. Se vain on tietoa joka kestää. Joku voi esittää tietona sellaista, jota ei ole käytännössä koettu, mutta toinen uskoo, että esitetty on koettua tietoa. Tällaista tapahtuu mm. puolue-elämässä. Jotakin "ismiä" esitetään ainoana pätevänä maailmanparannusmenetelmänä ja miljoonat ihmiset siihen uskovat. Mutta kun joku kansa yrittää "ismiä" käytännöllistää, niin siitä tuleekin irvikuva. Tällainen koe oli veljeyden nimessä toimeenpantu Ranskan vallankumous. — Todellinen tieto tulee, kun yritämme tehdä kristosofista työtä. Saamme kokemuksia ja kokemuksista viisastumme. Kokemus on tietoa, koska se on koettua.

Tieto on kyllä valtaa, Jeesuskin puhui niinkuin se jolla on valta. Mutta ei hänelläkään ollut valtaa maailmassa, maailma tuhosi hänet. Aniharvoin on todellinen tieto, tietäjien tieto ollut valtaa maailman kannalta. Maailma antaa vallan rahalle ja samä ilmiö on toistunut maallistuneissa henkisissä liikkeissä ja kirjoissa.

Kysymys: Olen usein kummastellut, miksi Markuksen evankeliumista ei juuri koskaan puhuta, ei P. E. eivätkä muut. Olen kuullut, että Markus oli oppinut mies, lääkäri ja että hän oli Paavalin mukana ja vielä että hän väsyi ja jätti kesken, mutta aloitti sitten taas uudestaan julkisen elämäntyönsä. Markuksen evankeliumi on (minun mielestäni) jollakin tavoin peloittava.

Vastaus: Ehkä Markuksen evankeliumissa on enemmän muistitietoa. Eri evankeliumeilla on oma sävynsä. Niinpä Johanneksen evankeliumi on siitä erikoinen, että siinä tulee gnostilainen sävy esille. Johanneksen evankeliumin alkukin lähtee tämän kosmoksen synnystä ja sanoo, että alussa oli Sana, Sana oli Jumalan luona ja Jumala oli se Sana. Matteuksen evankeliumi on siitä erikoinen, että siinä on talletettu muistiin Vuorisaarnan käskyt kokonaisuudessaan. Niitä ei ole samoin muissa evankeliumeissa. Matteuksen evankeliumi on kristinuskon peruskirja juuri talletettujen moraaliohjeitten vuoksi.

Evankeliumeja ei ole tavattu alkuperäisinä, ainoastaan kopioina. Siksi puhutaankin evankeliumeista Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen m u k a a n.

Kysymys: Onko kirkon alkujuuret Atlantiksen aikaisessa mustuudessa? Onko se jälleensyntyntä

atlantismagiaa? Eivät kirkkojen teot todista, että ne edistäisivät Kristuksen sanomaa.

Vastaus: Kirkon synty niveltyy Jeesus Kristuksen työn virtaukseen. Sillä oli tehtävänä viedä Kristuksen sanomaa eteenpäin. Mutta kirkko unohti tehtävänsä. Emmekä voi suoraan heittää kirkkoa kirveellä, sillä kuka tietää, kuka meistä on ollut mukana kirkkoa vääristämässä, koska olemme jälleensyntyviä ihmisiä. Jossakin me jokainen olemme olleet jälleensyntyneinä. Kuka tahansa on voinut olla sellaisella virkapaikalla kirkossa, että on ollut tilaisuudessa viemään sitä harhaan. — Mutta totuus on suvaitsematon ja erehdyksistä on puhuttava, sillä ne korjaantuvat vain oikaisemalla, mutta ei erehdyksiä peittelemällä tai kaunistelemalla. — Sen opetuksen olemme saaneet, ettei kirkko ole Kristuksen palvelija. Se palvelee jotakin muuta herraa kuin omaa Mestariaan. Se on ottanut oman Mestarinsa omien pahojen tekojensa puolustajaksi. Kristuksen ja Jumalan nimessä siunataan aseet ja armeijat. Kirkkojen toimesta riehuivat polttoroviot. Ei noita julmuuksia tehty paholaisen nimessä, vaan Jumalan ja Kristuksen nimessä. Kirkot ovat harjoittaneet niin suunnattomasti julmuutta että tulee kysyneeksi, voiko niitä mikään pelastaa? Ihmisluonto on sellainen, että kun se tekee erehdyksen, niin sitä on vaikea tunnustaa. Kun kirkko aikanaan opetti, että maa on kuin pannukakku, kun menee sen reunalle niin saattaa pudota helvettiin, niin ei se vielääkään ole julkisesti tunnustanut tätä erehdystään, vaikka luonnontiede on mo-

neen kertaan todistanut maan pallomaisuuden. Aikanimme, jolloin lentokoneet ja muut pallot kiertävät maapalloa, niin kirkko ei ole tietääkseen entisestä erehdyksestään, vaikka se on luonnontieteellinen asia eikä uskonnollinen. Se "paina villasella" vanhat erehdyksensä ja uskoo, ettei niitä kukaan muista. — Tämä on pieni esimerkki siitä, miten vaikeata on erehdyksien tunnustaminen. Samaa on sanottava kirkkojen tärkeimmistä erehdyksistä, kuten jälleensyntymisopin kiroamisesta ja oman Mestarinsa opetusten kieltämisestä. Kun tehtyjä virheitä ei tunnusteta, niin palautuminen Jeesus Kristuksen opetuksiin on mahdotonta.

Ja kuitenkin. Mikä olisi kristillisille kirkkoille luonnollisempaa kuin se, että ne ottaisivat Mestarinsa vastaan Opettajana ja ryhtyisivät julistamaan Vuorisaarnan moraalia. Tällöin niistä tulisi Kristuksen palvelijoita ja kristikunta saisi tietää, minkälaisia Jeesus toivoi kristittyjen olevan. Kirkkojen ei ole pakko enää elää tietämättömyydessä, sillä vaikka Vuorisaarna onkin sille suljettua kirjoitusta, niin Pekka Ervast on sen sisällön paljastanut. Suomesta on tullut valo kirkkoillekin.

63

Kysymys: Mistä johtuu, että ihminen saattaa tuntea syyllisyyden tunnetta? Tuntee niinkuin olisi syyppä jumalallista periaatetta vastaan kaikkeen mikä on ja tapahtuu?

Vastaus: Syyllisyyden tunne osoittaa, että kysyjässä on herännyt vastuunalaisuus. Eihän edesvastuuton ihminen tunne syyllisyyden tunnetta. Elämä on koulu ja me elämme vuoroin näkyväisessä ja näkymättömässä maailmassa. Näkyväisessä elämässä meihin kerääntyy kaikenlaista joka ei ole ikuisuusarvoista. Kuitenkin elämä tahtoo kasvattaa meistä oikeita ihmisiä. Siksi kuoleman jälkeen meistä karstataan pois sellaista, mikä ei kestä totuuden ja oikeuden edessä. Kuoleman jälkeen tapahtuu puhdistus, sitä on nimitetty kiirastuleksi, helvetiksi. Silloin palaa ihmissielusta pois kaikki kuona. Siinä ihmissielu aivankuin palaa, paha palaa pois ja se aiheuttaa kärsimystä. Kärsimyksestä jää salaperäinen muisti, joka seuraavassa jälleensyntymässä on hereillä, elossa. Sanoataankin, että omatunto on syntynyt helvetissä. Omatunto on varoittava ääni, joka kuolemanjälkeisten kokemusten seurauksena varoittaa syyllisyyden tunteen muodossa. Jos ottaa huomioon tuon varoitavan äänen, niin omatunto kasvaa ja herkistyy. Siitä tulee, ei ainoastaan varoittava vaan myöskin kehoittava. Omantunnon vaikutusala on negatiivinen. Se ei osaa kehoittaa hyvään, vaan ainoastaan varoittaa pahasta. Mutta kun ihminen alkaa työskennellä henkisten asioiden parissa ja ottaa päämääräkseen suurten Opettajien opetusten noudattamisen, Vuoriisaarnan käskyjen moraalin, niin omatuntokin kasvaa aktiiviseksi tekijäksi. Se alkaa varoittaa, opettaa ja kehoittaa tekemään hyvää. Syyllisyyden tunne osoittaa, että elämän koulussa on jo jotakin opittu.

Kysymys: Puhutaan heräymyksestä, mielenmuutoksesta henkisessä elämässä. Kuinka voi auttaa itseään tähän järjen valaistukseen pois itsekkyiden suosta?

Vastaus: Kristosofinen elämänymmärrys valaisee tätäkin pulmaa. Se selittää ihmisen kokoonpanoa. Meissä on sisäinen varastohuone, johon kokoontuu sekä hyvää että huonoa. Tunnemme, että hyvä saisi säilyä, mutta kelvottomasta olisi vapauduttava. Mutta siitä ei noin vain pääse irti. Tavat, tottumukset ja taipumukset ovat kasvaneet eetteriruumiiseemme. ”Uskovaisten” heräämiset ja kääntymykset osoittautuvat useimmiten itsepetokseksi. — Tavat, tottumukset ja taipumukset eivät ole koottu tässä elämässä, vaan ne ovat menneisyyden karmaa. Siksi eetteriruumistamme, tämän karkean fyysillisen ruumiin kaksoispuolta on sanottu myöskin karmaruumiiksi.

Todellinen henkinen heräyminen seuraa vakavaksi muuttunutta totuuden etsintää. Kun olemme etsineet vastausta elämämme arvoituksiin sieltä ja täältä, niin kerran tulee sellainen totuuden kirkas valo, joka valaisee ymmärrystämme: kas tämähän on totta. Jos tartumme tähän heräymykseen ja alamme tutkia niitä asioita, joita heräymyksessä valkeni totuudeksi, olemme tien alussa. Jos kristosofinen elämänymmärrys on heräymyksessä tehty löytö, niin se johtaa etsijän Vuorisaarnan moraalin pariin. Silloin ymmär-

rämme, että meistä pitäisi tulla Vuorisaarnan ihan-
teen kaltaisia ihmisiä. Se on ihanne, jonka ovat esit-
täneet kaikkein viisaimmat olennot mitä maan päällä
on elänyt. Täten saamme sisällön elämäämme ja niin
herämys syvenee mielenmuutokseksi. Tällöin jä-
tämme vanhan elämäнкäsityksen syrjään ja omak-
summe uuden.

Mielenmuutos merkitsee uutta asennetta. Elämä
laskee enemmän taakkaa hartioillemme, sillä henki-
nen elämä on kuin pyyntö elämäntakaisille voimille:
kouluuta minua vähän tehokkaammin, jotta pääsisin
näistä vioistani ja heikkouksistani ja minusta tulisi
oikea ihminen. Silloin menneisyytemme karma alkaa
purkautua nopeammin, joten saamme ponnistaa
enemmän. Siinä hioutuu kuonaa pois eetteriruumiis-
tamme. Joudumme kiivaammin maailman tahkon laa-
hattavaksi, mutta henkinen työ antaa sisältöä elä-
mään ja siinä työssä voitetaan eteentulevat vai-
keudet.

65

Kysymys: Mitä ominaisuuksia tulisi olla ihmisellä,
joka voisi tehdä työtä kristosofitemppelin kaikkein
pyhimässä?

Vastaus: Temppeli on työn keskus, joten ensim-
mäinen välttämätön edellytys on uskollisuus vähässä,
pysyä uskollisena ihanteelle kaikkien vaikeuksien
keskellä. Pekka Ervastian kirjassa "Kadonnut sana"
hahmotellaan tuollaista koulumuotoa ja työn kes-

kusta. Eräässä vaiheessa oppilas voi liittyä ”kaptuliin, jos niin tahdomme”, kuten lause kuuluu. Hän voi liittyä kapituliin sillä tavoin, että koko hänen vastainen elämänsä on kuin sidottu henkiseen työskentelyyn. Kun ajattelemme esim. J. R. Hannulaa, niin koko hänen elämänsä oli tähdätty yksinomaan henkiseen työskentelyyn. Kaikki muu sai seurata siinä ohella. — Tällöin elämä omassa viisaudessaan näyttää mitä työntekijältä puuttuu, mitä talenteja hänen tulee kasvattaa. — Kaikkein pyhin tehtävä ihmisellä on seurata Mestarin jäljissä, opettelemalla ja oppimalla tekemään sitä työtä mitä hän tekee: nostamalla ihmiskuntaa pimeydestä valoon. Mutta Temppeli ei ole Temppeli ilman Mestaria, ja siksi Mestari on tunnettava ja tunnustettava. On päästävä selville Pekka Ervastin henkisestä ja okkultisesta asemasta Kristuksen Valkoisessa Veljeskunnassa.

66

Kysymys: Mitä tarkoitetaan lauseella: ”jos te tunnustatte minut ihmisten edessä, tunnustan minäkin teidät Isäni edessä, joka on taivaassa”?

Vastaus: Luin äskettäin kirjan, romaanin, en nyt muista mikä sen nimi oli. Siinä kerrottiin jotakin Egyptin mysterioista ja se oli mielenkiintoinen. Ymmärsin, että kirjan sisältö oli lainattu teosofialta. Mutta tuossa paksussa romaanissa ei mainittu ha-laistua sanaa teosofiasta. Asioita tuntematon lukija

sai sellaisen käsityksen, että onpas tuo kirjantekijä viisas, kun on osannut tällaista keksiä. Tämä oli teosofian salakuljettamista. Teosofiaa yritettiin syöttää yleisölle ilman, ettei mainittu kuka oli teosofisen sanoman julistaja. Kirjan tekijä ei tunnustanut Mestareita eikä H. P. B:tä ihmisten edessä joten, jos toistamme Jeesuksen lausetta, eivät Mestaritkaan tunnusta kirjan tekijää Isän edessä. Kirjoittaja on tehnyt työtä itseään varten, eikä osannut auttaa Mestarien työtä, ei osannut antautua Mestarin oppilaaksi. — Jos tunnustamme, että olemme saaneet viisautemme Pekka Ervastilta, niin tunnustus luonnollisesti merkitsee että tunnustamme hänet Opettajaksemme. Koska hän on Isän yhteydessä, niin silloin mekin joudumme yhteyteen Isän voiman kanssa. Salainen, okkultinen suhde säilyy ja kasvaa, jos annamme kunian sille kelle se kuuluu. Sen ei tarvitse merkitä, että huudamme tunnustusta toreilla ja katujen kumilla. Kaikella on rajansa. Oikea tapa on julkiset esitelmätilaisuudet, kristosofinen kirjallisuus ja aikakauslehti. Niissä puhutaan asiasta ilman mitään salakähmäisyyttä. Se on oikea työtapa. Silloin ei pakoiteta ketään kuuntelemaan, jokainen tulee omasta vapaasta tahdostaan, on vapaa ihminen Jumalan edessä ottamaan vastaan tai olla ottamatta.

Kysymys: Voiko ”henkinen järjestö”, joka ottaa osaa maailman politiikkaan ja järjestönsä lehdessä

siteeraa maailman auktoriteettien sanelemia viisauksia, olla avuksi kansalleen ja ihmiskunnalle henkisessä pyrkimyksessä? — Olen P. E:ltä ja J. R. H:lta saanut toisen käsityksen ja siksi tahtoisin saada selvitystä tähän.

Vastaus: On ollut sen luontoisia virtauksia teosofisessa liikkeessä, että teosofia ei ole kyllin hyvää sellaisenaan, vaan siihen täytyy sekoittaa tämän maailman viisautta. Jo teosofisen liikkeen alkuaikoina muodostui kaikenlaisia ns. hyväntekeväisyysjärjestöjä, jotka yrittivät esiintyä teosofian lipun alla. Mutta se johti siihen, että kaikkein keskeisin asia vähitellen unohtui. Muut asiat tulivat tärkeämmäksi kuin tuo pääasia: ihmisten veljeys ja heidän ykseytensä Jumalassa. Kun pääasia unohtui, niin kaikki muu hyvä astui etualalle. Perustettiin mm. lastenkoteja. Maailman kannalta katsoen tämä oli sangen kaunista ja ymmärtämättömät perustajat ajattelivat, että näin saamme teosofiaa solutettua ihmisiin. Mutta käytäntö osoitti tällaiset puuhat teosofisen liikkeen maallistumisoireiksi. Teosofia jäi vähitellen lapsipuolen asemaan ja Mestareitten sanoma peittyi maailman "hyvyyteen". Lopulta jouduttiin siihen, että itse Teosofisen Seuran presidentti julisti ensimmäisen suursodan pyhäksi. Esitettiin sellainen teoria, että keskusvallat — silloinen presidentti oli englantilainen — joihin kuului mm. Saksa edustivat mustia voimia ja ympärysvallat joihin kuului Englanti, valkoisia voimia. Selitettiin, ettei uusi maailmanopettaja, Krishnamurti, voi alkaa työtään ennen-

kuin mustat voimat on tuhottu. — Kun totuudenetsijät sotkeutuvat tämän maailman politiikkaan, niin se vie lopulta mennessään. Veljeyttä lähdettiin julistamaan ja päädyttiin a s e -veljeyteen. — Kyllä Mestareitten esittämä viisaus on niin viisasta, että sen täytyisi kelvata sellaisenaan, ettemme sekoita siihen omia keksintöjämme.

68

Kysymys: Jos henkisen työn tähden vaihtaa ammattia ammattiin, jonka vuoksi paremmin voisi olla mukana henkisessä työssä, vaikka karmalliset taipumukset viittaavat nykyiseen ammattiin, niin onko valinta oikea?

Vastaus: Ihmisen olemassaolon kannalta katsottuna olemme sitä varten syntyneet, että meistä tulisi Jumalan etsijöitä ja suuntaisimme askeleemme ihmisyyttä kohti; että oppisimme asettautumaan elämän työtovereiksi, jotta elämä kasvattaisi meistä oikeita ihmisiä. Se on olemassaolomme tarkoitus ja päämäärä. Kaikki muu elämässä on sivuseikka. Noissa sivuseikoissa on paljon puuhaa ja touhua, mikä kuluttaa aikaa turhaan. Ammattikin saattaa sitoa ajatusmaailman vielä lepoaikoinakin. Kuitenkin se kaikki on toisarvoista, tärkeintä on että meistä tulisi Jumalanetsijöitä ja etsisimme niin kauan kunnes Jumala meille paljastaa itsensä. Silloin tietäisimme ko-

kemusperäisesti mikä elämän tarkoitus on. Tältä kannalta katsottuna ammatinkin vaihtaminen saattaa vapauttaa näistä sivupuuhiista jonkin verran ilman, ettemme jätä suorittamatta karmallisia velvollisuuksiamme. Ne on suoritettava loppuun saakka. Tällainen valinta saattaa eräissä tapauksissa olla hyväkin. Mutta tämä ei ole yleinen ohje, sillä monella on siteitä, joita ei tunnusteta karmallisiksi velvollisuuksiksi vaikka ne niitä ovat. — Viisain menettelytapa on, siihen Pekka Ervast ja J. R. Hannula aina viittasivat, että suorittaa hyvin ne velvollisuudet, jotka on ottanut kantaakseen ja varoo ottamasta kannettavakseen uusia maallisia velvollisuuksia. Samalla pitäisi ottaa kannettavakseen henkisiä velvollisuuksia. Tällöin vapautuu vähitellen karmallisista velvollisuuksista ja jää vain henkiset velvollisuudet. Kun alkaa näin menetellä nyt, niin joskus tilanne muuttuu. Olemmehan jälleensyntyviä ihmisiä.

69

Kysymys: Ovatko ylpeys, vallan ja kunnianhimo sekä väkivaltaisuus perua alemmista luonnonvaltakunnista?

Vastaus: Ei niistä luonnonvaltakunnista, jotka me nyt tunnemme. Eihän esim. omenapuu ole kunnianhimoinen, yhtä vähän kuin joku eläinkään on vallanhaluinen. Meissä itsessämme on menneisyyden pe-

rintönä kivi-, kasvi- ja eläinmaailma ja eläin ilmenee meissä lähinnä "eläimellisyytenä", himollisuutena sen "raikkaassa" merkityksessä. Kasvikunta ilmenee lähinnä idealismina ja kivikunta materialismina. Ylpeys, vallanhimo, kunnianhimo ovat jotenkin liian korkeata ollakseen eläimellistä. Ne ovat perintöä, lainaperintöä edellisten luomispäivien ihmiskunnilta, jotka pyrkivät toisenlaisissa olosuhteissa kasvamaan ihmisiksi. Ensimmäisen luomispäivän ihminen oli, eli ja kasvoi näkymättömässä maailmassa, koska tätä fyysillistä maailma ei vielä ollut olemassa. Silloinen ihmiskunta oli vain älyä, siltä puuttui tunne, sukupuolisuus ja fyysillinen ruumis. Sillä ei ollut mahdollisuutta kasvattaa muuta kuin älyä. Älyn ohella kasvoi ylpeys. Myös toisen ja kolmannen luomispäivän ihmiset jäivät jotenkin yksipuolisiksi ja kun noita edellisten luomiskausien ihmisiä on ollut täällä mukana tämän ihmiskunnan joukossa, niin olemme heiltä perineet noita "korkeita" himoja. — Ihmisten joukossa on neroja, jotka avaavat uusia uria sekä pahassa että hyvässä. Me ihmiset olemme imeneet heiltä mm. paheita, joilla elähytämme oman sielumme eläinkuntaa. Näin annamme sielumme eläinkunnalle inhimillisiä ominaisuuksia. Kun uskolliselle koiramaisuudellemme annamme kipinän inhimillistä älyä, niin se haukkuu enemmän kuin on tarpeellista. — Kivi-, kasvi- ja eläinkunta on pyhä, pahuus ilmenee vasta ihmisessä. Ihmisen pahuus se ilmenee peidoissakin, sillä ihminen on syypää petoeläinten olemassaoloon.

Kysymys: Miksi Maria Antoinette loukkaantui ja alkoi vihata Cagliostroa, vaikka Cagliostrolla oli auttajan tehtävä Maria Antoinetteen nähden?

Vastaus: Samasta syystä kuin Juudan kansa loukkaantui Jeesus Kristukseen, kun hän puhui sille kansalle vakavasti ja varoittavasti. Ranska oli vakavan tilanteen edessä, aivan kuin tulivuoren hauraalla kannella, siinä tietämättömänä iloiten. Cagliostro sen tiesi, hänhän oli sen vuosisadan Valkoisen Veljeskunnan satavuotislähettiläitä. Hän yritti pelastaa Ranskan kansaa hukkumasta. Maria Antoinetelle hän näytti näynkin, miten Maria Antoinetten pää putoaa giljotiinin terän alta. Mutta se ei auttanut mitään. Ylpeys, kunnian- ja vallanhimo perivät voiton. Ja niin Ranskan kansa sai kokea helvettiä. Me ihmiset olemme niin kovakorvaisia.

Kysymys: Mitä kaikkea kuuluu itsekkyyden sairauteen? Olen lukenut Pekka Ervastilta ja J. R. Hanulalta, että itsekkyyks on syvin sairaus?

Vastaus: Itsekkyyks on ollut välttämätön ominaisuus, sillä ihmisistä tuli kehittyä minäolentoja. Meistä ei olisi tullut mitään, ellei olisi herännyt ta-

junta "minä", minuus. Minuus erottaa ihmisen toisesta ihmisestä. Tunnemme olevamme minuuksia ja tämä minä tahtoo haalia itselleen kaikkea. "Minä tahdon olla sitä tai tätä, minulla pitää olla hallussani koko maailma, käskyvalta kaikkeen". Itsekkyyks on kasvanut käsitteen "minä" ympärille. Kuitenkin itsekkyyks on suurin sairaus, se on sellaiseksi kasvanut. Henkisellä tiellä täytyy luopua itsekkyydestä, ja se on toisaalta kuin antaisi minänsä Mestarille. Se on salaperäinen mystillinen kuolema, josta jokainen aikanaan saa kokemusperäisen selvyyden. — "Minä" on koko ilmenneen elämän alkusana. On kuin Jumala sanoisi: "Minä olen", ja silloin jumaluudesta vyöryy ulos ihmismonadit. Itsekkyyks on vain sivuilmio, kasvannainen, joka aikansa palveltuaan saa mennä. — Mystillinen kuolema alkaa sillä, että kiintymyksemme elämän harhoihin aste asteelta heikkenee. Tapahtuu kuin kuolinhetkellä, että kaikki kestämatön on pakko jättää. Ihminen voi jo elämänsä aikana vähitellen kasvattaa itseänsä sellaiseen mielentilaan, että luopuu tämän maailman kiintymyksistä. Ne ovat sairautta, joissa minäkeskeisyys tiivistyy. Fyysillisetkin sairaudet juuri johtuvat itsekkyydestä.

72

Kysymys: Jos joku tuntemamme teosofinen työntekijä olisi nyt syntynyt fyysilliselle tasolle uudestaan, niin vaikuttaisiko se millään tavalla ryhmätyöhön ja henkiseen työhön?

Vastaus: Ottakaamme oppia historiasta. Teosofisessa liikkeessä löydämme esimerkkejä, jolloin joku on kuvitellut olevansa esim. Maria Antoinette tai Napoleon. Tuollaisen kuvittelun herättää omanarvontunto. Kun joku psykoskoopin tekijä on sanonut, että sinä olet ollut ennen Abessiinian keisari, niin siitä saa mielikuvitus siivet. Ei merkitse mitään, mitä olemme ennen olleet. Jälleensyntymisen laki vallitsee, joten olemme varmasti olleet ennen joitakin. Mutta yhteiskunnallinen arvoasema ei tee henkisiä suuruuksia. Olemme käyneet läpi kuolemanjälkeisen elämän ja meistä on palanut pois menneisyyden kuona. Nyt olemme tällaisia kuin olemme, ja se on tärkeitä, mitä nyt olemme.

On arveluttavaa puhua esim. lapsesta, että uskomme hänessä jälleensyntyneen jonkun tuntemamme henkisen suuruuden. Lapsi saattaa siten ruveta kuvittelemaan itsestään mitä tahansa. Lapsi kasvaa ja kantaa sellaista leimaa, saa olla vaikka koko elämänsä siitä syystä toisten pilkattavana. Tässäkin pitää paikkansa se, että puu tunnetaan hedelmistään. Jos joku profeetta syntyy uudelleen — sanoohan P. E. mm., että H. P. B. on luvannut jälleensyntyä Suomeen — niin kyllä hän hedelmistään aikanaan tunnetaan. Sellainen ihminen näyttää teoillaan ja opetuksillaan kuka hän on. Esim. H. P. B. oli räiskyvä sielu, ilmiömäinen nero, joka pysyi kiinni totuudessa ja elämäntehtävässään. Niin hän varmaan elää vastaisuudessaakin.

Kysymys: Mikä on tänä vaikeana aikana henkisen työmme suhde ulkoiseen maailmaan? Olisiko jotakin erikoista tehtävissä? Onko Suomi vaarassa menettää sille uskotun tehtävän, osaako se käyttää etsikko-aikaansa?

Vastaus: Kaikki kansat ovat vaarassa menettää niille uskotut tehtävät. Koko tämä viides juurirotu on vaarassa. Tässä rodussa on erikoisesti kasvatettu älyä. Mutta ne ihmissielut, jotka ovat kansoittaneet tämän viidennen juurirodun eivät ole osanneet käyttää hyväkseen rodun talentteja, vaan ovat vetäneet ne lokaan. Älyä on ruvettu käyttämään vääriin tekoihin. On kehitetty sota-aseet huippuunsa. Mutta toisaalta meillä Suomessa on nyt käynnissä tällainen työ ja tässä on pelastus.

Kristus on lähestynyt ihmiskuntaa kolmasti, se on kolmasti koputtanut tajuntaamme. Ihmiskunnalle on nyt annettu kaikki elämänpulmat ratkaiseva uskonto ja se riittää tämän elämänkauden loppuun asti. Neljännen kerran Kristus lähestyy kirkkaudessaan vasta sitten, kun tämä ihmiskunta on vanha. Siihen on annettu viitteitä. P. E. sanoo, että kun aikanaan tulee seitsemännen juurirodun korkein vihitty, niin minkälainen loisto ja mahtavuus hänellä onkaan. Joskus tulevaisuudessa, kun ihmiskunta on saavuttanut elämän kruunun, niin sen keskuuteen syntyy ihminen, jossa Kristus lähestyy neljännen kerran. Hän kokoa jyvät aittaan, noin kuvaannollisesti. Mutta

hänen työnsä on käynnissä nyt jo, ja se liittyy siihen Maa-ilmanuskontoon, joka Suomessa on julistettu. On jo olemassa sellainen työntekijä, joka käytännöllistyttää uuden uskonnon hengen, joka kulkee tämän ihmiskunnan mukana, jälleensyntyä uudelleen ja uudelleen. J. R. Hannula sanoo kirjassaan "Tuomio-kausi II" lopussa, että seitsemännen juurirodun korkeimman vihityn tehtävä on tehdä työtä, jotta uusi sanoma mahdollisimman hyvin ymmärrettäisiin, sulatettaisiin ja käytännöllistettäisiin. Sellainen jättiläistyö ei onnistu muilta kuin siltä, joka on kulkenut päähän saakka sen tien, minkä Pekka Ervast avasi ihmiskunnalle kuljettavaksi seitsemännen juurirodun loppuun mennessä. Vain sellainen ihminen kykenee ihmiskuntaa johtamaan, joten hän on nyt jo kulkenut sen tien, jonka loppupään ihmiskunnan pitäisi saavuttaa seitsemännen juurirodun lopussa. Me tunnemme tuon sielun J. R. Hannulassa. Tästä ymmärrämme, miten Suomen kansalle on uskottu suunnaton tehtävä. Olemme nyt tällaista tehtävää suorittamassa. J. R. H. pani tämän työmuodon alkuun ja sanoi mm., että noin puolet Suomen karmasta on pyyhkäistyy pois. Se johtui J. R. H:n työn ansiosta. Siksi olemme vielä itsenäinen kansa. Se henkinen työ, mitä on tehty Suomen kansan keskellä, on pelastaja. Elämä toivoo ja uskoo vielä, että Suomen kansa vielä heräisi ymmärtämään elämäntehtävänsä, ja antaisi tilaisuuden sen mysterio-opiston luomiseksi, josta P. E. puhui ja josta valo leviäisi kautta maailman.

Kysymys: Sanotaan, että ihminen on pienoismaailma ja maailmankaikkeuden avain. Mitä tähän sisältyy?

Vastaus: Tämä asia on perin laaja, mutta voisimme viitata pariin seikkaan. Meissä on mm. järki, tunne ja tahto. Mistä nämä olisivat tulleet meihin, elleivät ne olisi sitä ennen olleet maailmankaikkeudessa, Jumalassa. Siksi pyhät kirjat nimittävätkin ihmistä Jumalan kuvaksi. Niin ikään H. P. Blavatsky ja Pekka Ervast kertovat, että ihmisen ruumiillisenkin rakenne toistaa kosmoksen rakennetta. Kun ihmisiikio alkaa kasvaa, niin siinä olevat eri kerrokset vastaavat aivan täydellisesti niitä periaatteita, joita tiedetään esim. aurinkokunnan syntyessä esiintyneen. Ihmisen ruumiskin on maailmankaikkeuden avain.

Kysymys: Olen kuullut J. R. Hannulan sanoneen, että kristosofisia kirjoja myydessämme ja lahjoittaessamme meidän tulisi panna pääpaino tämän P. E:n kannatusliiton kustannuksella ilmestyville kirjoille. Mikähän opetus tähän sisältyy?

Vastaus: Olemme saaneet tehtäväksemme levittää maailmalle sitä kirjallisuutta, mikä meidän kustan-

nuksellamme on painettu. Elämme sellaisessa ajassa, jolloin uusi uskonto on syntynyt. Vaikka Pekka Ervast puhuu kirjoissaan uudesta uskonnosta, niin hän esittää sen siten, kuin se oli hänen elässään mahdollista esittää. J. R. Hannulan opastuksella olemme ymmärtäneet, että uusi uskonto on nyt syntynyt. Ei meidän tarvitse etsiä tämän kauempaa syitä. Näemme, ettei niissä teosofisissa seuroissa, joissa Pekka Ervastia ei ole otettu sellaisena kuin J. R. Hannula hänet esitti, ole aavistustakaan siitä, että Suomessa on syntynyt uusi uskonto. Tämä asia tulee Pekka Ervastin omista kirjoista niin peitetysti esille siitä huolimatta, että hän puhui siitä koko pitkän elämäntyönsä ajan. Syy oli siinä, että Pekka Ervast itse oli näiden tapahtumien ja asioiden keskushenkilö. Hän ei voinut puhua itsestään kyllin suoraan, sillä hänet olisi naurettu ulos koko teosofisessa liikkeessä. Hänen täytyi olla varovainen, jotta työ ei tulisi mahdollottomaksi. Tästä syystä meikäläisten kirjojen levittäminen kuuluu meikäläisille. Niistä selviää uuden uskonnon synty ja Pekka Ervastin henkinen ja okkultinen asema sen uskonnon keskushenkilönä.

76

Kysymys: Meille on opetettu, että kärsimyksien kautta saamme maksaa menneet pahat tekomme. Onko tämä velanmaksua vai ainoastaan ”korkojen maksua”? Vai edellyttääkö velanmaksu myöskin hyvää, henkistä työtä?

Vastaus: Riippuu siitä, minkälainen sielun asenne kärsivällä ihmisellä on. Jos hän on napisevassa sielutilassa, niin ei hän opi omista kokemuksistaan. Sen vuoksi hänen kärsimyksensä tulee kuin korkojen maksuksi. Mutta jos ihminen nöyrtyy kokemuksistaan ja ottaa opikseen, niin silloin hänen kärsimyksensä luonnollisesti on velanmaksua. Paras velanmaksutapa on vapaaehtoinen, ilolla ja rakkaudella suoritettu henkinen työ.

77

Kysymys: Pekka Ervastian opetuksista olen ymmärtänyt, että kuolleita ei saa häiritä. Jos ajattemme tai puhumme heistä pahaa, niin eikö se ole kuolleitten häiritsemistä?

Vastaus: Kuolleet lepäävät Kristuksen helmassa, eikä ole oikeutta heitä häiritä. Spiritistit tekevät virheen pyrkiessään manata esille vainajia. Oikea tapa kohdella vainajia on, että muistelemme heitä hyvällä. Vainajat ovat omassa tilassaan, josta he eivät pääse erilleen. He ovat kohtalonsa vankeja. Meidän täytyy antaa heidän olla niinkuin he ovat puuttumatta heidän elämäänsä. Sanotaan että yksinpä se, että omaiset surulla ja itkulla kaipaavat vainajiaan, pyrkii vetämään vainajia pois heidän luonnollisesta tilastaan ja aiheuttaa heille tarpeetonta tuskaa. Antaakamme vainajien olla rauhassa, eläkäämme veljelistä elämäämme niin kauan kuin se on meille sallittu.

Kun itse kasvamme ihmisyydessä, niin saamme tilaisuuksia auttaa vainajiakin tuonelassa.

78

Kysymys: Kalevalassa kerrotaan Väinämöisen lähdöstä ”selälle rannattomalle”. Lähtiessään hän lausui: ”vielä minua tarvitaan” ja viittasi näin paluuseensa. Kuinka asian selittää kristosofia?

Vastaus: Kristinusko tuotiin Suomeen miekalla ja Suomen kansallisusko syrjäytettiin ja tilalle asetettiin miekkaa heiluttava valhe-Kristus. Se oli suru Suomen kansallishaltialle, Väinämöiselle. Hänen vaikutuksensa lamaantui. Mutta hän osasi nähdä tulevaisuuteen ja sanoi, että aikanaan häntä vielä tarvitaan. Olemme nyt tulleet siihen ajankohtaan, jolloin Väinämöisenkin ääni hieman pääsee kuuluville. Taas kaivataan takaisin tosi suomalaista henkeä. Se onkin tullut siten uudestisyntyneenä, että Väinämöisen aate ja ihanne sisältyy siihen uuteen sanomaan, mikä Suomessa on esitetty. Kansallishaltiamme innoitus on ollut kaiho johonkin suureen, joka tämän kansan keskuudessa syntyy. Se kaiho on nyt täyttynyt, kun uusi Opettaja tuli ja julisti oppinsa maailmalle. — Tämä on eräs ja ehkä tärkein avain.

79

Kysymys: Miksi on niin ensitärkeätä tuntea ja tietää Pekka Ervastin henkinen asema hierarkisessa maailmassa?

Vastaus: Se on tärkeätä siksi, että uskonnon syn-
tyessä täytyy tuntea myöskin uskonnon keskushen-
kilö. Ennemmin tai myöhemmin tulee totuudenetsijä
siihen kohtaan, että hänellä täytyy olla selvä käsitys
siitä, minkä asteinen henkilö on uskonnon perustaja.
Siitä asteesta riippuu kysymyksessä olevan uskonnon
syvyys. Kun maapallon Valkoinen Veljeskunta lä-
hetti maan päälle erään Joonaan tai Jesajan, niin
heidän sanomansa oli verrattain heikko ja typistetty.
He tekivät työtään vain erään kansan keskuudessa
niin hyvin kuin osasivat. Mutta he eivät kyenneet
suurempiin saavutuksiin. Mooses sai aikaan enem-
män, hänen opetuksistaan kasvoi uskonto. Samoin
Krishnan, Lao-Tsen ym. opetuksista. Opettajia on
eriateoisia, alempien ja ylempien enkelihierarkiojen
alaisia, sillä ”te saitte lain enkeleiltä”. Opettajien
opetusten syvyys kuvastaa tätä aste-eroa. Uskon-
toja on ollut monenasteisia. Uskonnot ennen Jeesus
Kristusta olivat tarkoitettutkin pienemmille ryhmille,
ne olivat kansoja ja rotuja varten. Mutta ihmiskun-
nan tilassa on tapahtunut muutos ajan mukana. Ul-
koisestikin on tapahtunut sellainen muutos, että
kansat ovat tulleet kuin yhdeksi perheeksi. On kas-
vanut tällainen tieteellis-teknillinen ns. sivistys, joka
on mm. tehnyt elämän niin kiireelliseksi, että ihmis-
ten on pakko terästää ajatuksiaan ja ratkoa jonkun
verran elämänkin kysymyksiä. Älyllinen tila on muut-
tunut ja sekin osaltaan aiheuttaa, että tarvitsemme
enemmän valoa, enemmän tietoa ja syvempää uskon-
toa. Ja on vielä syvempiäkin syitä. Ihmiskunnan ko-
konaiskehitys on joutunut kriittilliseen vaiheeseensa.

Nyt tarvitaan sellaista uskoa, joka ratkaisee ihmiselämän kaikki pulmat. Vähempi ei riitä pelastamaan ihmiskuntaa tuholta. Se uskonto on nyt syntynyt ja sen keskushenkilö on Pekka Ervast. Siksi meidän täytyy päästä selvyyteen siitä, minkä asteinen oli se ihminen, joka tällaisen, koko maailmaa käsittävän uskonnon julisti, mistä syvänteistä asti on kotoisin se viisaus, mitä hänen opetuksissaan esiintyy. Olemme saaneet tietää, ettei se viisaus ole tullut enkeleiltä, eikä vain maapallon Valkoisesta Veljeskunnasta, vaan Auringon Kuninkaalliselta Neuvostolta. Tämä tieto antaa lujan perustan nyt syntyneelle Maailmanuskonnolle.

80

Kysymys: Uudessa Testamentissa kerrotaan, että Jeesus sanoi opetuslapsilleen tähän tapaan: Minkä te olette sitoneet maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä te päästätte maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa. Mistä "sitomisesta" ja "päästämisestä" on kysymys?

Vastaus: Kun puhumme esim. kristosofisesta elämänymmärryksestä, niin ihmiset saattavat suhtautua meihin kahdella tavalla. Joko he myötätunnolla kuuntelevat ja harkitsevat esitystä tai heissä herää heidän oman sielunelämänsä patoutumisista johtuen vastenmielisyyys tai raivo, joka nousee vastaan. Joko myötätunto tai äärimmäinen vastenmielisyyys ovat

niitä tekijöitä, jotka sitovat ihmistä. Mestarikin sanoi, että jospa olisitte kuumia tai kylmiä, mutta kun olette penseitä, niin minä oksennan teidät ulos suustani. Ihminen, joka on välinpitämätön ja penseä, piittaamaton, on niinkuin kellastunut lehti syksyisessä tuulessa. Mutta jos hän henkisestä sanomasta ilostuu tai vihastuu, niin silloin hän on aktiivinen asiaa kohtaan ja se sitoo hänet maan päällä ja taivaissa. Koska jokainen syy tuottaa kaltaisensa seurauksen karman lain nojalla, niin aktiivinen ihminen joutuu ennemmin tai myöhemmin uudelleen henkisten asiain pariin, joko positiivisessa tai negatiivisessa merkityksessä. Jos hän on myötsämielinen asialle, kuuntelee ja ottaa oppia, niin hän joutuu myöhemminkin myönteiseen suhteeseen asiaan ja jossakin tulevassa jälleensyntymässään hän pääsee sisälle henkiseen elämään. Mutta jos hänellä on anti-patiaa, jos hän raivostuu, loukkaantuu ja ryhtyy vastustamaan, niin hän sitoo itsensä väärällä tavalla. Ennemmin tai myöhemmin hänkin joutuu henkisten asiain kanssa tekemisiin ja hänen täytyy kerran nöyrytyä ja tunnustaa erehtyneensä. — Elämä auttaa meitä näin ihmisyyden tielle, sille tielle, jolle meidän jokaisen on kerran astuttava.

Kysymys: Olen kuullut sanottavan, että vaikea ja raskas karma ei aina ole seurausta menneisyydessä tai nykyisyydessä tehdyistä erehdyksistä, vaan että

sen tarkoitus voi myöskin olla ihmisen kasvattaminen jotakin tulevaisuudessa tapahtuvaa suurta tehtävää varten. Voisiko tästä saada kuulla enemmän?

Vastaus: Jos karman tarkoitus olisi kasvattaa meitä jotakin tehtävää varten, niin siihen sisältyisi jotakin pirullista. Olisi aivankuin joku pistäisi meitä, ärsyttäisi ja ajattelisi, että etköhän tästäkin läksytyksestä hiukan opi. Siinä olisi jotakin jesuiittamaista: tarkoitus pyhittää keinot. Emme voi sanoa, että karma pyrkii meitä aiheettomasti kasvattamaan. Mutta meillä kaikilla on pitkä menneisyys takanamme ja paljon vanhoja laskuja maksamatta. Kun omistaudumme ihmisyyysaatteen palvelukseen, niin se on aivan kuin pyytäisimme elämältä, että anna nyt hieman enemmän taakkaa, kyllä jaksan kantaa. Ja silloin karma purkautuu hieman nopeammin ja vaikeudet saattavat kasvaa. Mutta ne kasvavat vain siksi, että ihminen itse sitä tahtoo, että hän nopeammin vapautuisi taakastaan, vapautuisi kokonaan henkiseen työhön. On myös esim. onnettomuuksia, joiden ei tarvitse sisältyä kohtaloon. Voihan kansa, aikansa varustauduttuaan hyökätä toisen kansan kimppuun. Silloin hyökkäävä kansa luo itselleen huonon tulevaisuuden ja mikäli ruhjottu kansa on kärsinyt väeryytystä, niin elämä sen aikana palkitsee. Eihän esim. keksinnöt olisi mahdollisia, ellei olisi keksintöjen marttyyreita. Ajattelemmes esim. lentokoneen kehitystä. Kun vajavainen ihmisäly ryhtyy suunnittelemaan ja rakentamaan konetta, jota ei aikaisemmin ole ollut, niin siinä tapahtuu onnettomuuksia. Oh-

jaaja saattaa syöksyä maahan ilman, ettei hän ole sellaista onnettomuutta karmana ansainnut. Hänen oma pyrkimyksensä ja uhkarohkeutensa on tehnyt onnettomuuden mahdolliseksi. On luonnollista että hän saa tulevaisuudessa korvauksen. — Tähän voisi joku huomauttaa, että samanlaista itsensä uhraamista on sotakin. Tällöin on hyvä muistaa, ettei sootaan mennä uhraamaan itseään, vaan jokainen menee uhraamaan vihollista. Omaa henkeä yritetään säästää. Jos joutuu sodassa teilattavaksi, niin se ei tapahdu omasta tahdosta. Sota ei ole uhria vaan teurastusta.

82

Kysymys: Uudessa Testamentissa on lause: ”Niin on Jumala rakastanut maailmaa, että antoi ainoan Poikansa, että jokainen joka Häneen uskoo, ei hukkuisi vaan saisi iankaikkisen elämän”. Miten ymmärrämme sen, että antoi ainoan Poikansa?

Vastaus: Käännöksen sanotaan olevan virheellinen, se kuuluisi: yksisyntyisen Poikansa. Kristosofia opettaa, että me kaikki ihmiset olemme Jumalan poikia ja yksisyntyisiä sillä tavoin, että olemme syntyneet Isästä Jumalasta. On kysymys sellaisesta synnyttämisestä kuin esim. taiteilija synnyttää taide-teoksen. Hän synnyttää sen tajunnassaan. Samoin Logos synnyttää tajunnassaan täydellisen ihmisen ihanteen, ja se ihanne on Kosmillinen Kristus, täydellinen ihminen. Se ihmisyyden ihanne on meissä ja

siinä on pelastuksemme, sillä ihmisen päämäärä on ilmentää Kristus itsessään.

83

Kysymys: V. L. sanoi esitelmässään, että auringon praana muuttuu meissä ihmisissä kaamaksi. (Ymmärsinkö oikein?) Saisiko tähän vielä jotakin lisäselvitystä?

Vastaus: Praana ei muutu kaamaksi. Mutta auringonvoiman se erilaistuma, joka toimii astraaliruumiissa elähdyttää kaamaa eli himoa. Ihmisen sieluelämä, ihmisen ollessa nykyisessä kehitysvaiheessaan on sekava koostuma. Sen muodostaa mielikuvitusprinsiippi eli tsitta, joka auliisti palvelee kaamaa eli himoja, haluja, pyyteitä. Näille antaa älykkyyttä sädehdys manaksesta ja astraalisesti erilaistunut praana elähdyttää niitä. Kaama ei ole muodollinen prinsiippi, muodollinen ruumis, niinkuin tämä fyysilinen ruumis. Elävässä ihmisessä se asuu veressä ja tekee hänestä halujen perässä juoksevan olennon. Kun ihminen kuolee, niin kaama irtaantuu verestä ja muodostaa tuonelassa sen ruumiin, jota sanotaan kaamaruupaksi eli himoruumiiksi. Se on ihmisen näköinen siinä tapauksessa, että vainaja on inhimillinen. Mutta jos hänen sieluelämänsä on voimakkaitten himojen kyllästämä, niin kaamaruupakin muistuttaa sitä eläintä, mikä lähinnä symbolisoi hänen himoelämänsä.

Kysymys: Pekka Ervast kertoo kirjassaan "Ruu-su-Ristin syntysanat Suomessa" omasta totuudenetsimisestään. Mutta sitten hän liittää kirjansa viimeiseksi luvuksi Jobin kohtalon. 1) Miten tätä voisi ymmärtää P. E:n aseman kannalta? 2) Miten Jobin kohtalo liittyy P. E:n totuudenetsimiseen?

Vastaus: Ehkä Pekka Ervast tahtoi tällä tavoin paljastaa itsensä Jobin kaltaiseksi olennoiksi. Olihan hän "vanhurskas Jumalan edessä" kuten Jobinkin kerrotaan olleen, mutta sai osakseen ymmärtämyksen puutetta. Saatana kiusasi Jobia, mutta Saatana oli yksi niistä pääenkeleistä, joka istui jumalien neuvostossa, siellä, jossa päätettiin ihmisten kohtaloista. Job oli tekemisissä maailmaa ja ihmiskuntaa johtavien henkivaltojen kanssa, joten Jobin tarina kuvaa kosmillisia asioita ja tapahtumia. Samoin P. E. oli Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta. Analogia on selvä, ero on vain laadussa. Job menestyi, asetettiin koetukselle, tietämättömyydestä elämän lakeja kohtaan kirosi syntymänsäkin. Lopulta hän nöyrtyi ja voitti takaisin omaisuutensa. — Pekka Ervast ei kironnut vaikeuksien keskellä, vaan siunasi kaiken ja voitti maailman.

Kysymys: Miten ymmärrämme kosmillista tajuntaa?

Vastaus: Siitä voimme jotakin ymmärtää oman tajuntamme kannalta. Mistä tajunta olisi tullut meihin, ellei sitä olisi tässä ilmenneessä maailmankaikkeudessa. Jumala on tajunta joka läpäisee maailmankaikkeuden. Avaruus on käsite, jota ihmisjärki käsittää vain osina. Mutta intuitiivisesti ymmärrämme Jumalan olevan kaikkialla. Koska tämä ilmennyt maailma on nyt olemassa, ja koska kaikkialla näemme vuorottelun, kuten päivän ja yön, työn ja levon, niin se merkitsee, että on joskus ollut sellainenkin aika, ettei ole mitään ollut olemassa. Avaruuskin on ollut tyhjä, koko maailmankaikkeus on ollut ilmenevätön. Koska tämä ilmennyt maailmankaikkeus on olemassa, niin jumaluuteen täytyy sisältyä ilmentymisen mahdollisuus, ja koska me ihmiset olemme tajuista, niin jumaluuden täytyy olla tajuista. Tämän verran voimme ymmärtää Jumalasta. — Sanotaan, että kun ilmennys alkoi, niin se on kuin hengittämistä. Brahmaa hengittää ulos ja silloin esiintyy ulkokohtainen maailmankaikkeus, jossa on henki eli tajunta ja aine yhdessä. Mutta siinä esiintyy myös kolminaisuus, jota kristillisessä teologiassa nimitetään Pyhäksi Hengeksi, Pojaksi ja Isäksi ja joita voisimme sanoa totuuden tiedoksi, rakkaudeksi ja tahdoksi. Nämä ovat kosmillista tajuntaa, josta kaikki olevainen on lähtöisin, jonka yhteyteen ihmisenkin tajunta pyrkii. — Mutta sitten käsitetään Logosta toisessakin merkityksessä. Aurinkokunnan johtava hierarkia on tuon kosmillisen tajunnan läpäisemä ja sen muodostaa kolmiasteinen olentojoukko, Pyhän Hengen, Pojan ja Isän hierarkiat. Jeesus

Kristus on Poika-ryhmän johtaja. Hänen kauttaan tuo kaikkiallinen kosmillinen Kristus-tajunta tuli ihmistä lähelle ja jokaisen ihmisen sisään. Jeesuksen jälkeen meillä kaikilla ihmisillä on mahdollisuus Vuorisäärnan käskyjen tietä kulkien saada yhteys tuohon kosmilliseen tajuntaan, joka Logoksen kautta on tullut meille ihmisille kuin pelastavaksi tekijäksi. Kristillisessä teologiassakin on kaikuja tästä totuudesta. Mutta ne asiat ovat kirkolliskokouksissa niin perin pohjin muokattu, että totuus on joutunut aivan piiloon. Kun henkinen asia tehdään liian ”ymmärrettäväksi”, niin totuus häviää näkyvistä ja jäljelle jää vain kuori.

86

Kysymys: Onko viisasta opiskelukokouksessa, auttamismielessä, tekstin puitteissa, epäsuorasti huomauttaa jonkun veljen viasta? Ojennettava voi loukkaantua sisimmässään. Ei liene opiskelun tarkoitus, että sen yhteydessä puutumme toistemme vikoihin.

Vastaus: Ei ojennus ole aina paikallaan. — Jouduin täällä kesäkursseilla olemaan melko varhaisesta ajasta asti, Pekka Ervastian pitäessä näitä kursseja. Kurssilaiset esittivät monenlaisia ajatuksia. Oli toisinaan ristiriitaakin ja joku saattoi puhua jonnin joutavia ja toiset olivat tuskastuneita. Mutta P. E. istui vain täällä pöydän takana maltillisena ja kuunteli nöyrästi. Ehkä joku olisi halunnut antaa korva-

tillikan puhujalle. P. E. oli esimerkki siitä, että täytyi antaa vain toisten olla ja yrittää itse ottaa toisen esityksestä sellainen oppi, ettei menettelisi samalla tavalla. Itse voi yrittää paremmin. — Eräs veli, joka oli tyytymätön kirjallisuuteemme, esitti J. R. Hannulalle, että pitäisi saada kooltaan pieni, mutta keskitetty kirjanen, jossa kristosofia esitettäisiin kyllin selvästi, seikkaperäisesti ja sivistyneistöäkin tyydyttävällä tavalla. J. R. Hannula vastasi: ”Tee sinä sellainen”.

87

Kysymys: Kirjassa ”Teosofian sanoma nykyajalle” sanotaan: ”Kärsimys on suuri kasvattajamme, mutta ihmisen tahto on suurempi”. Voisiko ajatella, että ihmisen tahto on vahvistunut P. E:n saavutuksen johdosta, niin että pyrkijän on helpompi voittaa paha ja päästä hyvään tahtoon?

Vastaus: On sellainenkin mahdollisuus, että karmaa voidaan voittaa henkisellä työllä. Ihmisen sisäisenkin pahuus on karmaa, se on seuraus menneisyyden kylvöstä. Mutta viisaus opettaa: pitää antaa sen pahan olla. Pahan vastustamattomuuden periaate on sellainen. Ei pidä kitkeä pahaa pois väkivalloin. Jeesus Kristuskin kertoo, että kun kylväjä meni kylvämään vehnää, niin sielunvihollinen tuli ja kylvi sekaan valhevehnää, lustetta. Kun molemmat kasvoivat, niin kylväjän piti nyhtää valhevehnä pois. Mutta Mestari opetti: annetaan molempien kasvaa elonleik-

kuuaikaan asti. Jos valhevehnä nyhdetään pois, niin mukana tulee todellinen vehnäkin. Aikanaan tulee elonleikkuumies, joka leikkaa kaiken ja erottaa lusheet vehnästä. — Mestari tarkoitti, että karma on sellainen elonleikkaaja jokaisen ihmisen kohdalla. Jos meissä kasvaa paha ja hyvä rinnakkain, niin karma eroittaa pahan pois. Ensin se häviää tuonelassa, helvetissä ja kiirastulessa ja loppuselvitystä saa tehdä, kun uudelleen jälleensyntyy. Pääasia on että pyrkisimme ihmisyyteen päin. — Meidän tahtomme tulisi kohdistua siihen, että kasvaisimme oikeiksi ihmisiksi. J. R. Hannula käytti tällaista sanontaa ja se oli hyvin sanottu: että kasvaisimme oikeiksi ihmisiksi. Jokainen voi harkita, minkälainen oikean ihmisen mitta on. Mutta meillähän on tällainen kirjallisuus ja Pekka Ervastin esittämä moraali, josta saamme selvyyttä. — Pahan tuhoaa karma, mutta hyvä on ikuista. Työ Mestarin sanoman puolesta on samaa kuin tahtonsa suuntaaminen ihmisyyttä kohti.

Kysymys: Kun Ilmestyskirjan 7: 14 sanotaan, että he ovat pesseet vaatteensa "Karitsan veressä" ja kun nykyiset Raamatun tutkijat ovat todenneet käännöksen vääräksi sikäli, että alkukielessä sanotaan heidän pesseen vaatteensa Karitsan verestä, haluaisin selvitystä siihen, miten tuo pesu on tapahtunut tai tulee tapahtumaan. Tarkoittaako Karitsan veri Jeesus Kristuksen teloituksessa vuodatettua verta?

Vastaus: En tunne alkutekstiä, mutta tunteneeko sitä kukaan. Raamatun "alkutekstit" ovat kopioita. Mutta Paavalin puheet rinnastuvat juutalaiseen eläinten uhraamiseen ja juutalaiset uskoivat eläinten veren puhdistavan. Ja varmaan Johannes viittaa samaan uskoon, sillä karitsa on eläimistä viattomampia. Tuntuu siis oikeammalta pestä vaatteensa karitsan veressä. Tällöin on vain ymmärrettävä, mitä karitsan eli Kristuksen verellä tarkoitetaan. Ei ole kysymys Jeesuksen teloituksesta, vaan Jumalan elämänvoimasta. — Kristus on maailmankaikkeuden äärettömyyksien Isän tajunnassa oleva ihmisyyden aate, joka Jeesus Kristuksessa sai kaikkein selvimmän ilmauksensa. Kun tämän ymmärrämme, niin silloin voidaan kuvaannollisesti sanoa — sellaista kuvakieltä Paavalikin käyttää — että Kristuksen veri on se henkinen elämä, mikä virtaa kaikkialla. Johanneksen evankeliumissakin sanotaan, että hänessä me elämme, liikumme ja olemme, hänessä, siis Kristuksessa. Emmehän me voi olla 2 000 vuotta sitten kuolleessa ihmisessä, mutta Kristuksen elämä voi olla meissä. Kristus on tajunta, henki maailmankaikkeudessa. Peseminen Kristuksen veressä tulee silloin vertauskuvaksi. Ymmärrämme miksi tällaisia sanontoja käytetään, kun ajattelemme sitä aikaa, jolloin tämä lausuttiin. Vanha Testamentti kuvaa, miten lampaita ja muita eläimiä tapettiin ja poltettiin Jumalan kunniaksi ja Jehovan lepyttämiseksi. Kun uskonto oli sellaista, että uskottiin Jumalan nauttivan siitä, kun ihmiset polttivat elukoita roviolla, niin miten tällaisille ihmisille voisi muulla tavalla opettaa

kauniimpaa uskontoa. Oli käytettävä jo olevia uskomuksia symbooleina ja vertauskuvina, kuten Paavali-kin käyttää. On muistettava, että Raamatun profeetat ja opettajat puhuivat oman aikansa ihmisille.

89

Kysymys: P. E. sanoo, että me ihmiset kuulumme tämän planeettajärjestelmän kannalta katsoen epä-säännölliseen, ulkopuoliseen kehitysjaksoon. Saisimmeko tähän valaistusta? Mitä merkitsee epä-säännöllisyys?

Vastaus: Säännöllinen kehitysjakso planeettamme jälleensyntymien sarjassa on se, mikä lähti Logoksesta ensimmäisessä luomispäivässä, kun Logos vyörytti itsestään ulos monadeja, jotka lähtivät pitkälle toivioretkelleen kolmen elementtaalikunnan kautta, elähyttään noita elementtaalikuntia ensimmäisen, toisen ja kolmannen luomispäivän aikoina. Tässä luomispäivässä se elähyttää kivikuntaa ja kahden tulevan luomispäivän aikana sama monadien joukko kulkee kasvi- ja eläinkuntaa vastaavien luonnonvaltakuntien kautta. Ihmisasteen se saavuttaa vasta tämän 7-päiväisen kautemme lopulla. Muut luonnonvaltakunnat eivät ole samalla tavoin säännöllisiä kuin se, joka käy tämän 7-päiväisen kehityskauden alusta loppuun. Mutta sillä ihmiskunnalla on inhimillinen täydellisyys vielä keskeneräinen ja hatara, sillä se ei ole kokenut tämän aineellisuuden rasituksia ihmisenä

ollessaan. Meidän ihmisten kehitystie on epäsäännöllinen sentähden, että me aloitimme aivankuin puolitiestä tässä kehityskaaressa, koska meidän fyysilliset ruumiimme olivat jo kivikunta-asteella ensimmäisessä luomispäivässä. Toisessa luomispäivässä olimme kasvikuntaa vastaavassa tilassa, kolmannessa luomispäivässä eläinkuntana ja nyt tässä neljännessä luomispäivässä olemme tällaisena ihmiskuntana. Sen vuoksi kehitysratamme on epäsäännöllinen ja poikkeuksellinen. Toisaalta me ihmiset olemme siinä asemassa, että meillä on suurimmat mahdollisuudet kokea enemmän, voittaa enemmän ja saavuttaa enemmän. Sentähden Pekka Ervast huomauttaakin, että tällä ihmiskunnalla on edessään Logos-tehtävä. Tämä lyhyt sana sisältää suunnattomia asioita.

90

Kysymys: Mikä ero on intuition eli sisänäkemysten ja inspiration välillä?

Vastaus: Inspiratio on korkeamman laatuista mediumisuutta. Joku on sillä tavoin herkkä, että on altis mm. kauneuden vaikutuksille, joita tulee korkeammilta tasoilta, vaikkapa enkeleiltä. Tällä tavoin syntyy kaikenlaista taidetta. Intuitio eli sisänäkemys on totuuden tieto ja taju, sisäinen varmuus siitä, että asia on tosi. Ei sitä voi toiselle selittää, mutta itse sen voi tietää ja tajuta, jos kokee intuitiota. Silloin tajuaa ja tietää jonkun asian totuudeksi, se on

totuudennäkemyistä. Intuitio on varmempaa totuuden tietoa kuin esim. selvänäköisyys, joka on aistillista herkkyyttä näkymättömän maailman tapahtumille. Aistihavainto on virheellinen. Kun esim. katselemme suoraa tietä, niin se näyttää kapenevan katsojasta eteenpäin. Kokemuksesta tiedämme sen näköharhaksi.

91

Kysymys: Kristosofiassa puhutaan uudestisyntymisestä, kasteesta, kirkastuksesta ja Golgatasta. Mitä nämä kokemukset ovat ymmärrettävissä yksityisen totuudenetsijän kohdalta?

Vastaus: Kun Jeesus Kristus suoritti elämäntyönsä, niin se oli laadultaan kosmillista. Logoksen ajatuskuva ihmisyydestä, täydellisen ihmisen kuva sai muodon Jeesus Kristuksessa. Siksi hänen elämänsä oli kosmillista laatua. Hänen fyysillisen elämänsä juoksu muodostui vihkimysdraamaksi. Hänen kokemuksensa: syntymä, kaste, kirkastus ja Golgata muodostuivat hänen jälkiään seuraaville tieksi. Kun ottaa Jeesus Kristuksen oppaakseen ja opettajakseen, noudattaa hänen viittä käskyään, niin joutuu omassa elämässään käymään mystillisellä tavalla läpi syntymän, kasteen, kirkastuksen ja Golgatan. Ne ovat uuden liiton vihkimyksiä. Vanhassa liitossa ennen Jeesusta nimitettiin vihkimyksiä toisilla nimillä ja ne olivat toisenluonteisia.

Meidän menneisyytemme saattaa olla kullakin eri-

lainen. Joku ehkä on jo menneisyydessä, edellisissä ruumistuksissaan suorittanut joitakin vanhan liiton vihkimyksiä. Kun hän joutuu kosketukseen Kristuksen kanssa, joutuu hänen vihkimysmysterioittensa vaikutuksen alaiseksi, niin uuden liiton vihkimyksiä voi tulla useampia yhtä aikaa. Kun tutkimme esim. Paavalin Damaskus-kokemusta, josta puhutaan Apostolien Teoissa niin huomaamme hänen saaneen useampia kokemuksia samanaikaisesti. — ”Kristus meissä”-kirjassaan Pekka Ervast tekee selkoa, miten nämä neljä kokemusta esiintyvät silloin, kun ne tapahtuvat ensimmäistä kertaa, ja silloin, kun ne tulevat jälleensyntymismuistina, ennen koettujen vihkimysten uusiintumisina. Niinpä henkisen kasteen jälkeen ihminen saa tehtäväkseen ryhtyä työhön Mestarinsa sanoman puolesta. Kun Jeesus kävi läpi Jordanin kasteen, niin hän sai panna alkuun uuden uskonnon, ryhtyä tekemään työtä sen elämänymmärryksen puolesta, jota varten hän oli maailmaan tullut. Kun apostoli Paavali kävi läpi Damaskus-kokemuksen, niin hän sai työkentäkseen Jeesus Kristuksen sanoman levittämisen. Kun Pekka Ervast koki henkisen kasteen 13. päivä lokakuuta v. 1896, jota hän nimittää sekä uudestisyntymäksi että Jordankasteeksi, niin hän sai tehtäväkseen panna alkuun teosofisen liikkeen Suomessa. Paavalin Damaskus-kokemus oli hänelle uudestisyntymä, koska se oli ensimmäinen uuden liiton kokemus. Mutta se oli samalla kaste, koska hän sen jälkeen sai tehtäväkseen lähteä Mestarinsa palvelukseen. Hänen kokemuksessaan näkyy vielä kirkastuskin. Paavali oli vanha vihitty. Hän teki ankarasti

työtä juutalaisuuden, moosekselaisuuden puolesta, joten hänellä oli jo oppilaitakin. Kun hän oppilaineen lähti vainoamaan Kristuksen seuraajia, niin Damaskon tiellä hän koki henkisen kokemuksensa. Kerrotaan, että ne, jotka olivat hänen mukanaan sekä näkivät että kuulivat jotakin, mitä tapahtui Paavalille eli Saulukselle. Pekka Ervast opettaa, että kirkastuksessa oppilaat saavat nähdä jotakin, mitä heidän Mestarilleen tapahtuu. Vanhan liiton vihitylle voivat entiset vihkimyssaavutukset tulla vedetyksi päivätajuntaan, hänen kokiessaan uuden liiton vihkimyksiä, jos elämä niin tahtoo ja tarvitsee henkistä työskentelyä silmällä pitäen. — J. R. Hannulan vastaavassa uudestisyntymiskokemuksessa näemme selvästi myös kasteen.

Kysymys: Tunnen, että tahtoni on sidottu, aktiivisen henkisen työn ja syvenemisen edessä on kuin muuri. Kuuluuko tämä luonnollisen kehityksen tiehen, vai johtuuko se elementtaalikuntien voimista, joita en tunne enkä hallitse, vai karmasta vai mistä?

Vastaus: Kyllä tuollainen muuri tulee kenen eteen tahansa ja koska tahansa. Henkinen elämä on jatkuva ponnistusta ja siinä täytyy aina jotakin voittaa. Jokainen joka on yrittänyt pitää vaikkapa esitelmiä, tietää omasta kokemuksestaan, että voi tulla eteen kuin muuri. Itse hän ehkä uskoo, ettei työstä

tule kerrassaan mitään. Jos silloin antaa periksi, niin siitä ei tulekaan mitään. Mutta jos vain murtaa sen muurin ja tekee esitelmiänsä, niin silloin on jälleen tie auki eteenpäin. Vaikeudet ovat sitä varten, että ne voitetaan, aina tulee yrittää voittaa. Vaikeuden takana avautuu joku uusi näköala.

93

Kysymys: Kuun sanotaan olevan maan eetterinen jäte edellisestä luomispäivästä. Tehtiinkö nykyinen maapallo aivan uusista "tarpeista"?

Vastaus: Olemme näillä kesäkurseilla tutkineet elämän ja luomisen mysteriota. Olemme ymmärtäneet, että jokainen luomispäivä aloitetaan uudestaan. Kolmannen luomispäivän, joka oli tämän nykyisen luomispäivän edellä, alin pallo oli eetteritilassa, korkeintaan se oli ilmamainen. Kolmannen luomispäivän loputtua alkoi pralaja, elämä vetäytyi sisäkohtaisuuden tasoille, mutta pallo jäi odottamaan häviötään. Kuitenkin sillä oli tulevaisuudessa vielä tehtävääkin, se on tekemisissä synnyttämisen ja kuoleman kanssa. Se jäi olemaan, ja aikanaan tämä nykyinen luomispäivä puhkesi sisästä ulospäin. Kun tämä luomispäivä laskeutui kemiallis-fyysilliselle tasolle asti, niin kolmannen luomispäivän eetterinen pallo joka antoi elämänsä maapallolle, jäi seuraamaan tätä maapalloa. Tämän luomispäivän aikana se on tiivistymistään tiivistynyt kemiallis-fyysilliselle tasolle asti. Se on

kuollut kappale, jäte, josta H. P. Blavatsky huomauttaa, että se on aivankuin hautausmaa. Se säteilee maapallolle myrkyllisiä säteitä, mutta se on myös tekemisissä ihmisen hedelmöittymisen kanssa. Sillä on yhäti tehtäviä. Kuutamohaaveilijat tuntevat kuutamon lumon. Tämä on tietenkin runopuhetta, mutta kuun vaikutus hallitsee eräitä voimia ihmiskunnassa niin kauan, kunnes fyysillinen sukupuolisuus häviää. Sen sanotaan tapahtuvan jo tulevan juurirodun aikana.

Kysymys: Mitä on henkinen työ ja ketkä ovat kutsutut sitä tekemään?

Vastaus: Henkinen työ on tällaista kristosofista työtä, jota mekin olemme yrittäneet tehdä. Yritämme syventyä suurten Jumalan Poikien, henkisten Opettajien opetuksiin, jotta osaisimme niitä käytännöllistyttää ja viedä heidän sanomaansa toisten ihmisten tietoisuuteen. Koko ihmiskunta on kutsuttu henkistä työtä tekemään. Mutta kaikki eivät kutsua kuule samanaikaisesti ja siksi työ jatkuu. Tässäkin työssä täytyy olla edelläkulkijaryhmä, joka raivaa tietä jälessä tuleville. Täytyy olla toimeenpanijoita, silloin toiset vähitellen seuraavat mukana. Siten ovat uskonnot ennenkin seuraajia valloittaneet. Alussa ne ovat olleet pieniä ryhmäkuntia. Siitä uskonnot ovat kasvaneet. Tämä on elämän luonnollinen kulku.

Kysymys: Valkoinen Veljeskunta ja Salainen Veljeskunta, onko näillä ero ja mikä se on?

Vastaus: Molempia nimityksiä käytetään rinnakkain. Salaisella eli Valkoisella Veljeskunnalla tarkoitetaan sitä ihmisryhmää, joka on ottanut tehtäväkseen huolehtia ihmiskunnan kasvusta ihmisyyttä kohti. Myös puhutaan Kristuksen Valkoisesta Veljeskunnasta, joka on ajallisesti uutta. Tietenkin on totta se, että Melkisedekin eli Sanat Kumaaran Veljeskunnan korkein osa on aina ollut Kristuksen Valkoisesta Veljeskuntaa, mutta Jeesuksen saavutuksessa sen Veljeskunnan elämä tuli ihmistä lähelle. Siksi voidaan sanoa, että Kristuksen Veljeskunta tuli maapallon Valkoisen Veljeskunnan korkeammaksi asteenksi. Valkoinen Veljeskunta tuli alunperin tämän aurinkokunnan eräistä planeetoista, Merkuriuksesta ja Venuksesta, mutta maapallo on myöhemmin saanut apua myöskin Auringosta, Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta, joka pitää siunaavan kätensä kaikkien planeettojen yllä, kuten Pekka Ervast sanoo. Jeesus Kristus oli Logoksen Poika-ryhmän johtaja. Se tarkoittaa, että Logoksesta tuli apua maapallolle ja näin maapallon Valkoinen Veljeskunta sai korkeamman asteen. Voidaan siis puhua Kristuksen Valkoisesta Veljeskunnasta eroitukseksi siitä Veljeskunnasta, mikä on maapallolla ennen ollut. Eroituksen tekee se, ettei Melkisedekin Veljeskunta ole samassa suhteessa ihmiskuntaan kuin Kristuksen Val-

koinen Veljeskunta, joka muodostui Jeesus Kristuksen jälkeen. Melkisedekin Veljeskunta on kuin hoolloja, mutta Kristuksen Veljeskunta kuin äiti ja isä. Ihmisen suhde Jumalaan muuttui. P. E. opettaa, että ihminen voi nyt uskossa saada yhteyden Kristukseen, ymmärtää sitä elämänymmärrystä ja tuntee sitä Kristusrakkautta, mikä Jeesuksen kautta vuo-
dattautui. — P. E:n ansiosta Valkoinen Veljeskunta lopullisesti täydellistyi.

96

Kysymys: Salaisen Veljeskunnan yhteydessä puhutaan kaikkein korkeimmasta Vihkijästä, jota nimitetään Suureksi Elämänpuuksi ja joka on vielä tänä päivänä meidän maapallollamme, ja on Korkein ja ainoa Vihkijä, sanoo Pekka Ervast. — Voisiko saada lisävalaistusta suuren Vihkijän mysteroon?

Vastaus: Valkoisen Veljeskunnan suurta Vihkijää sanotaan itämailla Sanat Kumaaraksi ja Hebrealaiskirje nimittää häntä Melkisedekiksi, ”jolla ei ollut isää eikä äitiä, ei päiväinsä alkua eikä elämänsä loppua ja kuitenkin hän on Jumalan pojan kaltaiseksi kuvattu”. Hän on Venuksesta tulleen lähetystön korkein johtaja. Hän ei ole koskaan ollut kemiallisfyysillisessä ruumiissa, vaan hän loi itse ruumiinsa eetteristä. Hän elää vanhentumatta eetteritasolla Gobin erämaassa. — Kun Valkoinen Veljeskunta perustettiin, niin siihen sisältyi yhdeksän vihkimysastetta. Melkisedek itse on yhdeksännessä. Yhdek-

sännen vihkimysasteen yläpuolella on kymmenes, jota ei oikeastaan voi sanoa asteeksi. Sitä on nimetty Suureksi Uhriksi. Hän istuu valossa, valon kynnyksellä ja kieltäytyy valosta ihmiskunnan takia. Hän tai se on kosminen Kristus, Jumalan kuva ihmisyydestä. Hän on vaikuttanut Melkisedekin eli Sanat Kumaaran kautta, joka on pitänyt huolta vanhan liiton vihkimystiestä.

Kun Jeesus koki Jordanin kasteessa Jumalanpoikakokemuksensa, niin vihkimyksen tie sai uutta syvyyttä. P. E. opettaa, että Jeesus oli vanha vihitty. Hän oli Melkisedekin tietä kulkien noussut vihkimysasteikossa. Hebrealaiskirje sanoo, että Jeesus tuli ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, hän siis oli kulkenut Melkisedekin koulua ja tullut Mestariksi. Mutta tässä nykyisessä ruumistuksessaan Palestiinassa hän ei käynyt läpi teknillisiä vihkimyksiä. Hän oli niin Kristuksen läpikulkema, että Jordanin kasteessa riisti entiset vihkimyksensä päivätajuntaansa. Näin hän tuli suoraan suhteeseen Suureen Uhriin, nousi Melkisedekin rinnalle ja avasi uuden tien jälessään kulkeville. Nyt me tavalliset ihmiset saatamme tajuta, mitä on veljeys, mitä on rakkaus sanan korkeimmassa merkityksessä. Se johtuu siitä, että Kristuksen voima on nyt niin lähellä. Ennen Kristusta sellainen ei ollut mahdollista. Ihmisen täytyi käydä läpi monta vihkimystä, voittaa paljon, voittaa näkymättömät maailmat ja siellä olevat voimat, kunnes transsitilassa saattoi päästä yhteyteen Kristuksen kanssa ja tajuta, mikä on ihmisen sisin voima, rakkaus. Sano-

taankin, että vanhan liiton aikana ihmisten tie ihmisyyteen oli monen lukon takana. Nyt se on helpompi kulkea. Nyt pääsee uskossa sisälle Kristuksen henkeen. Vuorisaarnan tie on nyt jokaiselle avoinna. Siitä huolimatta vanhakin tie on jokaiselle avoinna.

97

Kysymys: Mitä kristosofiselta työltä odotetaan, jotta se olisi Valkoisen Veljeskunnan työtä ja jotta siitä kertyisi voimaa Mestarin käteen?

Vastaus: Ennen kaikkea muuta sitä, että työtä tehdään Vuorisaarnan hengessä ja työssä ollaan vähässä uskollisia. Että kukin omalla paikallaan yrittäisi parhaansa. Ajan tullen elämä itse sanoo, millä tavalla pitäisi työskennellä. Mikään keinotekoisuus ei tule kysymykseen silloin, kun ollaan tekemisissä henkisten asioitten kanssa. — Ihmisen sielu on kuin säkki, täynnä kaikenlaista tavaraa, eikä itse tiedä, minkälaista tavaraa siellä on. Henkistä työtä tehden vähitellen huomaa omaavansa kykyjä, taipumuksia, mahdollisuuksia, joita voi asettaa Mestarin palvelukseen.

98

Kysymys: Miten tajunnassamme pääsemme vapaaksi aineen rajoituksista? — Miten tajuntamme nousee taso tasolta takaisin alkuperäänsä?

Vastaus: Tajuntamme nousee sikäli, kun pääsemme vapaaksi aineen rajoituksista. Aineen rajoituksesta vapaaksi pääseminen merkitsee mystillistä kuolemaa. Tulee kuolla elämän houkutuksille ja ”välttämättömyyksille”. Kyvykkäälle ihmiselle maailma tyrkyttää kaikenlaista puuhaa, varsinkin jos on itse sellaisiin kiinnostunut. Tällöin jää henkinen elämä syrjään. Kun huomaa, että tällaiset sivuharrastukset rajoittavat, niin tekee viisaasti, kun heittää nuo sivuharrastukset pois. Maailmassa on tarpeeksi sihteereitä ja muita politiikan kanssa puuhaajia, maailma ei mene nurin, vaikka niistä rajoituksista luopuukin. Kun näin vapautuu ulkonaisesti, niin se on samalla sisäisenkin luopuminen. Se on mystillisen kuoleman alkua. Sisäinen ja ulkoinen luopuminen tapahtuu rinnakkain ja näin vapautuu aikaa henkisille asioille. Sillä rinnatusten mystillisen kuoleman kanssa käy henkinen uudestisyntyminen. Mutta on muistettava: ei taistellen, vaan voittaen. Heikkouktemme eivät ole sitä varten, että tällaamme ne jalkoihimme ja nousemme sankarina niiden yläpuolelle. Se on vanhan liiton menetelmä. Kun pahan vastustamattomuuden periaatetta noudattaen tarttuu sisäisiin heikkouksiinsa, niin niihin tulee suhtautua ilman taistelua. Antaa niiden olla ja tarmo suunnataan henkiseen työhön. Siinä tajunta vapautuu.

Kysymys: Voiko olla aina tietoinen siitä, milloin kantaa ihmiskunnan ja milloin omaa karmaansa?

Onko tämä asia jollakin tavalla yhteydessä Mestari-asteen kanssa?

Vastaus: Mistäpä me tavalliset ihmiset tiedämme, mikä on karmamme varasto. Jos kuvittelemme kantavamme ihmiskunnan karmaa, niin siinä on vaara, että kuvittelemme itsestämme jotakin, jota emme ole. Parempi on asettua nöyrään suhteeseen tällaisiin asioihin nähden. Jos on tarpeellista, että niistä pitää jotakin tietää, niin kyllä elämä järjestää sen tiedon aikanaan. — Mestari on vapautunut omasta karmastaan ja kantaa tietoisesti ihmiskunnan karmaa.

100

Kysymys: Jos atomisota syttyisi ja koko ihmiskunta tuhoutuisi — maapallo, joka on lunastettu, ei voi tuhoutua — niin miten kävisi jälleensyntyvien minuuksien? Eivätkö ne sitten enää voi ruumistua?

Vastaus: Jos niin kävisi, että sota nielisi ihmiskunnan, niin eihän tänne kukaan pääsisi sen jälkeen, kun ei olisi ketään meitä synnyttämässä. — Jeesus kyllä sanoo, että tulee niin vaikea aika, ettei sellaista ole koskaan ollut eikä sen jälkeen milloinkaan tule. Mutta valittujen tähden tuskan aika lyhennetään. Siinä on annettu toivo, että henkisen työn onnistuminen voi pelastaa ihmiskunnan tuholta.

Kysymys: V. L. puhui planeetan muodostumisesta ja sanoi, että joka planeetalla on planeettahenki. Planeetta on planeettahengen ruumis. Eetteri- ja astraaliruumis menevät yli planeetan rajan. Onko näillä planeettahengillä nimet ja mikä on tämän Teluksen hengen nimi?

Vastaus: Maan planeettahenkeä sanotaan Saatanaksi. Mutta Saatana ei ole sarvipäinen hirviö, vaan se voi — kuvaannollisesti — käyskennellä Raamattu kainalossa ja puhua jyristen ihmisten paheista. Mutta samalla se pitää sotaa moraalisesti oikeana ja Vuori-saarnaa epäkäytännöllisenä. — Saatana on korkea enkeliolento, joka otti vastuun päälleen kasvattaakseen ihmiskuntaa kärsimysten koulussa. Saatanan inspiratio käy läpi kaikkien yhteiskuntien ja kulttuuripyrkimysten. Se tulee esiin siinä jesuiittamaisessa käsityksessä, että tarkoitus pyhittää keinot; kun tarkoitus on hyvä, niin kaikki keinot ovat luvallisia. Jotta yhteiskunnan jäsenistä tulisi kunnan kansalaisia, niin täytyy olla oikeus- ja rankaisulaitokset, vankilat ja giljotiinit. Kun tarkoitus on niin hyvä, niin kaikki keinot ovat luvallisia tarkoituksen toteuttamiseksi. Tämä on Saatanan inspiratio, joka on lyönyt läpi koko yhteiskuntaelämän. — Mutta sitten tuli toinen inspiratio Jeesus Kristuksen kautta ja nyt on kysymys siitä, kumpi näistä voittaa. Olemme saaneet tietää, että Saatanan valta on tullut näkymättömissä maailmoissa murretuksi Jeesus Kris-

tuksen työn kautta. Pekka Ervastin saavutuksessa tuli Saatanan valta murretuksi myös kemiallis-fyysillisessäkin maailmassa niin, että karman johto on siirtymässä Saatanalta Kristukselle. Se merkitsee mm. sitä, että henkinen elämä vapautuu. Tulee henkisen työn vapaus, jota ei aikaisemmin ole ollut. Kristillisellä ajalla ne ihmiset, jotka yrittivät Kristuksen oppia seurata, joutuivat kärsimään marttyyriudesta, monet joutuivat teiltavaksi, poltettavaksi. Kirkollinen inkvisitio oli parhaimpia Saatanan työtovereista. Näin kruunasi verimarttyyrius ihmisyyden tien. Nyt on tapahtunut muutos. Esim. Leo Tolstoin elämä Venäjällä kuvaa hyvin selvästi sitä, että henkinen elämä on ratkaisevasti vapautumassa Saatanan vallasta. Siinä on toivo, että Saatanan valta murtuu kokonaan näkyväisessäkin maailmassa aikanaan. Vielä se yrittää parastaan totalisoituneen sodan muodossa.

102

Kysymys: Miten vaikutamme eetteriruumiillamme negatiivisesti toisiin ihmisiin ja miten opimme vaikuttamaan myönteisesti?

Vastaus: Ehkä eilisestä esitelmästä tuli väärinkäsitys. Tarkoitin, että eetteriruumiin vaikutus on positiivinen ja astraaliruumiin olemus on negatiivinen. Astraaliruumis imee itseensä ulkoapain tulleita vaikutuksia, sillä sen luonne on mediumistinen, vastaanottavainen. — Tavallisesti sanotaan fyysillistä

ruumiista karkeimmaksi prinsiipiksi ja onhan se karkein materian kannalta. Mutta todellisuudessa karkein ihmisen prinsiipeistä on astraaliruumis, se voi olla kuin lokaviemäri. Siksi se tulee ensimmäisenä puhdistettavaksi. Ihmisen tehtävänä on alkaa siinä rakentamaan kuolemattomuutta, saada astraaliruumis järkevöitymään, päästä vapaaksi siitä mediumistisuudesta, jolla se imee eläimellisiä vaikutuksia. Samalla tulee oppia oikealla tavalla psyykkiseksi, tulla herkäksi vastaanottamaan Mestarin opetusta. — Eetteriruumis on luonteeltaan positiivinen. Se vaikuttaa toisiin ihmisiin joko hyvää tai pahaa, usein pahaa ollessaan nykyisellä asteellaan. On ihmisiä, jotka tietensä kasvattavat itsekästä vaikutusvaltaa toisten yli. On sellaisia joogamuotojakin, treenausjärjestelmiä, joilla herätetään eräitä voimia, jotta saataisiin eetteriruumiin vaikutusvalta enemmän suggeroivaksi, jotta toiset ihmiset alistuisivat heidän valtaansa. Ihmisyyteen pyrkivällä ihmisellä on työ saada eetteriruumiin luontainen positiivisuus kääntymään Kristusvoittoiseksi, luopua pahasta ja valita hyvä. Vaikutusvallasta emme pääse, koska se on eetteriruumiimme ominaisuus. Mutta Vuorisaarnan elämänymmärryksen avulla kasvaa kyky vaikuttaa toisiin ihmisiin jalostavasti, nostavasti.

Kysymys: Eilissä esitelmässä mainittiin, että fyysillinen ruumis on vaikein voitettavaksi, siihen

sisältyy valkoinen ja musta magia. Voisiko tätä vielä selittää?

Vastaus: On sanottu, että ihmisen viimeinen tehtävä on voittaa fyysillisen ruumiinsa salainen mahti. Fyysillinen ruumiimme on vanhin ja viisain, sen alkusiemen laskettiin jo ensimmäisen luomispäivän aikana. Se on viisain meidän prinssiipeistämme ja täydellisimmin organisoitu. Siihen sisältyy voimia, joiden ennenaikainen herääminen tekee ihmisestä noidan. Vain Kristus saa ne herättää. — Kun olemme Vuorisaarnan tietä kulkeneet niin pitkälle, että Kristus näkee tarpeelliseksi omassa työssään herättää meissä sen voiman, jolla työntekijä voi voittaa eteen tulevat vaikeudet, niin silloin ne tulevat oikealla ajalla herätetyiksi. Sellaisia hengen jättiläisiä on elänyt. Sellainen oli mm. J. R. Hannula. Kun hän ryhtyi teosofiseen työhön, niin hän kesti kaikissa vaikeuksissa ja voitti ne, niinkuin Paavali aikoinaan.

104

Kysymys: Miten on ymmärrettävä seuraava lause: ”Emme koskaan voi saavuttaa täydellisyyttä ajassa, mutta täydellisyyden ikuinen elämä voi uskon kautta syntyä meissä”. (Kirjassa ”Christosophia, sivu 54.)

Vastaus: ”Emme koskaan voi saavuttaa täydellisyyttä ajassa” tarkoittaa, että täydellisyys ei ole ai-

kaan sidottu. Täydellisyys on tila. Voisimme sanoa, että vanhan liiton elämä oli aivan kuin ajassa juoksevaa, sillä siinä pyrittiin ajan avulla luomaan persoonallisesti täydellistä ihmistä. Ilmarinenkin takoi kullasta puolisoa, mutta näki sellaisen täydellisyyden kylmäksi ja epäinhimilliseksi. Uuden liiton elämää voi kuvata tilavuudeksi. Se on veljeyttä, monta yhdessä. Ikuinen elämä on aina olemassa. Ei se ole koskaan alkanut eikä se myöskään koskaan lopu. Henkinen elämä ja tietoisuus on Jumalassa, eikä Jumala ole ajan rajoittama. Me vain olemme sen tietoisuuden ulkopuolella, olemme iankaikkisen elämän ulkopuolella, kunnes tulemme siihen sisälle. Kaikki ihmiset kyllä ovat siinä jo sisimmässä hengessään, mutta eivät persoonallisuuksina. Ikuiseen elämään tullaan uskon kautta, niinkuin tässä sanotaan. Ei ikuinen elämä tule palkkana työstä, se on vanhan liiton ajatustapa, pyrittiin täydellisyyteen ajan avulla, syysuhteen lain turvin. Ikuinen elämä on meitä kaikkia lähellä, se on Kristuksen kautta tullut lähelle. Meiltä odotetaan vain, että astumme siihen sisälle; että unohdamme oman "täydellisyytemme" ja otamme veljiämme kädestä. Koska olemme yhtä Jumalassa, niin täydellisyys on veljeydessä, se on elämää "tilavuudessa".

Kysymys: Olin joskus puhunut jälleensyntymisestä ja joistain muista kristosofisista asioista työ-

toverilleni. Sitten hän kuoli. Vähän sen jälkeen näin kuin välähdyksentapaisena unena hänet ruudullisessa puvussa odottamassa ja hän kysyi: Voinko minä tulla mukaan? Olin nähtävästi menossa nukkuessani jonnekin. Sanoin ”kyllä”, mutta sitten tajuntani katkesi. Mihin olisin voinut hänen kanssaan mennä?

Vastaus: Sitä on vaikea sanoa, sillä me näemme niin paljon kaikenlaisia unia. Itse sen voi parhaiten ymmärtää. — Unista voisi sanoa, että on unia, joissa ei ole varsinaista sisältöä, mutta siinä on mukana ihmeellinen, autuas tunnelma, pyhä tunnelma, jota ei osaa itselleenkään selittää. Se on paras todistus siitä, että on saanut kokea korkeampien tasojen elämää. Tunnelma on todellisinta, eikä unen kuviollinen sisältö. — Fyysillisetkin seikat luovat unia. Jos on syönyt liian vähän tai liian paljon, niin sekin vaikuttaa uniin muutamissa ihmisissä. Eräskin valitti, että häntä vaivaa painajainen melko usein. Kysyin, onko hänen yömekossaan kuminauha vyötärön kohdalla ja hän myönsi olevan. Kehoitin häntä käyttämään nukkuessaan väljiä pukimia. Jälkeenpäin hän kertoi painajaisen hävinneen.

106

Kysymys: Onko aurinkokuntamme Logos luonut meidän monadimme, vai kuinka olemme joutuneet Aurinko-Logoksemme kasvatettaviksi?

Vastaus: Tietenkin Logos on luonut meidän monadimme eli paremmin sanottuna vuodattanut ne. Eikä kuitenkaan itsestään, vaan kaikkiallisesta elämästä. Mutta ei se ollut tämän aurinkokunnan Logos, koska meidän elementtaalikautemme ulottuu aurinkokuntamme edelliseen jälleensyntymään. Silloin oli luonnollisesti toinen Logos johdossa, sillä onhan Logoskin kehityksen alainen. — Entä miksi olemme joutuneet nykyisen Logoksen kasvatettavaksi? Syy lienee siinä, että aurinkokunnatkin liittyvät jäseninä suurempaan yhtymään, jonka Logos on Keskusauringossa, Siriuksessa. Elämä on hengen kannalta ykseys, vaikka se ilmetessään on muotojen moninaisuutta.

107

Kysymys: Tällä ihmiskunnalla on Logos-tehtävä, sanoo P. E. Miten meidän tulisi sitä opetella? Mitä tuo Logos-tehtävämme on nykyisten mahdollisuuksien mukaan?

Vastaus: Emme vielä ole toimiva Logos, vaikka monadimme on Logoksen helmassa. Ensin meistä tulee kasvaa oikeita ihmisiä, sellaisia ihmisiä, ettemme tapa toisiamme. Se on vähin vaatimus. Toiseksi on opittava elämään riitelemättä, suvaitsemaan toinen toisiamme. Vähitellen opimme suvaitsemaan keskuudessamme Jeesuksen kaltaista opettajaa ja kun hänen opetuksiaan noudatamme, niin kukaties

opimme rakastamaankin toisiamme veljellisesti. Logos on korkea hierarkia, joka on nuo inhimilliset heikkoudet voittanut suunnattomia aikakausia siten.

(Kys. ja vast. N:ot 108—133 julkaistu Kristosofilehdessä v. 1962.)

108

Kysymys: P. E. kirjoittaa: ”Viiden tähänastisen rodun Manu ei ole kuulunut ihmiskuntaan, vaan on tullut muualta tänne meitä auttamaan, mutta sanotaan, että tästä lähtien annetaan uuden rodun luominen tehtäväksi jollekin oman ihmiskuntamme korkealle adeptille”. (P. E.: ”Enkelien lankeemus”). Pyydän asiaan lisävalaistusta.

Vastaus: P. E. mainitsee kirjassaan ”Ihmisyyden uskonto”, että tulevan juurirodun Manu on se Mestarien Mestari, joka toisten Mestarien kanssa on myöskin teosofisen liikkeen takana. — ”Mestarien Mestari” on ymmärrettävissä siten, että Mestarilla on jo oppilainaan Mestareita. Teosofisen liikkeen alkuunpanijoina on tuollaisia Mestareita.

Tässä yhteydessä on hyvä muistaa, että rotu on tekemisissä ruumiin, muodon kanssa. Rotu muodostuu ja sitä muodostetaan välikappaleeksi, työvälineeksi ihmisille, jotka ovat sieluja. Rodussa kehitetään määrättyjä ominaisuuksia, jotta ihmiset osaisivat ilmentää parhainta itseään. Rotu voidaan luoda

hyväksi, mutta ihmiset eivät aina osaa käyttää sen sisältämiä talentteja oikein. Tässä viidennessä juurirodussa on erikoisuutena äly, mutta ne ihmiset, jotka tämän rodun ovat kansoittaneet, ovat käyttäneet älyä suunnattomasti väärin. Äly on pantu keksimään tuhovälineitä. — Rotu on eräs väline luotaessa tulevaisuuden ihmisistä. Pääpaino tässä luomistyössä on kuitenkin niiden moraalisten ohjeitten toteuttamisessa, joita suuret jumalanpojat ovat julistaneet.

109

Kysymys: ”Sentähden Jumalan viisaus sanookin: Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, muutamat niistä he tappavat ja toisia vainoavat...” (Luuk. 11: 49). Kuinka tällainen turvattomuus ihmisten raakuutta vastaan on ymmärrettävissä?

Vastaus: Karman johto on, kuten P. E. opettaa, ollut näihin asti maapallon hallitsijan, Saatanan käsissä. Mutta Valkoiset voimat ovat jo Jeesuksen päivistä lähtien tehneet työtä, jotta karman johto saisi inhimillisemmän sävyn. Tulokset heidän työstään näkyvätkin jo, sillä monta profeettaa on saanut tehdä työtään ilman verimarttyyriutta. Ajatelkaamme esim. Tolstoita, Blavatskya, Ervastia, Hannulaa...

Kysymys: Kuka on se Suuri Uhri, joka on meidän planeettamme kynnyksellä sen syntymästä kuolemaan asti?

Vastaus: Suuri Uhri on kosmillinen Kristus, Isän Jumalan tajunnassa oleva ihmisyyden ihannekuva, täydellinen Ihminen. Suuri Uhri valvoo ihmiskunnan elämää ja pyrkii saamaan ihmisessä muodon. Jumallainen Tajunta pyrkii ilmenemään fyysillisessä maailmassa ja se tapahtuu asteittain. Salainen tietous kertoo, että Valkoisen Veljeskunnan, mikä perustettiin Atlantiksella, jäsenet tulivat toisista planeetoista. Veljeskunnan korkein johtaja, Melkisedek, kuten Hebrealaiskirje häntä nimittää, eli Sanat Kumaara, ei ole koskaan ruumistunut kemiallis-fyysillisessä maailmassa. Hebrealaiskirje kuvaa, ettei hänellä ole isää eikä äitiä, ei päiviensä alkua eikä elämänsä loppua, ja kuitenkin hän on Jumalan pojan kaltaiseksi kuvattu. Kerrotaan, että Sanat Kumaara eli Melkisedek tuli maapallon eetteritasolle, fyysisen maailman näkymättömälle puolelle ja loi itse itselleen kuolemattoman ruumiin. Hän on aina 16 vuotiaan nuorukaisen näköinen. — Melkisedek ilmentää Suurta Uhria eli Kosmillista Kristusta. Mutta se ilmennys ei ole aivan todellista, ennenkuin se tapahtuu tässä kemiallis-fyysillisessä maailmassa.

Sanotaan, että Jeesus Kristus tuli ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan. Hän oli siis kulkenut Sanat Kumaaran eli Melkisedekin kou-

lun, Valkoisen Veljeskunnan, tien päähän saakka. Hän yhtyi Suureen Uhriin eli Kosmilliseen Kristukseen fyysillisessä päivätajunnassaan, koska hän oli fyysillisessä ruumiissa oleva olento. Jeesus oli käynyt elämänkoulua fyysillisessä maailmassa, sillä hän kuului maapallon ihmiskuntaan. Hän oli maapallon kasvatti eikä toisista kehitysjärjestelmistä tullut auttaja kuten Melkisedek. Jeesus Kristus voi siis tuoda tajunnassaan Suuren Uhrin hengen tähän ihmiskunnan elämään, ilmentää kosmillista Kristusta fyysillisessä maailmassa eetteritasolla, ihmisen päivätajunnan takana. Jeesus Kristus loi muodon hengelle niissä opetuksissaan, jotka esiintyvät keskeisesti Vuorisaarnassa. Niissä puhuu kosmillisen Kristuksen henki ihmisjärjelle käsitettävällä tavalla. — Meidän päivinämme Pekka Ervast koki samansyvyisen kokemuksen kuin Jeesus Kristus. Paavalin Damaskus-kokemus oli laadultaan samanlainen kuin Jeesuksen Jordan-kaste, mutta ero oli syvyydessä. Paavalin kertomuksista käy ymmärrettäväksi, että Jeesus oli Paavalin vihkiä. Mutta Pekka Ervast kertoo omasta Jordankastekokemuksestaan, että Jeesus ei ollut vihkiä, vaan niinkuin salaperäinen, läpitunkeva persoonallisuus, joka oli mukana siinä Jumalan Pojan tajunnassa, jota hän itse koki. Pekka Ervast koki Suurta Uhria entistä syvällisemmällä tavalla ja toi Suuren Uhrin eli Kosmillisen Kristuksen hengen entistä syvemmälle aineen maailmaan. Puu tunnetaan hedelmistään. Tutkimalla Pekka Ervastin opetuksia näemme, että näin todella on, sillä mitä tietäisimme esim. Jeesus Kristuksesta ja hänen

kokemuksistaan, ellei Pekka Ervast olisi niitä selostanut. Pekka Ervast paljastaa Jeesus Kristuksenkin opetuksista sellaista, mikä oli häneltä itseltään jäänyt sanomatta tai hänen oppilailtaan muistiin merkitsemättä.

111

Kysymys: Evankeliumeissa kerrotaan, että Jeesus ilmestyi ylösnousemisensa jälkeen opetuslapsilleen 40 päivän aikana. Sen jälkeen hän nousi opetuslastensa nähden taivaaseen. — Pistis Sophiassa kerrotaan Jeesuksen eläneen vielä 11 vuotta ristiinnaulitsemisen jälkeen. Mistä on kysymys taivaaseen astumisessa?

Vastaus: Aika ja eräänlainen mystiikka heittää tapahtumien ylle harson, joten totuus himmenee. Kristinusko on mennyt ”Herra, Herra” huudoksi, josta Jeesus varoitti. Meille esitetään Jeesuksen elämästä totuudenvastaisia kuvia, aivan kuin kristinuskon synnyssä olisi jotakin teatraalisen loisteliasta. Mutta kun tutkimme evankeliumeja, niin huomaamme tilanteen toisenlaiseksi. Mm. Mestarin puheet herättivät hyvin usein närkästystä ja hänet uhattiin kivittää. Ei Juudan kansa suvainnut Jeesusta ja papisto nousi ankaraan vastarintaan. Lopulta Jeesus tuomittiin rikollisena kuolemaan. Ystäviensä avulla hän virkosi valekuolleista, mutta lain mukaan hän oli kuollut. Siksi hänen oli opetettava maailmalta

salassa, sillä muuten hänet olisi teloitettu uudelleen.

Evankeliumit kertovat, ettei Natsarealaisen sääriluita särjetty, kun hänet otettiin ristiltä alas. — Ristille ripustaminen tapahtui sellaisena ajankohtana, että jos Jeesus olisi ollut siinä kauemmin, niin se olisi muodostunut sabatin häpäisemiseksi. Siksi hänet otettiin alas tavallista aikaisemmin. Sotaväenosaston päällikkö, joka ihaili Jeesusta, sai vakuutetuksi, ettei Jeesuksen sääriluita tarvinnut rikkoa, kuten oli tapana, sillä hän oli kuollut. Niin ollen ei ollut pelkoa karkaamisesta. Kylki vain puhkaistiin, ja mies vietiin hautaholviin. Viisaat, jotka olivat lähettyvillä, saivat hänet heräämään. Tällainen oli tilanne ulkoapäin katsottuna. Se, mikä ristiinnaulitsemistapahtumassa oli sielullista ja yliaistillista, on asia erikseen.

Jeesus siis heräsi valekuolleista ja opetti oppilaitaan 11 vuotta. Tämä työ hänen täytyi tehdä salassa. Eräs muhamettilainen traditio kertoo, että Jeesus vaelsi tämän jälkeen eräiden oppilaittensa, mm. Tuomaan kanssa Kashmiriin. Kashmirin vuorille hänet aikanaan haudattiin.

Mitä tulee taivaaseen astumiseen, niin se on oppilaitten ja Mestarin keskeinen yhteinen tapahtuma, henkinen kokemus. Silloin oppilaat saivat tietää jotakin, mitä he eivät ennen olleet tiedneet. Oppilaat tajusivat näin Mestarinsa suuruuden. — Ei taivas ole yläilmoissa. Onhan se nyt lentokoneitten aikakautena todettu. Taivaaseen nouseminen on vertauskuva.

Kysymys: Miksi ei riitä vain Mestarin ja hänen esittämänsä aatteen rakastaminen ja sen puolesta työtä tekeminen? Miksi meidän on muodostettava ryhmiä, jotka veljeyshengessä tekevät työtä Mestarin sanoman puolesta?

Vastaus: Elämme nyt sellaisessa ajassa, jolloin ei ole kysymys niin paljon ihmisyksilöstä kuin ihmiskunnasta. Henkisen elämän painopiste on jotenkin laajentunut. Henkinen elämä oli ennen yksilöllisempää. Itämailla on vieläkin tavallista, että Jumalan etsijä menee metsään mietiskelemään ja valmistelemaan omaa autuuttaan. Samaa suuntaa edustavat kristillisissä maissa luostarilaitokset: mennään elämää pakoon luostariin. Kristitty uskoo näin olevansa mieliksi Jumalalle. Mutta nyt on kysymys koko ihmiskunnasta. On kysymys siitä, miten sitä voitaisiin auttaa tuhoutumasta. Aika on muuttunut sellaiseksi, että henkinen harjoituksemme, oma autuutemme menee tuuleen, jos tämä ihmiskunta tuhoutuu. Tilanne on kehittynyt sellaiseksi, että sota uhkaa niellä maailman kansat ja meidät siinä mukana. Mutta myöskin on annettu apu siinä suuressa voimavuodatuksessa, joka tuli Pekka Ervastian kautta. On vuodatettu uusi luonnonvoima. Se on sen luontoinen, että se purkautuu auttavana voimana ryhmien kautta. Kun Jumalan etsijöitä on yhdessä monta, niin siinä aukenee kanava uudelle luonnonvoimalle. Se purkautuu auttavana voimana ihmiskuntaan. Sen-

tähden meiltä odotetaan, että oppisimme tekemään työtä yhdessä. Voihan henkistä työtä tehdä yksinkin, niin kauan kuin osaa ja jaksaa. Mutta lopulta tulee seinä eteen sekä osaamisessa että jaksamisessa, ellemme aina pysy kiinni siinä uudessa luonnonvoimassa, joka purkautuu ryhmien kautta. Voi käydä niinkin, että tietomme ja taitomme loppuu, jos vain oleskelemme yksin. Alamme märehtiä jotakin vanhaa, emmekä osaa luoda uutta. Silloin täytyy haalia tietoja maailman kirjallisuudesta, politiikasta ym. ja sotkea sitä siihen viisauteen, mitä omistamme. Näin madaltuu Mestareitten sanoma. Meille on annettu Valkoisen Veljeskunnan taholta nyt niin syvä viisaus ja tietous, että se ratkaisee kaikki elämän pulmat. Sen täytyy kelvata meille ihmisille sellaisenaan.

113

Kysymys: Minkälainen oli Pekka Ervastian ”Kadonneessa Sanassa” suunnittelema ns. ”punainen vapaamuurarius” ja sen kolme astetta Vuorisaarnan tien kulkijan kannalta? Miten ratkaistaan toisen asteen kokeet: 1. miekan salaisuus, 2. kynän salaisuus ja 3. puvun salaisuus?

Vastaus: Kaikki asiat ovat meille salaisuuksia niin kauan, kunnes ne on koettu. Jos emme ole käyneet esimerkiksi ulkomailla, niin vieraat maanosat ja valtiot ovat meille salaisuuksia, vaikka olisimme niistä paljonkin lukeneet. — Kun P. E. hahmotteli koulua,

jossa ratkaistaisiin miekan, kynän ja puvun salaisuudet, niin nuo tehtävät tuntuvat perin salaperäisiltä. Ja sitä ne ovatkin sille, joka niitä pohtii vain älyllään, liittämättä niihin elämän käytäntöä. Mutta kun soveltaa esim. miekan salaisuuden käytäntöön, niin se merkitsee: Ratkaise sotakysymys. Kun tämän teet, kun luovut sodasta, niin miekan salaisuus tulee ratkaistuksi ensimmäisessä asteessa. Lopullisesti se tulee ratkaistuksi sitten, kun sodan ja väkivallan henki tulee voitetuksi omassa sielussa. — Kun sodan henki meistä häipyä, kun emme enää sisässämme taistele ketään vastaan emmekä minkään asian puolesta, silloin on saavutettu kokemus ja miekan salaisuus on pohjiaan myöden ratkaistu. — Kysymyksessä on henkinen liike, uusi uskonto, jonka jäsenet ratkaisevat ko. tehtäviä. — Toinen tehtävä on kynän salaisuuden ratkaiseminen. Uusi uskonto jää tallamaan paikoilleen, ellei ole niitä, jotka tekevät työtä uskonnon puolesta. Työtä voidaan tehdä kynällä. Kaikki työ uskonnon puolesta kuuluu kynän salaisuuteen: Luo henkisesti jotakin uskonnon puolesta. Tämä johtaa puvun salaisuuteen.

Puku on se mikä näkyy ulospäin. Olemme vaate-tettuja fyysillisesti. Toiset katselevat meitä ja näkevät, minkälainen puku meillä on. Ulkonainen puku on vertauskuva, sillä todellinen pukumme on sisäinen puku. Se on tulos henkisestä elämästä. Meidän pitäisi oppia elämään sellaista elämää, että muuttuisimme toisenlaisiksi, kuin mitä olemme olleet, paremmiksi ihmisiksi, niin että olisimme esimerkin näyttäjiä muille, jotta toiset voisivat meidät nähdes-

sään sanoa: Katsokaa, miten he rakastavat toisiaan. Henkisessä elämässä hankitaan hääpuku. — Näitä asioita voi näin älyllisesti ymmärtää, mutta siitä huolimatta ne ovat salaisuuksia, joiden arvoitukset paljastaa vain käytännöllinen kokemus.

114

Kysymys: On sanottu: valittujen tähden aikaa lyhennetään. Mitä aikaa lauseessa tarkoitetaan?

Vastaus: Jeesus sanoo, että tulee niin vaikea aika, ettei sellaista ole koskaan ollut eikä enää sen jälkeen milloinkaan tule, mutta valittujen tähden se aika lyhennetään. Tulee suuren aikakauden loppu, ja me elämme nyt siinä ajassa. On vuodatettu uusi luonnonvoima ja se purkautuu henkisten ryhmien kautta, kuten Pekka Ervast opettaa. Ihmiskunnan kärsimykset vähenevät sitä mukaa, mitä voimakkaampia ovat ne henkiset ryhmät, jotka päästävät auttavan luonnonvoiman vaikuttamaan ihmiskunnassa. Henkisten työryhmien jäseniä, totuuden etsijöitä nimitetään valituiksi.

115

Kysymys: Miten meissä herää ja kehittyy moraalinen selvänäköisyys?

Vastaus: Moraalinen selvänäköisyys merkitsee, että näemme asiat moraalin valossa. Mietimme esim.

Vuorisaarnan käskyjä, niin että niiden henki kaivautuu meihin. Silloin voimme mitata kaikkea, mitä ympärillämme tapahtuu, Vuorisaarnan moraalin valossa. Ruma asia, vaikkapa sota, voidaan esittää niin ihana valossa, että siihen lumoutuu. Oikein hyvä puhuja saattaa esittää vaikkapa murhan niin oikeutetuksi, että kuuntelija voi uskoa sen välttämättömäksi. Mutta kun Vuorisaarnan käskyt ovat syöpyneet meihin, niin niissä on moraalinen mittapuu. Niiden valossa näemme tuollaisten esityksien läpi. Siinä on pelastus. — Jos henkisen itsekasvatuksen tiellä saamme kokemusta esim. näkymättömästä maailmasta, niin sielläkään meille ei ole muuta turvaa kuin omaksumamme Vuorisaarnan moraalit. Sen avulla eroitamme sudet lampaista.

116

Kysymys: Onko ryhmätyö esoteerisempi työmuoto kuin esitelmä? Sopiiko kristosofiaan perehtymättömiä henkilöitä kutsua opiskelukokoukseen?

Vastaus: Esitelmät ovat julkisia tilaisuuksia, joista ilmoitetaan sanomalehdissä. Niihin voi tulla kuka tahansa, asian harrastaja tai asiaan perehtymätön, vaikkapa uteliaisuudesta. Esitelmässä voi hänelle avautua jotakin. Ryhmätyö on toisenluontoista. Siihen osallistuvat ne ihmiset, jotka ovat ainakin jonkin verran asiassa ”sisällä”. He kokoontuvat yhteen tutkiakseen kristosofista elämänymmärrystä.

Opiskelutyö on hedelmätön, jos sinne tullaan esittämään omia mielipiteitä, tai riitelemään ja väittelemään. Opiskelussa on kysymys ihmiskunnan viisaimpien opetuksista, niitä tutkitaan ja niitä yritetään ymmärtää. Tutkijoilta kysytään asianharrastusta. — Poliittinen kokous on senluontoinen, että useimmat osanottajat yrittävät saada oman mielipiteensä julki ja vastustajan nujerretuksi. Kristosofinen opiskelutyö ei ole senluontoista. Ei totuus paljastu taistelulla. Opiskelutyö on senluontoista, että kokoontumme kuin temppeliin, jossa tutkitaan tätä elämänymmärrystä ja yritetään päästä siihen ”sisälle”. Opiskelutyössä ei saisi olla väittelyä eikä repivää ristiriitaa, vaan jokaisen tulisi yrittää ymmärtää tutkittavaa esitystä niin hyvin kuin taitaa. Silloin työ on rakentavaa. Löydetään helmi sieltä ja täältä, ja kun löydöistä keskustellaan, niin siitä on apua kaikille. Näin eletään Temppelissä, pyhäkössä, jossa tapahtuu kolme seikkaa. Siellä kuuluu yksinomaan Jumalan ääni, siellä paranevat sairaat ja se on rikollisillekin turvapaikka. Jumalan ääni, ts. se totuuden ääni, mitä tutkitaan, yksin kuuluu siinä temppelissä, opiskelussa. Siellä paranevat sairaat, koska itsekkyys on kaikkein suurin sairaus. Epäitsekkäässä työssä totuuden puolesta pääsemme aikanaan itsekkydestäkin. Temppeli on myös turvapaikka rikollisille, sillä meidän olemme kaikki lainrikkooja Jumalan edessä sen vuoksi, ettemme noudata elämän pyhiä lakeja, emmekä osaa toteuttaa suurten Jumalan Poikien ohjelmaa.

Kysymys: Toisten ihmisten on vaikeata luopua persoonallisuudesta, kaikesta. Jos tahtoo pikavauhtia eteenpäin muille avuksi, saako apua? Ainakin uskon niin.

Vastaus: Kokemus osoittaa, ettei taivasten valtakuntaan mennä pikavauhtia. Täytyy vain tyytyä kärsivälliseen, hiljaiseen ahertamiseen. Karma ei meitä tuhoa, ellemme itse väsy, opettaa Pekka Ervast. — Ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi. Vähässä uskollinen on omasta mielestään viimeinen...

Kysymys: Pekka Ervast sanoo ihmiskunnan kokonaisuudessaan olevan korkeammassa tajunnassaan hyvässä ja että siinä on ihmiskunnan pelastus. Pyytäisin lisäselvitystä.

Vastaus: Ihmiskunta on ihmissielujen summa ja monadimme, jumalkipinä meissä on Logoksen tajunnassa. Näin ollen Jumalan kannalta katsottuna ei ole mitään hätää, kuten Pekka Ervast opettaa. Kun P. E. koki Jordankastekokemuksen, ja katseli sen valossa ihmiskuntaa, niin hän tiesi, ettei ole mitään hätää, ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan. Kaikki olemme Jumalassa, koska Jumala on meissä, —

Mutta kun hän katseli kehittyvää elämää, katseli sitä aineellisuuden näkökulmasta, jälleensyntymisen ja karman lain valossa, niin hän ymmärsi: On sitenkin hätää. On tuska siitä, miten me persoonallisuuksina saavuttaisimme yhteyden Jumalaan.

119

Kysymys: Voiko mitenkään auttaa rakasta ihmistä, jossa ulkonaisesti katsoen ei näytä olevan mitään ihmisen arvoista?

Vastaus: Kaikissa ihmisissä on ihmisen arvo. Jos emme näe sitä jossakin ihmisessä, niin vika on meissä, siinä, ettemme hallitse omia antipatioitamme ja sympatioitamme. Näemme ihmisen väärästä näkökulmasta. Jokainen ihminen on kipinä Jumalan tulesta, vaikka persoonallisuus kenties sitä heikosti ilmentääkin. — Entä tiedämmekö todella — toista ihmistä arvostellessamme — omistavamme ihmisarvon mittapuut? Arvostellessamme toista hyväksytyn yhteiskuntamoraalin valossa, saattaa Jumala arvostella meidät köykeiksi.

120

Kysymys: Mihin perustuu ripittäytymis- ja ehtoollisoppi?

Vastaus: Ripittäytymällä ihminen saa purkaa itseensä. Ripittäytyminen saattaa auttaa ripitettävää, jos hänellä on sielullinen patoutuma, joka ei ole muuten helposti voitettavissa. Mutta ei kuka tahansa kykene olemaan rippi-isänä. Rippi-isän tulee olla itse henkisesti valistunut. Rippiin soveltuu sana *m y s t e r i o*, ripittäjän pitää osata sulkea suunsa, olla mykkä. — Kun joku sisäiseen hätään joutunut avaa meille sielunsa, niin meidän pitää sulkea suumme niin, ettemme paljasta hänen salaisuuksiaan. Näin tehden saamme itsekin olla mysteriokoulun oppilaita. — Ripin vapauttava voima on luottamuksessa ja todellinen luottamus perustuu siihen, että olemme yhtä Jumalassa. Kirkollinen rippi tuskin täyttää näitä ehtoja.

Ehtoollinen ei ole kristillistä alkuperää. Jo ”pakanallisissa” mysterioissa juotiin soomajuomaa ja syötiin leipää. Leipä ja viini muodostivat eräänlaisen sakramentin. Kristinuskon lainasi nämä eikä se vähennä niitten arvoa. Jeesus itsekin jakoi leipää ja viiniä. Hän toisti sitä ikuista totuutta, että leipä ja viini voivat olla pyhiä vertauskuvia. Paavalinkin seurakunnissa käytettiin leipää ja viiniä yhteisaterioilla täydellisten kesken, jotka jo olivat perillä Paavalin sanomasta. Paavalin ansiosta toimitus tuli maagilliseksi. Se herätti uskon vakaumusta henkisen elämän tarpeellisuuteen. — Sekä rippi että ehtoollinen ovat menettäneet tehonsa, kun tieto niiden olemuksesta katosi ja niistä tuli julkisia muotomeinoja.

Kysymys: Vaikka Pekka Ervast ja J. R. Hannula ovat esittäneet samaa, sanovat toiset ymmärtävänsä Pekka Ervastia, mutta eivät J. R. H:ta. Mistähän tämä johtuu?

Vastaus: Jokainen lintu laulaa omalla äänellään, ja toinen pitää toisen linnun äänestä ja toinen toisen. Emme ole kaikki aivan yksiniitisiä. Jos ymmärrämme paremmin toista kuin toista opettajaa, niin vähitellen tajuntamme avartuu. Mutta kun syventyy Hannulan opetuksiin, niin aikanaan saa selvemmän käsityksen Pekka Ervastista. P. E. ei uskaltanut puhua itsestään kyllin selvästi, jotta häneen ei olisi loukkaannuttu. P. E:n täytyi olla varovainen puheessaan, kun me ihmiset olemme niin herkkiä loukkaantumaan.

Kysymys: Isien pahat teot kostetaan lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen. Miten tämä lause on ymmärrettävä?

Vastaus: Lause kuvastaa vanhatestamentillista näkemystä Jumalasta. Karma on käsitetty persoonalliseksi olennoksi, joka kostaa. Mutta karma on se luonnonlaki, joka palauttaa elämään tasapainon. Jos heitämme kiven veteen, niin vesi alkaa aaltoilla, mutta luonto palauttaa aikanaan tasapainon. Samaan

tapaan toimii karma. Kuitenkin se työskentelee elävien olentojen välityksellä. On niin viisaita olentoja, — karman herroja ja heidän apulaisiaan — että he osaavat punnita jokaisen ihmisen niin, että ehdoton oikeus toteutuu. Kun isäin pahat teot sanotaan kostettavan lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niin sillä kuvataan ihmisen tulevia ruumistuksia. Niissä saamme joko hyvän tai huonon palkan nykyisestä elämästämme. Toisaalta myös huonon elämän ”kosto” kulkee perintönä lapsillemme, joten em. lause on kirjaimellisestikin totta. Tulevat sukupolvet saavat kärsiä isiensä pahoista teoista, mutta ei mieltä valtaisesti, vaan oman karmansa mukaan.

123

Kysymys: Miten nykyinen etsikko aika ilmenee to-
tuudenetsijän elämässä?

Vastaus: Se ilmenee siten, että meidän täytyy yhä keskittetympin syventyä tähän työhön, eikä tarrautua maailman politiikkaan. Henkistä työtä tehden emme hajoita voimiamme maailman tuuliin. — Sota-aikana, jolloin sanomalehdet olivat täynnä kaikenlaisia sotauutisia, lukija tuli antaneeksi myötä- tai vastenmielisyytensä joko toiselle tai toiselle taistelevalle osapuolelle. Täten suuret joukot kävivät ajatuksissaan sotaa antaen ajatuspanoksensa sotiville valtioille. Sama ansa piilee politiikassa. Osallistumalla siihen ajatuksin käydään näkymätöntä sotaa. Henki-

sen elämän pitää olla numero yksi. Pelastus on siinä, että teemme tätä työtä. Tämän työn kautta pelastavat voimat virtaavat ihmiskuntaan.

124

Kysymys: Miten ns. nubialaisansa on näyttäytynyt henkisten liikkeitten historiassa?

Vastaus: Nubialaisansalla tarkoitetaan nähtävästi sitä, kun egyptiläisten pyramiidikoulujen kokeessa nubialaiskaunotar esiintyi viimeisenä kiusaajana. Pyramiidikouluun pyrkijä kulki erilaisten kokeiden läpi, joita nimitettiin maa-, tuli-, vesi- ja ilmakoikeiksi. Niissä koeteltiin rohkeutta. Viimeinen ansa oli nubialainen kaunotar, koska kouluihin pyrkijät olivat miehiä. Kaunotar tarjosi viiniä ja siihen moni pyrkijä kompastui. Jälkeenpäin hän vasta huomasi koulunkäyntinsä päättyneen ennen aikaansa.

Sama ansa esiintyy henkisissä liikkeissä siten, että seksualismi tavalla taikka toisella nivoutuu niihin asioihin, joiden ihminen uskoo olevan henkisiä. Järjestöissä ja seuroissa, joissa molemmat sukupuolet ovat mukana, näyttäytyy hempeily helposti veljeytenä. ”Nubialaisuus” on ansa kummallekin sukupuolelle.

125

Kysymys: Miten yksilö voi luopua vääristä leikeistä: sodasta ja riidasta?

Vastaus: Ratkaisemalla sotakysymyksen. Teemme itsellemme selväksi, onko sotiminen oikein vai väärin. Sitten teemme selvän pesäeron sodasta. Näin pääsemme hedelmällisesti käsiksi itsessämme olevaan riidanhaluun oikaisemalla itseämme suuttumattomuuden ja pahanvastustamattomuuden henkeen.

126

Kysymys: Kuuluuko kristosofiseen elämäntapaan myös kristosofinen valistustyö?

Vastaus: Kristosofia on tarkoitettu kaikille ihmisille. Se on Maailman uskonto. Ellemme tee valistustyötä ulospäin kirjallisuuden, aikakauslehden, esitelmien ym. avulla, niin panemme kynttilämme vakan alle. Valistustyömme avulla elämäntutkimuksemme tulee toisten ihmisten tietoisuuteen.

127

Kysymys: Koska on olemassa erinäköisiä ja eri-arvoisia enkeliolentoja, niin kysyisin, voiko joku olla myös loistavassa, kirjavassa puvussa ja kuuluuko sellainen olento silloin "valkoisiin olentoihin"?

Vastaus: Koska kysymyksessä on aistihavainto, niin on vaikea tietää, onko puvun sisällä valkoinen vai musta enkeli. Pekka Ervast opettaa, että jos on

tuollaisia kokemuksia näkymättömässä maailmassa, niin ei ole muuta turvaa kuin moraalinen selvänäköisyys. Moraalin avulla tulee erottaa enkelit. Musta enkeli voi näyttäytyä valkoisessa puvussa. Puu tunnetaan hedelmistään, niin myös näkymättömän maailman olennot opetuksestaan. — Kun Vuorisaarnan viiden käskyn henki on veressämme, niin osaamme erottaa henget.

128

Kysymys: Mikä on ulkomailla olevien kristosofien osa kristosofisessa työssä?

Vastaus: Heillä on sellainen karmallinen osa, että heidän täytyy olla yksin, tutkia ja tehdä työtä yksin ja sillä tavoin valmistua tulevaisuutta varten. Karma on usein viisaampi kuin me ihmiset. Se asettaa muutamia ihmisiä noin yksin. Yksin ollen kysytään enemmän voimaa ja tarmoa kuin yhdessä ollen, jolloin toiset tukevat. — Karma korvaa tulevaisuudessa, antamalla noin voimistuneelle suurempia velvollisuuksia. Henkinen elämä tuo henkisiä velvollisuuksia.

129

Kysymys: Koska ihminen on täydellinen ja minkälainen hän on? Voiko sitä jotenkin määritellä? Näkökö täydellisyys ulospäin?

Vastaus: Täydellinen ihminen on moraalisesti täydellinen. Pekka Ervast oli jo lapsena siten täydellinen, että kun hän kerran suuttui nähdessään tehtävän vääryyttä ja kuuli sisässään äänen, joka sanoi, ettei hänen tarvinnut suuttua, niin hän ei tiennyt sen jälkeen suuttuneensa. Siinä on täydellisen ihmisen mitta. Kun etsimme täydellisiä ihmisiä, niin Jeesus Kristus ja Pekka Ervast ovat meille esikuvia täydellisestä ihmisestä. Jos etsimme toinen toisistamme täydellistä ihmistä petymme surkeasti. Mestari on täydellinen ja me olemme veljiä.

130

Kysymys: P. E. sanoo, että jos joku on arvostavassa asenteessa henkiseen opettajaan, niin unitajunnassaan hän joutuu tuon opettajan eteen. Kokoontuvatko kristosofit unitajunnassaan esim. J. R. Hannulan ympärille?

Vastaus: Missä on sydämemme, siellä olemme itsekkin. Jos päiväelämässä olemme sitoneet itsemme tällaiseen kristosofiseen elämänymmärrykseen ja sen puolesta työskentelyyn, olemme siis ottaneet, kuten voisi sanoa, kapitulin, mikä merkitsee, että olemme peruuttamattomasti tässä työssä mukana, niin on luonnollista, ettei unielämäkään mene hukkaan. Siitä voi saada kokemuksia. Vaikkei uniaan muistaisikaan, niin päivällä huomaa, että jotkut asiat selviävät itsestään. On verho edessä, ettemme muista uni-

elämän tilanteita, ja se on hyvä. Jos muistaisi kaikki uni-elämän asiat, niin se johtaisi melko varmasti siihen, että kuvittelisi olevansa muita ihmisiä parempi, että on muka käynyt läpi niin ja niin monta vihkimystä. Näin joutuisi suunnattomaan harhaan. — Kun emme muista tuollaisia kokemuksia, niin olemme turvattuja ja pysymme nöyrinä. — Unimaailma voi viedä mennessään niin, että nämä tavallisen elämän asiat, tämä kristosofinen elämänymmärrys unohtuu ja kiinnostutaan näkymättömän maailman asioista. Unohtuu tärkein: Miten tämän ihmiskunnan käy?

131

Kysymys: Mitä merkitsee sanonta: Kristus on ottanut karman johdon käsiinsä jälleensyntymisen mysteριοissa?

Vastaus: Jeesuksen suuri voitto merkitsi mm. sitä, että näkymätön maailma alkoi kultivoitua, voitiin ryhtyä opettamaan vainajia koulumaisesti. Tällaista työtä on tehty Jeesuksen jälkeen ja se on tavallaan vastavaikutus vai sanoisimmeko ”palkinto” niistä kärsimyksistä, joita kirkoksi muodostunut kristillisuus aiheutti vainotessaan todellisia kristityitä. Tuonela oli ennen harmaa ja kolkko, kuten Kalevalassakin kuvaillaan. Tuonelan kultivoituminen osoittaa karman siirtymistä Kristuksen käsiin näkymättömässä maailmassa. — Toinen huomattava seikka näkyy siinä, että jälleensyntyville minuuk-

sille näytetään heidän menneisyytensä ja tuleva ta-
voitteensa, jotta he uudessa jälleensyntymässä osai-
sivat nopeammin antautua henkiseen elämään.

Pekka Ervast viittaa lisäksi myöskin siihen, että
elämä kristillisellä ajalla on ollut liian julmaa Kris-
tuksen opetusten seuraajille. Se on ollut ainaista
verimarttyyriutta. Sellaista ei jaksakaan kestää, eikä sitä
voi jatkua loputtomiin. Syy on siinä, että karman
johto on ollut Saatanan käsissä: silmä silmästä ja
sinimarja sinimarjasta. On aivan kuin syysuhteen
pyörään olisi työnnetty ylimääräinen vaivan oka,
koska — hieman kuvaannollisesti sanottuna — vel-
koja ei antanut maksulykkäystä siksi, kunnes velan-
maksaja olisi ehtinyt kerätä tarvittavaa pääomaa.
Miten köyhä velkansa maksaa, vaikka hyvää tahtoa
olisikin? Siksi Valkoinen Veljeskunta onkin tehnyt
työtä Jeesuksen päivistä lähtien, jotta karman johto
siirtyisi Kristukselle myöskin näkyväisessä
maailmassa. Rikkaus on Kristuksessa. Ken tulee
osalliseksi Kristuksen voimasta, hän jaksaa kantaa
taakkaansa ja maksaa velkansa työllä. Hän te-
kee sen ilolla ja itsealoitteellisesti, sillä ”minä tun-
nen Kristuksen voimana itsessäni” sanoo Paavalikin.
Ja todellisin hyvä työ on työ Mestarin sanoman puo-
lesta. Siinä on siunaus koko ihmiskunnalle. Pekka
Ervast sanoo lisäksi, että niin paljon pahaa kuin
olemme tehneet, niin paljon hyvää meidän on teh-
tävä. Henkinen työ Mestarin rinnalla on ikuista, sillä
pahan hävittää aikanaan karma, mutta hyvä säilyy
ja kasvaa korkoa. Siksi pienikin henkinen kylvö
saattaa kasvaa suuren sadon.

Pekka Ervastian suuren saavutuksen ansiosta on päästykin siihen, että karman johto on siirtymässä Saatanalta Kristuksen käsiin myöskin näkyväisessä maailmassa. Tästä on varsinkin tällä vuosisadalla kokemuksia. Verimarttyyriutta ei enää tarvita. Se voidaan vaihtaa henkisen työn marttyyriuteen.

132

Kysymys: Onko Vanhan Testamentin vedenpaisu-
mustaru ymmärrettävä vain henkisenä tapahtumana,
vai onko siinä kuvattu historiaa?

Vastaus: Teosofinen elämänymmärrys kertoo Atlantiksen uppoamisesta, mantereen, joka sijaitsi nykyisen Atlantin valtameren paikkeilla. Luonto katkaisi silloin neljännen juurirodun siihenastisen aineellisen kehityksen, jotta pahan mahti ei juurtuisi ihmisiin liian syvälle. Tästä luonnonmullistuksesta on säilynyt kaikuja, joista kyseessä oleva vedenpaisu-
mustaru on toisinto.

133

Kysymys: Mikä henkinen asia kytkeytyy profeetta Joonaksen valaskalataruun?

Vastaus: Olemme kaikki sellaisia "joonaita", että "valaskala" nielee meidät aina, kun kuolema saapuu. Uudessa jälleensyntymässä "valaskala oksentaa meidät ulos" ja silloin olemme hieman kokeneempia ja

toivottavasti myös viisaampia kuin ennen. — Joonaan tarina sisältää ymmärtääkseni kuitenkin enemmän, sillä se kuvaa erään profeetan eikä aivan tavallisen ihmisen kohtaloa. Se on sovitus yleismaailmallisen vertauskuvakielen sisältämästä vihkimystapahtumasta. Saman seikan toisinto mainitaan Kalevalassa. Väinämöinen joutui Vipusen vatsaan, josta hän suurin ponnistuksin pääsi ulos. Mutta tullessaan hänellä oli suuri tieto, sillä hän löysi elämän ja kuoleman syntysanat. — Sekä Joonaan että Väinämöisen tapaus kuvaavat Vanhan liiton vihkimystä, jolloin tietäjäkokelas vaivutettiin transsiin ja hän sai näkömättömässä maailmassa kokea kuolemattomuutta.

134

Kysymys: Miten oppisi erottamaan, mitkä ihanteet ovat lähtöisin hyvän- ja pahantiedon puusta ja mitkä elämän puusta?

Vastaus: Jeesus sanoi: vääriä kristuksia tulee ja he eksyttävät monta. — Kaikki opettajat eivät pysy totuudessa, mutta kaikki ne julistavat aatteita ja esittävät ihanteita. Pekka Ervast opettaa, että meillä pitää olla mittapuita, joilla mittaamme opettajia ja heidän opetuksiaan. Hän antaa kaksi mittapuuta, mestareitten filosofinen sanoma metafyyssillisenä mittapuuna ja Vuorisaarna eetillisenä mittapuuna. Muita mittapuita emme kaipaa. Tämä neuvo on perin yksinkertainen, kun se näin lausutaan. Mutta kun

tulee ratkaistavaksemme erilaisia ihanteita ja elämänpulmia ja joudumme selvittelemään, mistä lähteistä ne ovat kotoisin, niin elämä kysyy, onko meillä mittapuita. Mikä ensinnäkin on Mestareitten filosofinen sanoma, joka pätee metafyyksillisenä mittapuuna? — Koska kysymys on Mestareitten, tietäjien, täydellisten ihmisten sanomasta, niin se tietenkin antaa elämästä sellaisen kuvan, joka vastaa totuutta. Kysymys on nimenomaan siitä, että tietäisimme totuuden eteemme tulleesta ihanteesta. Saamme tietää, että Mestareitten filosofinen sanoma on esitetty teosofisena elämänyymmärryksenä. Sen julistajana oli Helena Petrovna Blavatsky, kahden Mestarin lähetti. On siis otettava selvää siitä, mikä Mestareitten filosofinen sanoma on, jotta saisimme itsellemme metafyyksillisen mittapuun. Tutkimme perusteellisesti teosofiaa, teosofista elämänyymmärrystä.

Eräässä rosenkreuziläiskirjeessä mainitaan, että ihmisille annetaan ensin vertauskuvasto, sitten annetaan vertauskuvaston selitykset, ja viimeksi itse totuus. Vertauskuvallisuus esiintyy kaikissa uskonnoissa, mm. vanha testamentti on täynnä vertauskuvastoa. Vertauskuvien selitys annetaan H. P. Blavatskyn teosofisessa sanomassa. Mutta sen jälkeen on Pekka Ervast suorittanut elämäntyönsä. Opetuksissaan hän paljasti mm. Jeesus Kristuksen mysteion. Hän selitti Kristuksen tulemistä ihmiskuntaan, ja miten Kristus yhdessä ihmisessä, Jeesuksessa sai täydellisimmän muodon.

J. R. Hannula paljasti Pekka Ervastian mysteion.

Kristus lähestyi jälleen ihmiskuntaa uudella, ennen saavuttamattomalla tavalla. Kysymyksessä on Isän inkarnatio. Tämä kaikki sisältyy nyt Mestareitten filosofiseen sanomaan. Se sanoma ei rajoitu enään ainoastaan H. P. B:n julistamaan itämaisten Mestareitten filosofiseen sanomaan, vaan siihen sisältyy myöskin P. E:n ja J. R. H:n opetukset. Jotta niistä saisimme itsellemme mittapuun, niin meidän täytyy paljon tehdä työtä, paljon tutkia ja miettiä ja myöskin soveltua käytäntöön saamiamme opetuksia. Silloin voimme tilanteen tullen sanoa, että meillä on metafyyssillinen mittapuu. Sen avulla osaamme arvostella erilaisia opettajia ja heidän opetuksiaan, erilaisia aatteita ja maailmankatsomuksia ja nähdä, ovatko ne puutteellisia ja ristiriitaisia, vai sopeutuvatko ne Mestareitten filosofiseen sanomaan.

Lisäksi olemme eettillisiä olentoja. Meillä on siveelliset tunnusteet sielussamme. Ymmärrämme asioita hyvän ja pahan tasoilla. Siksi tarvitsemme myöskin siveellisen, moraalisen mittapuun. Sen saamme Vuorisaarnasta. Kyllä H. P. B:kin antaa joitakin moraalisia ohjeita. Hänhän puhuu mm. ihmisten veljeydestä. Niinikään Matteuksen evankeliumissa esitetään Jeesuksen Vuorisaarna, vaikkei kristikunta ole sitä ymmärtänyt. Pekka Ervast selitti Vuorisaarnan, sen sisällön ja Vuorisaarnan seuraamisen vaikutukset, miten se vaikuttaa ihmisen rakenteeseen ja miten meidän tulee saada sen moraali vereemme. Ei riitä se, että osaamme Vuorisaarnan käskyt ulkoa, vaan sen moraalin tulee kasvaa osaksi itseämme. Silloin meillä on moraalinen mittapuu. — On vielä lisät-

tävä ettei riitä ainoastaan Matteuksen Vuorisaarna, vaan meidän tulee ottaa mukaan se selvyys, mikä tuli Pekka Ervastin kautta. Ja koska elämä on sangen monipuolinen, niin käytäntö tuo eteen pulmia, joiden ratkaisemiseen tarvitsemme aivan käytännöllistä opastusta. Käytäntöön sovellettua moraalia löydämme J. R. Hannulan opetuksista. Täten moraalinen mittapuukin on syvenevä, se syvenee sitä mukaa kun kykenemme sulattamaan sen henkeä. Lopulta saamme sellaisen mittapuun, että osaamme aina seisoa niinkuin kalliolla. Näillä mittapuilla osaamme mitata sekä opettajia että heidän esittämiään ihanteita. Jos ne ovat näiden mittapuiden mukaisia, niin ne ovat elämänpuusta.

Edellä esitetty voi herättää kysymyksen: onko mahdollista saada itselleen todisteita siitä, että Vuorisaarnan henki on edes vähän imeytynyt vereemme? Sellaisen todisteen voi kokea unielämässään. — Voinhan opastukseksi kertoa erään hassunkurisen vertauskuvallisen uneni ajalta, jolloin tämä kysymys erikoisesti askarrutti mieltäni.

Jouduin unimaailmassa ”sotatilaan” erään tuntemani ihmisen kanssa. Oli kaksi sotilasleiriä ja tuttavani oli toisen armeijan päällikkö ja itse komensin toista armeijaa. Leirimme välillä oli umpinainen aita. Aidassa oli eräässä kohtaa aukko. — Oli määrä alkaa taistelu näiden kahden armeijan välillä. Mietin ankaraasti, että onko asiamme sellainen, että se pitää taistelulla ratkaista. En pelännyt sillä tiesin, että jos sota syttyy, niin olen ehdottomasti voittava, sillä minulla oli ylivoima. Kuitenkin päätin: ei sodita. Annoin

merkin toiselle puolelle, että päällikkö tulisi keskustelemaan asiasta. Hän tuli, mutta oli oikein äkäinen ja aikoi hyökätä päälle. Sieppasin laudankappaleen maasta ja napautin päällikköä selkään ja komensin olemaan alallaan. Hän rauhoittui. Sanoin hänelle, että ei nyt taistella tällaisen asian vuoksi. Sinä saat minulta kaikki. Tässä on armeija, joka ei suinkaan alistu heikkoudessa, mutta saat tämän. Riisuin itseni alasti, annoin vaatteenikin ja sanoin: nyt minulla ei ole yhtään mitään. Silloin tuli sula sovinto.

Tämä oli minulle pieni näyte siitä, että Vuorisäärnan elämänymmärrys on vähän imeytynyt vereeni.

135

Kysymys: Miten oppisi käyttämään opiskelussa rakentavia puheenvuoroja? Tulee helposti sellainenkin tapa, että istuu vain ja kuuntelee.

Vastaus: Kuuntelemisentaitokin on opittava. Aina-kin aloittelevalle on paras tapa istua kuuntelijana, jotta pääsisi sisälle kristosofiseen elämänymmärrykseen. Mutta kuuntelemisen tarkoitus on, että oppisi keskittymään käsiteltävään asiaan. Opiskelussa lue-
taan joku kirjan luku. Luettaessa jää ainakin joku kohta mieleen, josta voi puhua. — Olen opetellut sellaisen tavan, että luettaessa painan silmäni kiinni ja kuuntelen. Näin voin paremmin keskittyä ja seurata luettavaa alusta loppuun. Silloin jää tarkemmin mieleen kaikki asiat ja niistä voi keskustella. En tiedä sopiiko tällainen tapa kaikille, mutta hyvä tapa

sekin on. — Puhumattomuus on usein myös tottumattomuutta, mutta kun pääsee alkuun ja ottaa osaa keskusteluun, niin silloin tottuu. Ei puhumattomuus aina sitä ole ettei asioita ymmärrä. — Puhumattomuudestakin tulee helposti tottumus.

136

Kysymys: Mistä ja miten saa voimaa pelon tunteitten voittamiseen? Ne saattavat toisinaan häiritsevästi ja voimakkaasti kiusata.

Vastaus: Meissä on kaikenlaisia alitajunnallisia pelkoja. Koska elämä on koulua, niin ne purkautuvat ehkä voimakkaammin silloin, kun ryhdymme työskentelemään henkisen elämän parissa. Silloin joudumme puhdistuksen tielle. Sielussamme on jotakin, joka pyrkii puhdistautumaan ja nousemaan pinnalle. Tällöin yritämme sopeutua sellaiseen sieluntilaan, että elämämme on Isän kädessä. Mitä tapahtuneekin, on se Isän tahto. Emme voi estää esim. onnettomuutta tapahtumasta, jos se kuuluu kohtaloomme ja karmaamme. Pelkomme ei auta mitään. Kun sopeudumme sellaiseen sieluntilaan, että elämämme on Isän kädessä, niin ehkä pelkokin häviää.

137

Kysymys: Miten on ymmärrettävää, että täydellisyydestä, Jumalasta lähteneen ihmisen täytyy käydä läpi pitkä kehityskausi tullakseen täydelliseksi?

Vastaus: Jumaluudesta lähtöisin oleva ihmismo-nadi on pahasta tietämätön ja jumalallisesti täydelli-nen. — Kun teosofian valossa ymmärrämme tätä ke-hityksen järjestelmää, niin jumalallinen täydellisyys ei ole persoonallista, itsetietoista täydellisyyttä, sillä ei ehdoton ole ehdolliseen missään suhteessa. Ehdo-ton jumaluus on ääretön, rajaton, mutta sen mah-dollisuus on, että siinä kuuluu minuuden mahtava ääni, moninaisuuden itu, persoonallisen Jumalan ai-kakautinen värähdys. Ihmismonadit ovat noita vä-rähdysaaltoja, joiden tie kulkee kohti rajoitusta. Ta-junnan rajoituksessa on pahan alkusyy ja pahan tun-temus johtaa itsetietoisuuteen. Luomisprosessi on sitä, että monadi oppii tuntemaan rajoituksen ja siis pahan ja pahaa voittamalla saavuttaa itsetietoisuu-den, tullen luovaksi jumalaksi. Ilmennyt maailma on täynnä tajuisia olentoja. Ilmennys on juuri sitä, että syntyy tajuisia olentoja, muodostuu kehityksen kenttä, kehityksen järjestelmä, jossa jumaluudesta kotoisin olevat ihmismo-naadit, jotka ovat jumaltie-toisia, mutta ei itsetietoisia, lähtevät pitkälle kehi-tyksen taipaleelle. Ne kulkevat tämän aineellisuuden kautta ja tulevat itsetietoisiksi jumaliksi, jotka osaa-vat rakentaa maailmoita. Täten saatamme ymmär-tää, että vaikka jumaluus on kaiken täydellisyyden täyttymys, niin ei se ole tietoinen täydellisyydes-tään. Vasta sitten kun jumaltietoiset monadit kul-kevat läpi aineellisuuden haudan ja nousevat sieltä ylös aineen voittajina, niin ne ovat rakentajia. Me ihmisetkin olemme siinä mukana jonkinlaisessa as-teessa, sillä meidän ihmistenkin tie on tulla luoviksi

jumaliksi. Siksi ”paluu” jumaluuteen ei ole samaa kuin sieltä ”lähtö”. — Tämä on ontuvaa puhetta, sillä sanamme ovat vertauskuvia. Meidän täytyy kulkea joukkosielusta yksilöitymisen kautta henkielämän ykseyteen, jumalalliseen ykseyteen, kuten Pekka Ervast sitä määrittelee.

138

Kysymys: Miten nykyajan ihminen käy mysteriokoulua?

Vastaus: Entisajanysteriokouluissa suoritettiin jonkinlaisia näytelmiä. Niissä esitettiin vertauskuvien avulla henkisen kehityksen tie. Osanottajat, jotka seurasivat näytelmiä ja ottivat itsekin niihin osaa, oppivat jotakin. He ymmärsivät, että tuo ja tuo vertauskuva tarkoittaa sitä ja sitä. He yrittivät sulattaa vertauskuvien hengen itseensä. Se oli henkistä kehitystä. Se terästi älyä ja antoi siveellistä pontta. Tästä on jälkiä evankeliumeissakin. Kun Jeesus sanoo Natanaelille, että tässä on oikea israeliitta jossa ei ole vilppiä, ja kun Natanael kysyy, mistä sinä minut tunnet, niin Jeesus vastaa: näin sinut viikunapuun alla. Tämä on meille hämärää puhetta. Mutta noihin aikoihin käytettiin nimityksiä viinipuu ja viikunapuu, ja niillä tarkoitettiin sekä vähäisempiä että suurempia mysteriolaitoksia. Jeesus sanoi nähneensä Natanaelin viikunapuun alla, eli pienimmissä mysteriokouluissa, joita sanottiin viiku-

napuiksi. Pienemmissä mysterioissa valmistui kunnon kansalaiseksi, vilpittömäksi ihmiseksi. — Kristosofisen elämänymmärryksen valossa ymmärrämme, että vanhat mysteriot tulivat paljastetuiksi. H. P. B. teki sellaisen suurtyön, että hän paljasti vanhan vertauskuvaston. Vanhojen mysterioitten henki tuli julkiseksi niin, että kuka tahansa saattaa niitä nyt käsittää ja tajuta. Ne muodostavat nyt valmistavan asteen teosofisine oppeineen. Nyt elämme uuden liiton mysterioissa, joissa kosmillis-mystillinen Kristus keskeisesti vaikuttaa. Uusia mysterioita eli Kristus-mysterioita ei ole missään muodollisessa merkityksessä vielä, ei ole uudestisyntyneitä pyramiideja vielä kemiallis-fyysillisesti olemassa, mutta ne avasi Pekka Ervast eetteritasolla. Mutta käytännöllisessä elämässä ne on avattu jokaisen ihmisen koettaviksi. Varmin keino olla mukana uuden liiton mysterioissa on seurata Vuorisaarnan elämänymmärrystä käytännöllisessä elämässä, sillä Kristus-Isä on nyt voimana koettavissa.

VÄINÖ LEHTOSEN

aikaisemmin ilmestyneet kirjat:

	Nid. nmk	Sid. nmk
Miten ymmärrän elämän koulun	1,00	1,50
Uuden ajan työsaralta	1,00	1,50
Kansallinen uudestisyntyminen	0,30	—
Rauhan temppeli	1,00	1,50
Elämän arvoitus	1,50	2,00
Vanajavuoren taru	3,00	3,80
Matkalla Temppeliin	1,50	2,00
Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet	1,30	—
Danielin kirja	2,00	2,80
Liitto	2,20	3,00
Kun aika on täyttynyt	2,00	2,80
Vanha ja uusi ihminen	3,00	3,80
Vuosisjuhlien satoa	1,50	—
Aikamme avain	—	2,00
Tulkoon valkeus	1,00	—
Ihmisyysden Puutarha	—	3,00
Mitä on kristosofia	—	2,50
Kaksi maailmaa	—	5,00
Tietäjien todistus	—	4,00
Erämaan tietäjä	—	3,50
Vaeltajan Viesti	—	9,00
Matka tuntemattomaan	—	4,00
Tie ihmisyyteen	—	3,00
Vaeltaja	1,50	—
Ongelmien seurassa I—III	—	4,00
Kirjat avattiin	—	4,00
Ihmisyysden puolesta	—	4,00

Kirjat lähetetään postivapaasti, kun hinta seuraa tilausta. Sopiva tilaustapa on postiosoitus tai posti-siirtotili 35 569.

Tilataan osoitteella:

Alma Allinniemi, Tampere, Santalahdentie 7 E 13.

HINTA 4,50